

- محمد حسانی الدسوقي -

هاتووم بېمه سوفی

- رۆمان -

وه رځپړانی:
زامدار قادری
عه بدولرحمان همه دئهمین

ناوہندی رہا

بڑ چاپ و بلاوکر ننه وه

سهولير - داون تاون قاتي دووهم - ناوہر است

+964 750 406 6674

ناوہندی رہا - Nawandi Raha

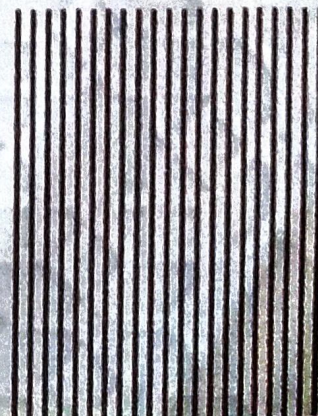

ناسنامەى كىتەب
ناوى كىتەب: ھاتووم بىمە سوۋى
نووسىنى: محمد حسانى الدسوقى
وەرگىپرانى: زامدار قادىرى
عەبدولرحمان ھەمەدئەمىن
بەرگ و ناوەرۋك: ئىبراھىم سالىح
چاپى : يەكەم
سالى چاپ: 2023

ناوہندی رہا

بۇ چاپ و بلاوكرڭنەوہ

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بو چون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

(۱)

ئەمە سرووت و ھۆنراو ھى كۆمەلېك له پاكانه، كه جۆرېك له ئارامى پوچى بالى
 به سەريانه وه كېشاوه، كه وه لامدەر ھو ھى داخواى ھەمووانه. ئاى چەندە جوانه
 روح له كه شېكى پاك و بېگەرد له شەقەى بال بدات، گەر بۆ ماو ھى ھى كه مېش
 بېت له جەستە جيا بېتە ھو، ھەر وەك چۆن روح له جەستە جيا دە بېتە ھو "بەم
 شېو ھى مورېدان دەورى شېخە كەيان دەدەن و له دونيا جيا دەبنە ھو، پېك
 ھاوشېو ھى ھەسارەكان" كاتى دەورى خۆر دەدەن، و له پووناكى و
 پۆشنايى ھى به ھەرمەند دەبن، كۆدەبنە ھو و دەورى شېخە كەيان دەگرن،
 كتومت لەو وەسفانە دەكەن كه له نېوان خۆياندا بە دەرېرىنى جيا
 بەكارىدە ھېتن: (مەى، مەگېر، مەستەن)، حالىان له گەل ئەم دەستوازانە
 دېتە ھو..

مەگېر: "شېخ" لە يان فېركار و سەرور و قسەكەريانە.

مەى: گوفتارى شېرىنى شېخە و فېركارە، له ناكاو بە سەرياندا تېدە پەرىت و بە
 ھۆيە ھو كەمەندكېش دەبن، دەكەونە حال تا لېواری بېھۆشبوون.

مەستان: ئەو كۆمەلە كەسەى دەورى شېخن.

ئەمە دېمەنېك بوو لەو دېمەنە باوانەى ئېرە، كه ناوچەى سەعېدى مېسەرە،
 دېى "سەعېد" سەر بەشارى ناودارى "ئەقسەرە"، بە تايبەت له سالانى
 شەستەكانى سەدەى پابردوو، ئەو شارە لەو سۆفیانە تژى بوو، له گەل زۆرى
 ژمارەيان "جياوازيان له حال و پلەياندا ھەبوو، له ناوياندا ھەبوو مورېدىكى

راستگۆ بوو، ھەبوو شىخىكى تەواو، خواپەرسىتى راستگۆ و خواناسى بە ناويانگ
و دەرويشى ھەزار ھەبوون.

ئاي خودا گيان دەبى چەند پىكى خوشەويستى لەو پارچە زەويەدا
تۆشكرابى! دەبى ئەم ديوارە بىگوييانە گوئىيستى بەرزبونەوھى پەلەي
ئىحسانى چەند موريد بووبى، رەنگە گەواھى ئامادەيى ئەوان بوويىت و بە
سرودەكانيان كەوتبەنە جۆش و خرۆش، پەيمانى پىكەوبوونى لەگەليان بەستبيت
و ئاشقيان بوويىت، بە ديار نەمانيان تامەزرۆيى و بنوزيئەوھ.

سلاو لەو زەويەي كە بەوانەوھ بەرەكەتدار بووھ و لەو مەنزەلەش كە سەرتاپاي
جوانىەكانى كۆكرىوتەوھ و نەينى ژيان و ئادەمىزادى ناسيوھ.

لەگەل ئەوھى خۆم بە گەورە نازانم، بەلام ئاماژە و نيشانەكانى ژيان
گەواھيدەرى ئەوھن كە ھىچ كات خىر بە بى شەر نابيىت و (ھەرگىز ناكريىت
خىرىك ھەبيىت خالىبيىت لە شەر).

رەنگە بىگەردى برىك گەردى تىكەوتبى، لەبەر ئەوھ لەم گەردوونەدا خىرى
رەھا بوونى نيە، ھەرەك چۆن شەرى رەھاش بوونى نيەز پەرەردىگارى بە شكۆ
ھىكمەتەكانى بەم شىوھىيە. لەتەك ئەو سۆفىيە خواپەرستانە ژمارەيەك نەزان
و دلنەخۆش لە پىزى كۆمەلەكە دەبينريىن و بەشىك نين لە كۆمەلەكە، ئەمانە
پۆلەي دونيان، دونيايان كرىوتە بينايى چاويان و ھەموو مەبەستيان.

ئەم كۆمەلەيە لە سەرچاوەي راستەقىنەيان تۆشكرىوھ و دەروونيان رام
بووھ و ھىمەتيشيان بەرز. خويان بە دواپۆژ لكاندوھ، وازيان لە ھەموو ھۆكار و
ئەو بەستەرەنە ھىناوھ كە بە دونيايان گرى دەدات. بەلام ئەوانىتر ئامانجى ھەرە
كەورەيان برىتيە لە شتى بىنرخ و پوچ و دەستەكەوتى كەمبەھا، لە نيوان ئەم

دوو كۆمه له يه جياوازى زۆر و كه لىنى فراوان هه يه . جگه له مه له نيو ئه و خه لكه دا
سه رمايه دارى بالا و ناوه ند و هه ژارى داماو بى دهره تان هه بوون .

له ناوياندا كه سانيك هه بوون په روه رين به دهوله مهنديه كى خراپ
تاقى كردبوونه وه ، منيش ئه و پياوه شه ست سالييه خاوه ن پوو خساريكى نه سمه ر
و جامانه به سه ره م هه بوو ، خاوه ن هيزيكى به زه بر و پله ي به رز بوو ، كاتى
قسه ي ده كرد " گوپرايه لى ده بوون ، فرمانى بكردايه بى سى و دوو جيبه جى
ده كرا ، تكاى بۆ هه ركه س بكردايه " تكاى وه رگير دراو بوو .

به " حاجى سه ييد " بانگيان ده كرد ، خاوه ن مال و سه روه ت و سامانيكى
زۆر و زه وه ند بوون ، ئه و سامانه ي له و زه ويان پهيدا ده كرد كه خۆى خاوه نيان
بوو ، هه روه ها باز رگانى كردن به حوشتره كانى سه رچاوه يه كيترى داها ته كه ي بوو .
باوكى به بچووكى كچه مامه كه ي لى ماره كرد ، زۆرى نه برد له ده يه ي سييه مى
ته مه نى وه فاتى كرد و به شيكى بچووكى خۆى بۆ به جيه يشت كه ناوى نابوو "
ئه حمه د" وه ك ناوى باوكى . پاش ئه و جارى كيتر هاوسه رگيرى كرد ، ئه و جاره ش
بى ئه وه ي مندالى لى ببىت ، لى جيا بوويه وه .

دواى ئه وه بپياريدا چاوه له سه ر هاوسه رگيرى هه لگريت و ئه و ته مه نه ي
ماويه تى بۆ كۆر و كاره كه ي ته رخانى بكات . زۆرينه ي ئه و كه سانه ي له سه ر ئه و
شيوازه ن هيج گرنگى به هه سته كان ناده ن ، گرنگى بۆ په يوه ندييه مروييه كان
دانانين . ئه و يش به پوانينى دوزيا و كرانه وه ي ده رووى خيّر و خوشيه كان و
پووكاره فيلاويه كه ي هه لئه ده خه له تا و له ئامانجه بالا و مه به سته خوازراوه كه ي
دوور نه ده كه وته وه .

باوك، تاقەكۆر، سامانى بېشومار...

باوكەكە بە سامانەكەى كۆرەكەى تىر كىردى، بۇ پارىيىونى ئەو "ھىچ شىئەك نەما بوو بۇى نەكات. نەيدە وىست كۆرەكەى وەكۆگە نىجىتى خۇى لە زۆرشت بېبەش بىت، ئەمە تەنھا ھەلۆىستى ئەو نەبوو بۇ كۆرەكەى، بەلكو زۆرىك لە دەولەمەندەكان ھەروايان دەكرد.

نايانە وىت جگەرگۆشەكانيان ئەوە بىينن، ئەگەر پىرسىيارىشيان لىبىرىت، لەبارەى ئەمەو "ھەمان وەلامە باوہكە دەدەنەو: (نامانە وىت ئەوەى ئىمە بە بچووكى چە شتمان لە ھەژارى و ناخۆشى ئەمانە بىچىژنەو). ئەگەر كەمىك بىرەكەنەو دەبىينن و دىنە سەر ئەو بىروايەى گەر ئەو ناخۆشى و نەبوونىيە نەبووايە "بەم پۆژە نەدەگەيشتن كە ئەمپۆ شانازى پىئو دەكەن.

من بە شىئەيەك پىگەيشتم كە لە پووى پوحييەو دۆپاو و لە پووى مادىيەو تىر و تەژى بووم. بە مال و سەر وەتى باوكم لە ھاوتەمەنەكانم جىادەكرامەو. مامە لەيەكى تايبەتم لەگەل دەكرا، لەبەر شىئەك كە ھى خۆم نەبوو و ھىچ كۆششەيكىشم لە پىناويدا نەكردى. بە ھۆى پىگەى باوكم لە ناوخەلكىدا نازداربووم. لەوكاتەدا سۆفە خاوپەرسەتەكان لە ئەھلى چاكەى گوندەكە "مىندالەكانيان لەسەر خىر و بالايى پوھى و زالبوون بەسەر جەستە و تىكشكاندنە ئارەزووەكانيان پەرەردە دەكرد.

پۆژ ھەبوو يەكجۆر خواردىيان دەخوارد، رۆژىتر دووان و رۆژىتر سىيان. جارىكىيان نان و چەورى و جارىك بە تەنھا نان. بەو شىئەيە مىندالەكە بە شىئەيەك پىدەگەيشت كە بەھای ئەو بەخششەى دەزانى كە بۇى دەردەست

دهبوو. گویشی پینه ده دا گهر نه و به خششه پووی لیوه رگتړابوایه و لای نه مابوایه وه، به لکو نارامی ده گرت و به سهر نه فس و نارونه زووه کانیدا زال ده بوو. گه یستمه ته مهنی سی و دوو سالی و هر له سهر پچکه ی باوکم بووم. له پوژدا له ناو زه ویی و بازرگانیی و مه پو مالآت و حوشر بووم و له شهویشدا خه ریکی رابواردن و مانه وه له گهل دۆستانم بووم.

نه وه ژیانم بوو، نه مه ش ژیانیکى ئاساییه به په چاوکردنی نه و ژینگه یه ی لیی گه وره بووم. ئاین هیچ ده سه لاتیکى به سهرمه وه نه بوو، هیچ کهس و هیچ شتیک نه بوو ریگری کاره کانیم بکات، دیندارى وهك بیرۆکه " بو چهند خوله کیکی که م به ناوهمدا گوزه ری ده کرد.

نه وه ی که دیار و ئا شکرایه بریتیه له وه ی که "دو نیا تا سهر بۆ کهس نیه، گهر به رده وام بوایه و بۆ کهس بوایه نه ده گه یشته ئیمه ". بۆ دلدا نه وه ی هاوړیکانم یان کاتیک به چیرۆکی یه کیك له هاوړکړ و دانیشته کانم کاریگر ده بووم، زور نه م پرسته یه م ده گووته وه، به لام جیاوازیه کی زور و فراوان هیه له نیوان نه وه ی ده بیستیت و نه وه ش که خوت تیایدا ده ژیت.

باوکم نه خوښیه کی سه ختی گرت، وایلیکرم بۆ ماوه یه کی کورت له کنی بمینمه وه، پزیشکیک ده پریشته و یه کیکیتر ده هات، میوانیک ده هات و یه کیکیتر دهرده چوو. کاتیک هیچ ریگه یه ک نه بوو له قه ده ری مردن دهر بازی بکات " وه فاتیکرد و هرچی به دریژایی ژیانى کویکړد بوویه وه له دواى خوی به جییه یشت.

لډر بلوی دلتنگ بووم و دودیا له بهرچاوم تنگ و پښهش بوو. بیرۆکی
گومانووی ترسناک یاربیان پښه کړدم، خه ریکبوره بهر و بیا و پریم بیه. باوکم
قه لغانیکی پولا یین و قه لایه کی پارته ر بوو. هه ستم به ونیوونی هه موو شتیکی
ده ورو بهرم ده کړد، به های دنیا له چیدایه کاتیک دهره دجامه کی کوتاییهاتن
بیټ؟ به های دنیا چیه کاتیک بهر و نه مان و له ناوچوون ده چیت؟

چه ند گومانیکي شہیتانی بهرۆکی گرتبووم، جاریک هه ستم دهر کړد که
خوشه ختی و دلتنگی“ ته نی دوو پووی دراویکن و هیچیت، کاتین و نامین.
جاریش وابو گومانم له سر بوونی دروستکاریک که کاری دروستکراوان
به پروه ببات“ بۆ دروستده بوو! نه و ترس و نه و هیډمه یه دواي مردنی باوکم
تووشم بوو، وایلیکړد خاوه ن دهرونیکی پوخواو بم، توانای بهرهن گاریوونه وهی
پووداوه کانم نه بوو. نه گهر به زه یی خودا نه بووایه“ ده که و تمه نیو چه پۆکی
شہیتانه وه، به لام خودا سه لامه تی کړدم. نه مه به خششی خودایه له سرم، له
هه موو باریکدا سپاس و ستایش هر بۆ خودایه.

مردنی باوکم وهک برووسکه وابو. خۆزگه پیش نه و پووداوه بیرم لیکردبایه وه،
بۆ نه وهی نه بووایه پووداویکی له ناکاوی پر له ئیش و ئازار. له و کاته دا نغروی
هیډمه که م بووم، سه رسام بووم و له گيژاوی خه م و خه فته دا پووچوویووم. له ناو
نه و پارچه زه ویهی خۆمان“ که که و تېوویه ته نیش مالمان، په شمالي پرسه که
جیگیر کرابوو، به رده وام له ویتووم، پرسه که ماوهی سی شه و پۆژی خایاند.
نه وانه ی بۆ سه ره خوشی ده هاتن“ توانیان له و ماوه یه دا به شیک له خه م و
په ژاره که م له سر سوک بکه ن.

پوژانی پرسه ته واوېوون و ماوهی زور خراپتر دوی پرسه که ده ستي پیکرد.
 بېگومان ده کرا به پازېوون و خو به ده سته ودان پو به پووی نه و کاره ساته
 بېمه وه، ده متوانی به دل پووبکه مه خودای خو، به لام هیچ له وانه نه کرد، پیک
 به پیچه وانه وه "خراپه کاری و خو به زلزانیم زیادی کرد، ده رگام به پووی
 داواکاریه کانی نه فسم والا کرد. به خوار دنده وهی مهی زیده پویم ده کرد و به رده وام
 بووم له سهر خراپه، به سهر دانی کردنی خانهی مه یفروشان و دانیشتن له گه ل
 به دره وشتان راهاتبووم، بېگومان هیچ هوکاریکی دروستم بو نه و په فتارانم
 نه بو، بگره نه نجامه کeshی په سهند نه بو.

به وند نه وه ستم و کاری به دره وشتیم تیپه پاند - په نا به خودا - نه وه
 دوچار پویدا: یه که میان مانگیك دوی وه فاتی باو کم بو، کاتیك هه ندیک له
 هاوړیکانم پیشنیاری نه وه یان بو کردم که پیویستم به ئاسووده کرنی ده روونم
 هه یه، له بهر نه وه له گه لیان چووم بو قاهره و له وی نه و کاره پویدا، جاری
 دوه میشیان له گه ل یه کیك له و ئافره ته به دره وشتانه بوو که به لادیکه مان
 بیکانه بو.

هه رکاتیك به ره و نه و جوړه کارانه ده چووم، له ساتی نه نجامدانی هه له که هه ستم
 به ئاسووده یه کی ساخته ده کرد، که میك دوی نه وه ده که وتمه سهرزه نشتی خو
 و پاشان ده گه پامه وه سهر کاره که، نه مه هه موو جاریك دووباره ده بوویه وه.
 سهره پای نه م هه موو به فیروانه "بو ژیان په رته وازه که م زور بیرم له چاره یه ک
 ده کرده وه. هه رگیز له ژیانمدا خو م بو نه مه ئاماده نه کردبوو، هیچ کات

نه ده ترسام بژئویم به شیوه یك له شیوه كان كه م بکات. به دواى چاره یه ك ده گه پام، وام لیبكات به سینگیكى فراوان پووبه پووی پووداوه كان بیمه وه.

شهیتانه كه م ختوره ی بۆ ده هیئام و ده یچرپانده گویم، كه مردن هه یه و هیه گومانى تیدانیه “ئه وا ده بیټ چیژ له هه موو ساته كانى ژیان ببینم. جا ئه و چیژ به حه لالى بیټ یان به حه رامی.

به لام من ده گه پامه وه و باوكم بیر ده هاته وه. ئه و زۆربه ی كاته كانى له و كارانه به سه ر ده برد كه من ئیستا ئه نجامیان ده دم، له گه ل ئه وه شدا له سه ره مه رگدا ئازارى زۆرى ده چه شت و ئه و چیژانه ی پابردووی هیه به هانایه وه نه هاتن. بگه ئه فسوس و داخى زیاتر كرده بو، جگه له مه له ترسى ئه و كارانه ی كه له پابردو ئه نجامی دابوون و له ترسى ئه وه ش كه چاوه پړی ده كات له و دیو دونیا“ ته واو توقیبوو.

ژیانى مړوف به مردن ناوه ستیټ، ئه مه له ئایینه كه شماندا به ئاشكرا ئاماژه ی پیدراوه، به لكوو به بۆچوونى ئه وانه ش كه باوه پریان به زیندوو بوونه وه نیه “مردن لای ئه وانیش شتیكى ناخوش و نه ویستراو بووه.

ئه و لیشاوی بیر كرده وه یه به خه ویک كۆتایی پى نه ده هات و هه موو ئه وانه ی له بیر نه ده برده وه و حال و ژیانم وه ك خوی ده مایه وه.

ماوه یه كى زۆر له سه ر ئه و حاله مامه وه، هه تا پۆژى به خته وه ریم هات، ئه و پۆژه ی كه له ویدیوی په نه انه وه وام بۆ دانرا بوو كه ده ستم بگریټ تا ئه و شوینی كه په رده كان لاده چن و پڼگه ی پیده دریت له و ده رگه بچمه ژووره وه، كه ژیاننیکى پاکی لیه وه ده ستپیده كات.

دئيه كه م- ههروهك باس مكرد- ژيان ومالئ زؤرئك له وانهئ تئدابوو كه بؤ خودا
سولحا و خؤپارئز و خواپه رست و پالئهفته بوون، ههروهك چؤن كؤمه لئك
له وانه شئ لئبوو كه دونيايان پشتگؤئ خستبوو، پوويانكردبوويه پهره رئينئ
خؤيان و مهبه ستيان رازيبوونئ ئه و بوو. له سه ره تادا هيچ به هايه كم بؤ ئه وانه
دانه دهنه و زؤرجارئش گالته م به گؤيرايه لئ ئه وان بؤ شئخ و مامؤ سستاكه يان
ده كرد، چوون ته واوئ كاره كانيان بؤ لائ ئه و ده گه پانده وه، ئه وه م به بئ كه لك
بئ مانا داده نا.

گالته م به كؤرئ زئكر و سروده كانيان ده كرد، له گه ل ئه وهئ هه نديكجار دل و
گؤيم پئئ خؤشه بوو.

سه ير م له وه ده هات كاتئك به دره نگانئ شه و گؤيم له ده نكئ ئه و
خواپه رستانه ده بوو" گه ردوونيان پر ده كرد و دلئه كانيان سه راسيمهئ خؤئ
ده كرد، به زوبانئ حال بانكئ ده كرد هه تا ئاسوودهئ و شادئ به دئيكه ن.
سه ير م به حالئان ده هات، به وئرد و دامه زراوئان، به ئه ده ب و پره فتارئ
جوانئان، به پهره رده و به كلائئ بوونه و و پالئهفته بوونيان، به حال و پاراستئئ
نه ئئنه كانيان!

ئئستا دان به وه داده نئيم كه گالته و به كه م سه ير مكدوون، به لام هه رگيز رقم
لئيان نه بوو، به پئچه وانه وه خؤشمده وئستن.
پئوئستم به وان هه بوو و نه شمده زانئ، پئموئيه ئه وانئش رق و كئنه يان به رامبه ر
به كه س له دلدا نه بوو. چؤن ده كرئت نه خؤشئئ پئگهئ بكه وئته ئه و دلئه پاك و
دروستانه !

پیش مردنی باوكم، كاتى چەند پىڭرىكەكى ئايىنى ھەبوون لەوھى بچمە
مزگەوت، ئەوكات ئەو دەرویشانەى لەوشوینەبوون دەوریان دەدام و سلاوى
گەرمیان لى دەكردم و بە دلخۆشیدیهو بە پوومدا بەزەیان دەكرد، مینا
ھاوپیەكى دیرین چاوەپریان دەكردم.

بەلى "خۆشمەدەویستن و ئەوانیش منیان خۆشدەویست... ئەمە راستییکە.
پۆژىك لە پۆژان خۆرى پوحم ھەلات، بۆ ئەوھى تاريىكايى ئەنگوستەچاوى دلم
لابدات و ئەو پەلە پەشانەى كە لەسەر دلم كەلەكەبوون پامالى. ئەمە لە مانگی
پەمەزاندا پوویدا.

یەكەمیان ھەنگاو لەو پیەى كە پىپوارانى تەریقەت پىیدا پەتدەبن بریتىە لە
تەوبە و گەپانەو، گەر تەوبەكەى راستەقینەبیت "بیگومان كاریگەر یەكانى
لەسەر كەسى تەوبەكار دەردەكەون و بەروبوومەكەى ھەستى پیدەكریت.
تەوبەكەى بەردەوام بۆ پلەى بالآ و بالاترین بەرزى دەكاتەو، بۆ پلەى زوھد-
خۆى بۆ خواپەرسى تەرخان دەكات-، گەر لە زوھدەكەى راستى كرد و
بەردەوام بوو بۆ پلەى وەرە- لەگەل خواپەرسى خۆى لە گوناھیش بەدوور
دەگریت- بەرز دەكریتەو، بەو شیۆە یەكەسى پىپوار و تەوبەكار بەو پلانەدا
بەرز دەكریتەو.

ئەو كەسەى بەو پلە بالآیانە بگات، لە خەلكى تەربى منەت دەبیت، بۆیە
ئەمان پووناكەنە پووى خەلى، بەلكو پوویان تەنھا دەكەنە پەروەردگاریان،
ھەروەكوو وتوویانە:

ئەمانە كۆمەلێكن ویستیان تەنھا بە خوداوە گریداو

ویست و پىویستىەكانیان نابەنە لای ھیچ كەس

داواى ئەمان خوداى پەرورەدگار يانە

چەندە جوانە ويستيان كە تەنھا خوداى تاك و تەنھايە

بەلام بەر لە تەوبە “ دەبىت ھۆكارىك بۆ گەرانەوہ كە ھەبىت و دلى موريد تەواو
داپوشىت، ئەو ھۆكارە نىگەرانى بكات و تەواوى بوونى بخاتە ھەژان و بەرەو
خوداى پەلكىش بكات.

ئەو ھۆكارە خودا دەيھاوئە دلى بەندەكەى، بەبى ئەوہى ھىچ پىشھاتىكى
پىشەوہختە ھەبىت، بەندەكە بەو ھۆكارە لەوكات تەوبە دەكات و دەگەرئەوہ
لاى خودا.

دەكرى ئەمەى دەستكەوى لەو شوئنانەى كە تيايدا سەيرى خوداناسىكى
كردووە يان خوانا سىك سەيرى ئەوى كردووە، سەيركردنى موريد بۆ خواناس بە
چاوى ريز و گەرەبە، سەيركردنى خواناسىش بۆ موريد بە چاوى سۆز و
مىھرەبانىە.

دەكرى ئەوہمان لە بەدواداچوونى حالى چاكەكاران و چاولىكردنيان يان
سەيركردن و خوئندنەوہى پەرتووكەكان و ژيانيان دەستبەكەوئە، چونكە
باسكردنيان پاككەرەوہى دلە .

(۲)

له پۆژیکى مانگى په مه زان " نه فسم پيداگيرى خوار د نه وهى مهى بوو، نه مه بو
که سیکى پووو چوو له گونا و تاوان کاریکى نامو نیه، تا زیاتر له ناو گونا بیت
ساناتر له گه ل گونا هکردن رادیت و گرنگى بو سنووره کانی خودات له کن نامینى
و گوئى پینادات.

دواى نه وهى جله وم دابوویه دهست نه فسم، نه و نه فسهى له خهراپه پووو چوو
بوو و هه میسه پېشپه وى دهکردم بو نه و کارهى که به ره و هه لدير و له نا چوونى
ده بردم.

له نیو ماله که م به دواى شوشه یه کی پر یان پیا له یه ک ده که پام، هیچ شتی کم
له مانه ده ستنه که وت. که و ته بیرم که هاوړیه کم هیه و له ده ورو به یرى دتیه که
نیشته جى ده بیت " پېشتر بو کرپنى چه ند شووشه یه ک هاوړتیه تیم کردبوو،
له وانه یه هه ندیک له و شووشانه ی مابیت. بو داواکردنى شووشه یه ک چوومه لای،
نه و په تی نه کرده وه و به بزه وه وه لأمى دامه وه و دانه یه کی پیدام.

شوشه به په پړه شه داپوشاروه که م هه لگرت و بو کيلاکه بچوکه که م به پړي
که وتم، کيلاکه که م نزيک مالى هاوړپيه کم بوو، له دوواوه ده پروانيه سهر هيلي
شه مهنده فهر.

هه ستى به کويله بوون بو شتان چنده بيترخ و هيچه، به تاييه ت که ده بيته
کويله ي ثاره ززو و فرمانه کاني نه فس.

چوومه ژير سايه ي داريک، که که وتبوويه کوتايي کيلاکه که و هيلي
شه مهنده فهر يش ده که وته پيشم، نه و هم بو نه و بوو تا که س نه مبيني، پيک
دواي پيک مژولي خواردنه وه بووم.

له و ده مه ي له و حاله دابووم "پياوچا کيکي لاديکه به لامدا تيپه پري، خه لکي
له باره ي نه و پياوه ده يانگوت: له که سه تاييه تيه کاني خودايه ! ده مبيني له
نيوان هيله ئاسنينه که پييده کرد و گوچانيکي گه وره ي به ده سته وه بوو.

سهرزه نشتي خوم ده کرد و خوم لييشارده وه، پشتم دابوويه قه دي داره که،
به رام بهرم هيلي ئاسنيني بوو و پياوه که ش به نيو هيله که دا به ره و پرووم
ده هات...

نهمه زاني چ شتيک نه وي هيناو ته ئيره و له و ده مه دا ليړه دا چيده کات !،
هر که له دووره وه بينيم "نه و ده نگه شاراوه يه ي ناخم وه ده نگهات، نه و
ده نگه بوو ده يچرپانده ناخم و بو به گز اوچونه وه ي نه فسم پالپشتي ده کردم، مينا
که سيکي په خنه گر له به رده مم ده پرنگايه وه.

به لām به خوبه زلزانی و سه ركه شيه كه م نه و دهنگه م خاموشكرد، شوش
"مه ی" يه كه م له دوو اوه م شارده وه، چاوه پیم كرد تا شیخ تیپه پی و دووباره
دهستم كرده وه به و كاره ی كه به بیئاگایی و نه زانیه وه دهستم پیکردبوو.
شیخ له هیلی ئاسنینه كه ره تا و به ره و پووم ههنگاوی دهنا.
بو هاتنه كه ی ئاهیكي توندم هه لكیشا، ئیستا كاتیكي گونجاو نیه بو
گوئگرتنی ئامۆژگاری، ته نانه ت كاتی سلاوكردن و داواكردنی شتیش نیه.

سه ره پای جیاوازی پینگه و ئاراسته مان "په یوه ندی من به و شیخه و ته وای
پیاوچاكان و پاكان په یوه ندی خوشه ویستی دوولایه نه بوو، له نیوان من و
هه ریه ك له وانه هیچ جۆره بق و دوژمنداریه ك نه بوو.

هه ر كاتیك نه و كه سه پیروژه نزیكتر ده بوویه وه زیاتر ده چوویه ناو سۆزو
هه سته كانم، وه كو تیکه له ی شله مه نیه كان تیکه ل ده بوون، له كۆتایی نه و
تیکه لیه و شكۆی نه و شیخه هیوام ده خواست زه وی له ت بووایه و خۆم و
تاوانه كانم ونبوونایه.

لیم نزیكبوویه وه، شوینه واری پوهه نورانیه كه ی جوانی و شكۆی په خش
ده كرد، ئاوینه ی دلیك بوون كه تژیوو له خوشه ویستی ته وای خه لك. ئا نه وه یه
به نه رمی ههنگاو ده نیئت، قه میسه درێژه كه ی پۆشیوه و جامانه گه وره كه ی
به ستووه و گۆچانه كه شی به ده سته وه گرتووه.

وا پئویست بوو بو نیشاناندانی پیز و سلاو هه لبسته وه، كه چی نه مه م نه كرد..
نه مه به هوی خوبه زلزانی و كه مپیزیم به رامبه ر نه و نه بوو! به لكوو له بهر نه وه

بوو كه شكوى ئه و جولەى لى برى بووم! به هوى زالبوونى ئه و بوو به سەر دلم
و به سووك سەيرکردنى حالم بوو.

له شهرمى كارەكەم سەرم شۆر کردبوو، نەمدەتوانى هیچ بکەم تەنها ئه وه
نەبیت چاوه پرى بکەم ئه و قسە بکات! چاوه پرىم دەکرد گویم له سەرزەنشەکانى
بیت.

لیم نزیکبوویە وه و به سەر ئەژنکانى دانیششت، له چاوانیدا نیگای سۆز و
میهربانیم دەخویندە وه، نیگای به زهیی و خوشەوێستیم بەدیده کرد، نهك ترس
و توقان و هەپەشه.

ئە و وه کوو ئە و کەسانە نەبوو کە هونەرى پازاندنە وهى وشەکان به کاردینن، ئە و
به خۆبه زلزانى نەدەدوا و پوحى وشەکانى نەدەکوشت و خەلکیان به بیستنى
وشەکانیان بیزار نەدەکرد.

سەیدەکە سلاوى لیکردم و پرستەى "کورپەکەى خۆم" ى به سلاوه کە لکاند، مینا
کە سێکى به سۆز و میهرەبان دەستى خستە سەرشانم. وه لامى سلاوه کەم
دایە وه و زەر دەخەنەیه کى ساختم به لیوه کانم نیشاندا.

دواى ئە وه شیوازی دانیشتنەکەى گوپی و هەروو پانه کانى به سکيه وه نوساند و
به به زهییە وه ئامۆژگارى کردم و گوتى:

- ئە وه ندە به س نیه کورپەکەم؟

له ئامازەکەى گەیشتم. سەرم دانەواندە نیو کۆشم. به هوى ئە وه وه دلته نگ
نەبووم کە شیخ به و حالەى بینیم، به لکوو بو ئە و دۆخە خەمبار بووم کە ژيانمى
تیکە وتبوو.

پېمگوت: به خودا قوبان نازانم..

پوانينه كانى به رامبه رم دريژه ي كيشا و به پيژ و به زه بيه وه ده پيوانى، نارامى
هه موو بوونى ئه وي داپوشيبوو، به جورتيك منيشى مينا خوي داپوشيبوو.
گونا هه كانم منى له بهر چاوى ئه و نه خستبوو و به سووك سه يري نه ده كردم.
به لكوو يارمه تيدام له خه وه كه م به ئاگاييم، پوحي به به راكردمه وه و ويسى
ژيانى لا زيندوو كردمه وه، ژيان له لام زياتر جوان بوو، ئه مه واى ليكردم به خومدا
بچمه وه و سهر له نوي به كاره كانمدا بچمه وه.

هيواخوازيووم له گه ل خوي بمباته وه ماله كه ي و فيرم بكات چون ده ستبكم
به ژيانتيكى خوش و پاك و بيگه رد، چون بتوانم ماناي مروقبوون له خومدا زيندوو
بكه مه وه كه عه ياميكه ماندوو و ون بووه، وام لييكات له مه به سى بوون و
درووستبوونم له م ژيانه دا تييگه م.

پي گوتم: كوپه كه م گوييگره، تو ئه وه نده خراپ نيت كه وا گومان ده به يت،
يان شه يتانه كه ت وا بو ت وينا ده كات و له گه يشتن به ريگاي راستى بي ئوميدت
ده كات. به راستى ته مه ن ده پوات و هيچ گومانتيكى تيدانيه، خوشيه كان له بير
ده كري ن و پوژه پر چـيژه كان كو تا ييان ديت و هه مووان به بي جياوازي كوچ
ده كه ن. ته نها داوات ليده كه م به راستگويى له گه ل خوتدا دابنيشيت.. هه رچه ند
ئاموزگريت بكه م“ وه كوو ئه وه نيه به ته نها سه عاتي ك له گه ل خوتدا دابنيشيت و
له حا لي خوت پابمني ت و بير له داها توت بكه يته وه، ئه وه ي من به ئه ندازه ي
سه عاتيكي به ته نها مانه وه ي تو گوپرانكاري دروست ناكات، به باشى ئه وه ت له
بيريت كه ئه وه نده خراپ نيت هه روه كوو وا گومان ده به يت.

دواى ئه وه “ به نه رمى ده ستي راسته ي گرتم و به ده ستي چه په ي به نه رمى و
خوشه ويسته وه كيښاي به پشته ده ستم و خودا حافيزى ليكردم.

سه ير ئه وه يه ئه و وشانه ي ئه و شيخه چرپانديه گويم، پيشتر چه ندينجار له و
شانم ژنه وتبوو، به لكوو ئه وه ي نوئ بوو ئه و نيكا پر له به زه يى و ميه ره بانيه ي
بوو، كه واى كرد شوپشيك دروست بيت و جووله بخاته دلّم و هه موو ئه و ته پ
وتوزه كه له كه بووه رابمالئ.

شيخ پويشت و منيش نغروى قولايى ده رياى بيركردنه وه بووم، جه نكيكى
فراوانى بيروكه كان له ئاوه زمدا هه لگيرسا ... مينا چه ند كه سيك بوون له
ئاوه وه م به رگريان له بوچوونه كانيان ده كرد، يه كئى ده يگوت: هه ر به راستى له
بنه رته دا بوچى دروستكراوى؟ يه كيكيتر ده يگوت: ئه رى چه ند ته مه نت له
سه رگه ردانى پوچ و به تاليدا به هه ده ردا؟ ئه و بيروكا نه م وه كوو شه پوئى
ده رياييكي بئى كه نار شه پوئيانده دا.

دواى تاريكى ئه نكوسته چاوى شه و “ هه ر ده بيت سپيده ده ركه ويټ، تاريكترين
كاته كانى شه ويش ئه وكاتانه ن كه ده كه ونه به ره به يان.

وشه كانى ئه و پياوچاكه به رده وام له گوچكه مدا ده زرنكيته وه، بويه هوئى
ئه وه ي گپى شوپش و دلاگه رمى له ناخمدا هه لبكات و ده ست بكات به
كوپانكارى، ده بووايه وته كانى ئه و پياوچاكه م به هه ند وه رگرتبووايه “ چوون
وته كانى ئه و پياوچاكه وه كوو نامه يه ك بوون له ئاسمانه وه نيژدراين.
ئه و ململانييه به وه كوئايى هات كه ده بيت هه ر بگه پيمه وه.

بيگومان دووری قورس و گرانه، پيويستی به گورانکاریه کی گوره هیه، بۆ
ئوهی هه موو ئه و پۆژ و شهوانه ی که له کیسم چوو قهره بووی بکه مه وه،
بیرمکرده وه که ریگهی ئه و سۆفیانه بگرمه بهر، ئه و سۆفیانه که هه رکه سی
لایان دانیشی سهره پۆ و به دبخت نابیت، بۆچی یه کی نه بم له و کۆمه له چاک و
خۆپاریزانه؟

به ویستی خودا“ دوا ی ئه و هه لوه سته و ئه و هۆکاره، کاتی ئه وه بوو
بگه ریتمه وه. تهویه م کرد و له وهی پيشووم په شییمانیم ده ریری، پیداکیربووم
له وهی له ده رگا که بدهم، ده رگای ئه و کۆمه له سۆفیانه، به هیوای
وه ده ستخستنی نور و دۆزینه وهی ری پاست.

له و رییه هیچ شتی کم بۆ نه مابوو یه وه جگه له په روه رده کاریک نه بیت، به لی
پیویسته شیخ و چاوساخ و په روه رده کاریکی شاره زا به و رییه م هه بیت، به ته نها
ناگمه مه نزل، پیناگه م.

ئه و ریگه یه ی به نیاز بیگرمه بهر“ پره له مه ترسی و ترس و خلیسکان. ئه و
که سه ی ده یه وی ئه و فه وتینه رانه بیری“ پیویستی به که سی که چاوساخ بکات و
ریگای ئارام و ئاسایشی پینیشان بدات.

گری په شیمانی له جه ستهمدا دایسا، بۆ ئه وهی په راوه په شهکانی پيشووم
بسپریته وه و زیده پره وی و که مه ترخه میه کانیشم بیچیته وه.

وه ک بۆم ده رکه وت ئه و ئاگره ی له ناخمدا دایسا وه“ به ره می ئه و په یمانه مه یه
که له داوی نه فسه که م پزگاری کردم، ئه و نه فسه ی که به رده وام فرمانی
ئه نجامدانی خراپه ی پیده کردم.

ئەوکات باوکم بىرکەوتەو... چى دەبوو ئەگەر باوکم باشتر منى پەرورە دە
کردبووایە؟.. چى دەبوو ئەگەر منى ئاشنای يەکیک لەوانە کردبووایە و لای
ئەوانە پەرورە دە کرابوومايە.. بە ھەرحالّ خودا لىخۆشبىت، ئىستە خۆى و
کرەدەوکانى.

ئەلاھو ئەکبەر.. ئەلاھو ئەکبەر..

دەنگى بانگبێژ بەرزبوویەو و بانگى عەسرى دەفەرموو. ھەستم بۆ نوێژ و
تامەرزۆييم بۆ وەستان لەبەردەمى خودا دەجۆشا.

لە پێگای چوونەو ھەم بۆ مالاھە "بەلای مزگەوتدا تێپەپييم.. ھەزەدە کرد
بچوومايە ژوورەو، بەلام ھىشتا نا. دەبىت پىشەوختە خۆم بشۆم و خۆم پاک
بکەمەو - جەستە و ناخ - ئەوکات دەچمە ناو مالى خودا، ئەو شوینەى کە
ئەوى لىيە و نزیکترین شوینە لىيەو.

دەلحاز چوومە مالاھە و خۆم شوشت، دواتر پىيەکانم بەرەو لای شىخە
خۆپاریزەکە پەلکىشیان کردم، ئەو شىخەى پىش کەمىک بە دیدارى شادبووم.
بە ھىورى و ئارامیەو لە دەرگامدا و کورە بچووکە کەى دەرگای کردەو و
دواتر گەرايەو تا ھەوالى ھاتنم بە باوکى بدات، کەمىکى پىچوو شىخ دەرکەوت،
تەنھا بە بىنىم ژۆردلخۆشبوو، چ دلخۆشبوونىک!

پىشوانى لىکردم و بە توندى لە باوھ شىکردم و دەستى گرتم، وەکو کە سىکى
بەندکراو بە ھىواشى "بى ئەوھى وشەيەک دەربېرم لەگەلى چوومە ژوورەو
چوونە ژوورىکى تەسکى بچووک، کە دوو قەرەوێلە و چەند گۆشەيەکى لىبوو.
زەویەکەش بریيتى بوو لە قورپىکى پەق و پتەوى پاخراو بە زەویەکەدا.

شیخ به بزه وه سهیری کردم و گوتی:

- کوره کهم پیمواییت بریاریتداوه سهر له نوی دهست به ژیان بکه یته وه و هاتوویت تا گه واهی له دایکبوونه وهت تۆمار بکه یت، ئه ی وانیه؟
- گوتم: ئینشائه لّلا قوریان، ههر بۆ ئه وه هاتووم.
- گوتی: پۆله سوود و په ند وه گرتن به ویست و پیداکیرییه کی راستگوییانه ده بیّت، سه رفرازی و پاریزراویش به فرمانی خودایه، به بیرت بیّت که په روه ردگار - ئه گه رچی پیویستی به تۆ نیه - به لام بیگومان به ته ویه و گه رانه وهت دلخۆشده بیّت. تۆ لای ئه و خاوه ن پیگه و به هایت، ئه گه ر پاسست بکه یت پیروژت بیّت ئه و دلش کانه ت، پۆله کهم بزانه که په روه ردگار له گه لّت میهره بانتره له دایک و باوکت. ئه وه ی لای په روه ردگاره به گوێرایه لّ بوون نه بیّت به دهست نایه ت.
- گوتم: قوریان کاته که زۆر درهنگ بووه.
- گوتی: نیوان و دووری پپی به ره و خودا به ته مه ن ناپیورد ریّت“ به لکو به کرده وه ی چاک و یارمه تی خودا ده برد ریّت.. پیده چیّت وه لامی نامۆزگاریه که ت دابیته وه و بۆ دهنگی حه قیقه ت ملاکه چ بووبیّت، ئه مه ش به لگه و نیشانه یه کی دیار و ئاشکرایه له سه ر ئه وه ی له سه ر پپیگای حه قی و خیریکی په نه انت تیدایه، ئه وه نده ت له سه ره له گه لّ دارد ا په یمان به سه ستی و خزمه تی بکه یت بۆ ئه وه ی له به رو بوومه چیژ به خشه که ی تامبکه ی و خوداش پشتیوانیت ده کات. باوه رم پیبکه کوره کهم“ هه یه له سه ره تای پۆژدا ته ویه ده کات و بۆ لای خودا ده گه ریته وه، شه وی به سه ردا نایه ت ده بیّته یه کی له

بەندە نزيكه كان و وهليه كانى خودا، ئەمەش لاى خودا زەحمەت نيه و خيڤيش
 ھەر لاى خۆيه تى، ھەموو شتيكيش لاى ئەو بە ئەندازە يەكى ديارىكراوھ.

شيخ داواى پيپيدانيدا تا شتيكم وەكوو بە خيڤهاتن پيشەش بكات. وام
 گومان دەبەم شيكاريى ئەو ھاوكيڤشە يەم دۆزيو تەوھن ئەو ھاوكيڤشە يەى
 لە داواى مردنى باوكم سەرقالىكردووم.. ھاوكيڤشەى ژيان و چيژ بينين و
 نەمان و مردن.. چۆن لەنيۆ ئەو ھەموو سنوورانە بى خەوش و خال بژيم!
 تەنانەت مردن! چۆن بە پووئىكى خۆش و دليكى فراوان پيشوواى لى
 بکەم؟!

کرده وهى چاک و مانەوھ لەبەردەم دەرگای خودا... بەلى بەپاستى ئەوھ
 دەرمانى راستەقینە و چارەسەر و پەرچووھ بۆ ژيانىكى ئارام و بەختەوھر،
 بەپاستى ھەموو شکۆ و سەربەرزىەك لە گوڤراپەلى پەرودەردگاردايە.

چەندە نەزان بووم! کاتيک و گومانم دەبرد، بە سووچى ئەوھى مردنمان
 لە پيشە و ھيچ پزگاربوونيکمان لى نيه، ھەرودەکوو ئارەزوومانە دەبى چيژ
 لە ژيان وەربگرين، بەلام جيهانەکانى مرقۇ بە نەمانى دونيا کووتايى نايەت!
 بەلکوو بە نەمانى ئەو دەست پيدەکات، ئايا تەمەنى دونياىى (کاتى) بە
 بەراورد بە ژيانى (نەمرى) دواپۆژ چەندە، ئايا پشت بە دونيا ببەستين که
 شوينى پەرينەوھيە و دواپۆژ پشتگوڤخەين که مەنزلگای ھەميشەيە، ژيانى
 ھەميشەيى ھەر لەوييە.

هاتنى شىخى خۇپارنىزمنى لە دەرياي بىرکردنەو دەريئا، مەجمەيەكى
لە دەست بوو كە دوو كۆپ چايە و دوو ئاوى لەسەر بوو. بە گويمدا چىپاندى
:

- بېورە كۆرەكەم ھەر ئەو ھەبوو.
- گوتم: قوربان دەكرى داواي شىتېكى زۆر گرنگ لى بكم، زۆر گرنگ،
بەلكو واى دەبينم كە ژيانم بەو ھەو بەندە، ھەر دەبى بىي.
- گوتم: بىگومان پۆلە فەرموو:

گوتم: قوربان، دەمەوى لەسەر پىچكەي ئىو ېم، بېمە يەكى لە ئىو، لە كۆپى
زانست و زىكر و ھەژاران و درويشان دابنيشم. باوەر بكم قوربان داواي ئەو ھىچ
چارە سەرىكم نىە جگە لەو ھى بە تەواو ھتى پشت لە دونيا بكم، ھەروەك چۆن
پىشتەر پووم تىكردبوو.

شىخ فەرموى: بەلام كۆرەكەم ناتوانيت ئەو بكميت، لەوانەيە ئەو زيان
پى بگەيەنيت و ھىچ سوودى لى نەبينيت، تۆ پىچكەي تايەت بە ژيانى خۆت
ھەيە و لەسەرى گەورە بوويت. بە ھەرحال تۆ دەتوانى بېتە كەسكى باش و
نزيك لە خودا بى ئەو ھى بېتە پال ھەژاران و درويشان. تەريقت ئەركىكى
ئەو ھەندە سانا و ئاسان نىە ھەروەكوو گومانى بۆ دەبەيت، پىموايە تۆ ناتوانين

له سهر چه شتنى ئازاره كانى ئارام بگريت، له كاتيكدان تۆ هه موو ته مه نت له خوئشى به سهر برردوو و خزمه تىكراوى.

گوتم: تىكات لىده كه م قورىان! خو م يه كلايىكردو ته وه .. باوه رىم پىبكه پاشگه ز نابمه وه! ئه وه ي پىشوو به سه، له شه رى نه فسم پزگارم بكه!
گوتم: له ماوه ي ته نها دوو كاژىر خو ت يه كلايىكردو وه؟! پۆله ئه مه ئه ركيكى گه وريه و ئاتاجى بىركردنه وه ي قو له. با جارى له ئىستادا واز له وه بىنين، .. ئه م رو به ته نها له گه ل خودا دابنيشه، گه ر پاستگويى و يه كلابوونه وه ي نه فست بو ئه و ئه ركه به دى كرد" وه ره وه جارىكىتر قسه ي له باره وه ده كه ين، ئه گه رنا ئه وا هه موومان به نده ي خوداين و به ريگاي خو مان به ره و لاي خودا هه نكاو ده نيين.

له و چاوپىكه وتنه ي ئه و جاره م له گه ل شىخدا ئه وه پووى نه دا كه بوى هاتوووم. به هه ر حال بريارمدا جارىكى تر له گه ل خو مدا دابنيشه مه وه و هه لسه نگاندن بو كاره كه بكه م.

رهنگه برياره كه م به ساتى لاوازي مروى بوويى و مالىوانى و خليسكانيش له په له كردن دايه. گه رپامه وه ماله وه و نويزى خه وتنانم به ته نها كرد، دانىشتم و بىرم له پوژانى پابروو و داهاوو ده كردو وه، دلم كه وته هيدمه، دواتر به ته نها له گه ل خودا كه و ته راز و نياز، لىيده پارامه و داواي پى راست و سه رفرازيم لى ده كرد، داوام لى ده كرد ده ستم بگريت.

له سهر ئه وه يه كلايى بوومه وه كه هه ر ده بى ماموستا و چاوساغىكم هه بىت، ده بى ريگه ي تىكووشانى له گه ل نه فس بگرمه بهر، وه كوو ئه وان ئارام بگرم،

گومانی باشم به خودا برد که پیشوازیم لی دهکا و که سیکم بو رام دهکات تا
به ره و لای خویم نزیکم دهکاته وه.

(۳)

له زهویه کی نه رم و قورپاو رامده کرد، درووستکراویکی ترسناک له شیوه ی
گیانداریک دوامکه وتبوو، پیشتر هاوشیوه ی نه وم نه دیبوو. من رامده کرد و نه ویش
دوامده که وت. هیلای کردم و هیزی لی بریم، که میکم مابوو بگه مه وشکایی و
پشوو بدهم و عاره قی ماندویتی و شه که تیی بصرم.

پاشان پیاویک هات که پیشتر له ژیانمدا نه مبینی بوو. مووی پیشی چر و
پووخساری سپی ره نگ بوو، شکوی دهرویشی پیوه دیاربوو. له سه ر پیگا که م
لیزه و له وی خه لکیکم ده بینی، به لام کاتی نه و درووستکراوه سهیره نه و

دهرويشه بېنى، سهرى شوپ كرد و پرووى وهرگيپراو كه پايه وه، نيتير ئاوپيشى نه دايه وه و دووركه وته وه.

دهرويشه كه سه يريكي كردم و گوتى: كوپه كه مان به خير هاتى .

له سهردانى دووه مم بۆ لاي شيخ" نه و خه ونه م بۆ گيپرايه وه، بۆم باسكرد كه خۆم بۆ دواپوژ يه كلايى كردۆته وه، ههر ده بى بېمه سهر نه و پييه.

ئەویش موزدهى دامى، وتى: خودا كه سيكت بۆ پام ده كات تا به ره و لاي خۆى نزىكت بكاته وه. پيى وتم: كه ده بى له ئيسـتاوه خۆى له سهر زۆر سه لاواتدان رابىنيت، نه وه چاره سهره بۆ نه و حالهت و بۆ هه موو نه خوشيهك. نه وهى به راستگويى و نيهتپاكي په يمانى له گهـل بيه ستي" بيگومان به يارمه تى په روهردگار ده گاته مه به ست، په روهردگارى ده يگه يه نيته لاي نه و كه سهى كه په روهردهى ده كات، يان وای لى ده كات خۆى ببيته ئاموزگار يكارى نه فسى خۆى، ده توانى سهركوتهى نه فسى خۆى بكات و له خراپه قه ده خهى بكات، ههر په روهردگار وای لى ده كات به ديدارى پيغه مبهـر (د.خ) شادبيت و له وه وه پيئموونى وهرده گريـت، به كورتى كاروبارى ده كه ويته ژير فرمانى خودا و ره زامه ندى نه وه وه.

هه روهك چۆن هه والى پيـدام كه نه و چيتر پيگه پيـدراو نيه بۆ په روهرده كردنى دهرويش و موريدان، بۆيه پيويست ده كات بۆ نه و گه شته م داواى په روهده كار و ماموستا و شيخيكي رپيـدراو بكهـم، بانگى كردم بۆ نه وهى نموونهى نه و شيخه و ماموستا رپيـدراوانه م نيشانبدات، ئەویش كه سيكي گه وره و خواناس و زانا به شهريعت و معنه ويهت بوو، به "شيخ مهـدى" ناسـراوبوو، له گونديك

دادەنیشت لە ناوچەى " قوص "، ئەو پەيوەندىەكى باشى لەگەل " شىخ مەهدى
 ھەيە " پۆى چوارشەم سەردانىكى ئەو دەكات، داواى لىكردم ئەو پۆژە لەگەل
 ئەو بچم، چوون كۆبوونەو و دانىشتن لەگەل پياوچاكان ھىمەت مەوۆ بەرز
 دەكات و لاوازی ناھىلەت، بۆيە پىوستى دەكرد ئەو ھەلە پەخساوہ بقۆزەوہ.
 بەو شىوہيە جەنابى شىخ خواحافىزى كرد و منىش گەپامەوہ مالەوہ، لە
 راستيدا پىشتەر ناوبانگى ئەو شىخەى كە بە " شىخ مەهدى " ناسراو بوو
 گوڤىست بووبووم...

خەلكى تا دوورترىن سنوور و فراوان ئەندازە گومانى باشيان پىدەبرد،
 چەندىن قسەيان لى دەگىرايەوہ - كە نازانم تا چەند راستن - چوون من لە
 نزىكەوہ ئەو پياوہم نەديوہ و گەواھى ژيانى ئەو نەبووم، باسى دوورەپەريزى
 ئەو لە گوناھ و يەكلايىبوونەى بۆ خودا و رامكردنى نەفس و قوولبوونەوہى لە
 شەرىعەت و مەعنەويەت باس و خواسى نىو خەلكى بوو، ھەندى بە خۆرى
 پووناككەرەوہ - ئەو خۆرەى كە ژيانى خەلكى پووناك دەكاتەوہ و پىچكەى
 پىبواران و مورىدان خۆشدەكات - پەسنايان دەكرد.

بەر لەوہ بپوام بەو گىراپانەوانە نەبوو كە خەلكى لە بارەى شىخ بلاوياندەكردەوہ،
 ئەو پووداوانەى كە لەگەل شىخ پوویداوہ. پىشتەر كاتىك لە بارەى ئەو پووداوانە
 قسەم لە گەل دەكردن " بەم شىوہيە وەلاميان دەدامەوہ و دەيانگوت:
 پەرەردگار بە ھۆى كۆششەكانى چەند دەرگايەكى زانين و نزىكى لە خۆى بۆ
 والا كەردوہ، تارىكى و پەردەى دووريشى لا بردوہ، بەو ھۆيەوہ بينايى
 پۆشنبووتەوہ، پووناكىى بينايش گەر درووست بوو " ناديار ديار دەبەيت و
 پەنھانىش ئاشكرا.

به دريژايى ئەم شەو به ئاگايى مامەو و بىرم له چاره نووسى خۆم
 دەكردهوه، ئكام له خودا كرد كارەكەم بۆ ئاسان بكات و بەرچاوم پۆشن بكات.
 خەيالێك به ئاوه زمدا دەخولايەو كه به پێغه مبه (د.خ) پەيوەست بوو،
 بێگومان كارەكانمان نيشانى پێغه مبه رداوه و ئەویش داواى لێخۆشبوونى بۆ
 كردووم، شەرم داىگرتم، ئەگەر له پۆژى دوايى به دیدارى پێغه مبه (د.خ) شاد بم
 چ پێده ئێم؟ ئەمە ئەفسووس و داخێكە دواى ئەو داخ و ئەفسووسى لهو
 شێوه نیه. ئەو شەوهم به دوعا و پارانهووه برده سەر. له پێكهوتى ديارىكراوا
 سەردانى شێخ مەهیدیمان كرد.

سى كەس بووین. شێخ موعتەسەم و من و گەنجیکیش كه ئەمە ناسى، ئەو
 گەنجە له گەل شێخدا باسى ئەو كۆمەله و پێبازى تەسەوفیان دەكرد.

ئامۆژگارى كردم كه رهوشتى قوتابى بههره به دواى خۆى دینی، هەركاتى
 مامۆستا و شێخێكى پەرودەركارت دۆزیهو ده بێت خۆتى پادهست بكەیت و
 به پاستگۆيى له گەلى بهرهو پەرودەرگار هەنگاو بنییت، ئەم خۆرا دهستكرده
 له كارى هەرە له پێشینهى موريدە، نابیت موريد جگە له و پێنمايانهى شێخەكەى
 دهيكات خۆى به شتێكى تر خەريك بكات، نابیت پەلهى كردنه وهى دەرگاكانى
 بهرهو خوداچوون بكات، چوون ئەو خۆى دەرگایەكە له دەرگاكانى گەيشتن به
 پەرودەرگار، بۆیه ده بێت به هاى بالايان بناسين.

به شێخ موعتەسەم گوت: قوربان به پراستى من سپاسگوزارى تۆم.

- گوتى: شایه نى نیه كۆپه كەم، بهلكوو دواى مردنمان بىرمان بكەیت و
 نزامان بۆ بكەیت.

- گوتم: قوربان ده سېږيکي ناسيني تو له گهل نه و سه ردارانه چوڼ
بوو؟ چوڼ نه وانت ناسي؟ ده بينم چه ندين ساله پېيواري نه و پېگايه يت!

هر که نه وهی له من بيست چاواني پر بوون له فرميسک و له چاوانيدا
ده تکان.

- دواتر گوتی: پوله تکام له خودايه له سهر نه و حاله بمانمړيت،
نه وده مان به سه و شانازيه که نيمه له بهر دهرگای نه وين و به نزيکی نه و
چيژ ده بينين.

شيخ ده ستیکرد به گيړانه وهی چيرؤکی به کتر ناسينه که ی و گوتی:
له سه ر ه تادا من وه کوو هر که سيکی موسلمان بووم، په رسته شه کانم
نه نجامده دا و هه ولم ددها پزقيکی حه لال ده سته بخه م و خانه واده می پی
بژنیم، پوژده کانم دووباره بوون و له سه ر يه ک شيواز ده پويشتن، نه مړوم وه کو
دوينی بوو و دوينيش وه کو نه مړو. هيچ پوژيک به خه يالما نه ده هات نه و
پيچکه يه بگرمه بهر، ته نانه ت گومانی خراپيشم پياند ده برد و پيموا بوو
نه وهی نه وان نه نجامی ده دن له دهره وهی قورئان و سوونه ته. منيش
وه کوو خه لکی نه وانم به لادر و دهرچوو له نايين ده زانی، تومه ز من له
نامانچ و مه به سته کانيان بيخه به ربووم و تيگه يشتنی ته واوم بؤ کار و
چالاکيه کانيان نه بوو.

نه گه رچی له وه شدا عوزم هه بوو، چوون بانگه شه کاران زياتر گرنگيان به
پوکار ددها، له کاتيکدا سوئی و موريده راستگوکان نه وانه ی شه ريعه ت و

مه‌عنه‌ويه‌تيان له‌ خوځا كوكردبوويه‌وه‌ "حه‌زيان به‌ هيشتنه‌وه‌ى نه‌يى
كاره‌كانيان بوو، له‌ ناوبانگ و ده‌ركه‌وتن ده‌ترسان.

تا پوژيک هات" له‌ مالى يه‌كيك له‌ مامه‌كانم بووم كه‌ له‌ يه‌كيك له‌
گونده‌كاني شارى "قه‌نا" نيشته‌جى بوو. خوانچه‌ پاخرا، دانيشتن تا ده‌ست
به‌ ناخواردن بكه‌ين، له‌ وكه‌شه‌ دلگير و دلرپينه‌دا ناموزاكه‌م گوتى: كه‌ سيك
هه‌يه‌ به‌ ناوى: "شيخ عيمران" په‌سنى شان و باليدا، وه‌كوو يه‌كيك له‌
گه‌وره‌ دوستانى خودا ناساندى، پړوى له‌ من كرد و گوتى: چى ده‌لييت به‌
يانى بچينه‌ سهردانى؟

خواردنه‌كه‌ هه‌ر له‌ناو ده‌مم بوو به‌ گالته‌وه‌ گوتم: دوستيك له‌ دوستانى
خودا؟! دوستانى خودا پيويستيان به‌ ناساندن نيه‌ و نا ناسرين، له‌وه‌ى تو
باسى ده‌كه‌يت واده‌رده‌كه‌ويټ نه‌و كه‌سه‌ فيلباز و ته‌له‌كه‌باز و فيلبازيكه‌،
له‌و سهرده‌مه‌ له‌و جوړه‌ فيلبازانه‌ زورن.

له‌وكاته‌دا ماميكم كه‌ ته‌مه‌نى په‌نجا ساليكه‌ و قورئانى پيرؤزى نه‌زبه‌ر
كردووه‌، به‌ ده‌نگيكي زير و تيكل به‌ نارهازىي گوتى: نه‌خير، وامه‌لى، نه‌و
پياوه‌ى باسى ده‌كريټ له‌و جوړه‌ كه‌سانه‌ نيه‌، به‌پاستى نه‌و كه‌سيكى
چاكه‌كاره‌. دواتر تو ناينا سیت "چون به‌و جوړه‌ باسى ده‌كه‌يت و سته‌مى
ليده‌كه‌يت، كورم ويژدانته‌ هه‌بيټ؟

هه‌ستم به‌ شه‌رمه‌زاريه‌كى زور كرد، چوون به‌پاستى هه‌له‌م كرد. تا
شه‌رمه‌زاريه‌كه‌م ديارنه‌كه‌ويټ هه‌لوسته‌كه‌م گورپى و گوتم:
= باشه‌ وه‌ليد به‌يانى دواى عه‌سر ده‌چين بو لاي ئينشائه‌للا.

وہ لیدی ئامۆزام بہ پیکیکە نینەوہ کوتی: ئەگەر نایەیت کێشە نیە.

- گوتم: نەخێر بە لکوو سبە ی پیکیکەوہ دەچین، بە چاو م ئاماژەم بۆ کرد
کە قسە و باسە کە بگۆریت.

بە ناچاری لە گەلیان چووم، لە قولایی ناخمەوہ لە سەر ئەو بۆچوونە بووم کە ئەو
شیخەش یەکیک بوو لەو فیلباز و درۆزنانە.

چوومە ژوورەوہ و ئەوہی لە قولایی ناخم بوو راست دەرچوو...!

ئەوہی دیار و ئاشکرایە کە ئەو خەلکە ی بە دوا ی چاکسازی و راستگوییەوہ
بوون و سینیەیان سەلامەت بووہ ئەو خەلکانە بوون کە بە تەواوی پشتیان لە
دو نیا کردووە، بە لام ئەوہی م ن بینیم شتیکی تر بوو، شیخ لە جوانترین جلەکانی
پۆشیبوو، حالی و نیشانی دەدا کە یەکیکە لە دەوڵە مەندان و خوشگوزەرانە!
هیچ ئاسەواریکی لە خوگرتنەوہ و پشت لە دو نیا کردنی پیوہ دیار نەبوو.

لە کۆپ و بازنە ی ئەواندا دانیشتم، پیشتەر بریاری پیشوہ ختم لە بارە ی ئەو
پیاوہ دابوو، بابە تە کە لە کەنە م ن کۆتایی هاتبوو، هیچ گرنگیم بە قسەکانی
نە دەدا، سەیرم دەکرد و نە م دەتوانی هیچ بکە م جگە لە چاوہ پروانی تا کۆتایی هاتنی
دانیشتنە کە.

قسەکانی بە دوعا کردن کۆتایی پیھینا و ئیمەش لە دوایدا ئامینمان بۆی
دەکرد، دیدارە کە مان کۆتایی هات و مۆلە تی پۆشیستنمان خواست، ئەویش مۆلە تی
داین، پشتمان تیکرد بۆ پۆشیستن "شیخ بانگی کردم و کوتی: کورم تۆ وەرە،
ئاماژە ی بۆ م ن کرد، ئامۆزا کە م ئاماژە یەکی بۆ کرد و کە برۆمە لای شیخ و
وہ لامی بانگە کە ی بدە مەوہ.

له بهرده مى خۆى داينيشاندم، بهروودا بزه يه كى كرد، نه گره نه و بزه يه وه ريگيرد رابووايه سهر زوبانى كوردى ماناكه ي ده بوويه: (زانيمان باسى چيت كرد)، وتى: پۆله كه م من پشتم له دونيا نه كړدوو و بانگه شى پشتم له دونيا كړدن و كه ماليش ناكه م، داوا له خدا ده كه م منتبارمان بكات به وهى شوينكه وته ي پيغه مبه ر(د.خ) بين، ده مه وى شتيكت بۆ پوون بكه مه وه.. نه وانه ي تو بىرى ليده كه يته وه كړده وهى دلن و په يوه نديان به پووكه شه وه نيه. چندين كهس هه يه له كوڅ كدايه و له نزيكاني خودايه و بۆ خدا يه كلايى بوته وه، چندين هه ژارى بى دهره تانيش هه يه كه ژهمى پوژانه ي ده ستناكه وىت و له ههره دوژمنه سهر سه خته كاني خوداشه.

له راستيدا سهرم گيژى ده خوارد، له خه جاله تى و سهر سامى ئا شكر اكردى حالى په نهانم نه مده زانى چوون وه لامى بده مه وه.. ئايا به پاستى چيروكى دؤستانى خدا له و سهرده مه دا بوته خه يال؟!

شيخ و ته مه نداره كان چيروكى دؤستانى خودايان بۆ ده گيرايينه وه، وامان گومان ده برد كه خه لكى نه و سهرده مه وه كوو خه لكى سهرده مانى پيشووه، له و ژيانه ي كه ماده گه راى به سهريدا زال بووه و هه موو لايه نه كاني به ماده ي دوورى په نگرېژ كړدوو، ئايا هېچ شوينيك له سهر زهوى ماوه بۆ دؤستانى خدا؟ دؤستانى خدا پيگاي خودايان ناسى و به پله كاني " صديقى " كه له دواى پيغه مبه رايه تى به رزترين پله يه " به ده ستيان ههينا.

نه وهى پوون و ئاشكرايه نه وه يه كه په روه ردگار په رده ي لادانى نهينيه كان بۆ هه موو كه سيك لانادات، به لكو نه وه ديارببه كه خدا پيشكه شى دؤستىكى

خۆی دهكات، ئه و ديارىيه ده بئته پريز و كه پاماتىك كه په وه رىگار له سه ر ده سى
يه كىك له هه لېژىرد راوانى خودا نيشانى ده دات، له سه ر ده سى يه كىك له وانه
كه پىگاي پر چه رمه سه ريان به ووه و له لىزمه ي پر له خو شه وىسى خودا
به هره مه ندبون.

تكام لىكرد بۆ ئه و خراب گومان برد نه م لىم ببووى، به لام نه و گوتى: نا
كوره كه م ئاساييه، خودا له هه موومان ببووى.

له لاي ئه و پويشتم "بينيم ئاموزاكه م له ده ره وه چاوه پيمه ..

لىي پرسيم: جه ناي شىخ چى پىگوتى؟ گوتم: هيچ نه بوو.. ته نى ته سى
گشتى بوو له و وشانه ي كه ئاموزگارى ميوانانى پنده كات به خو پارىزى و
پارىزگارى له فه ريزه كان.

ئه و شه وه به ته نها دانىشتم و بىرم له وه ده رده وه كه له نىوان من شىخا
پوويدا..

ئه قلم دركى به پووداوه كه نه ده كرد، دامابووم له وه ي ئاخۆ له و سه رده مه دا
كه سانىك هه بن په نه ان بزانه و به راستى زاناي خواناس بن!! له ناو خه لكىدا
نه كه سم دىبوو نه كه سيشم ده ناسى له و جورانه بن، ئه وه ي ده مناسى ته نى
كۆمه له كه سىكى سواو بوون به دونيا و به راستى پۆله ي دونيا و ئاره زووه گانى
بوون.

عه يامه ك چاودىرى ئه و شىخه م ده كرد، ئه وه ي بينيم راست و پىكى ئه و بوو
له سه ر شه ريعه ت. دواى ئه و ماوه يه بۆم ده ركه وت كه ئه و شىخه يه كىكه له
دۆستان و نزىكانى خودا. ئه وه ي پوون و ئاشكرايه له لاي شوينكه وتوانى ئه و
قوتا بخانه يه ئه وه يه كه هيچ پىزانين و پريز و گرنگيه ك بۆ كاره سه ىر و

سه مه ره كانى هيچ كه سيك نيه " نه گهر نه و كه سه كاره كه يى و پره وشت و خوه كانى به تهر ازوى شه ريعه ت نه بيت، پيوهر لاي نه وان برى تيه له نه نجامدانى كاره فرمان پيكر اوه كان و دووركه و ته نه وه له و كرده وانه ي ريگريان ليكراوه .

هه لى مانه وه م له شارى مام قوسته وه و داواى ليپووردنم ليكرد، داوام ليكرد ريگاي گرتنه به رى ته ريقه تم نيشان بدات و پيم بدات نه و رييه بگره به ر، پره زامه ندى نواند " نه گهر چى ئاموزا كه م " وه ليد " زياتر له جاريك هه ولى له گه ل دابوو بو رازيكردى " به لام نه و هه موو جاريك پره تيده كرده وه .

له شارى جه نابى شيخ و له خزمه تى نه ودا مامه وه تا گه رايه وه خزمه ت خودا و دونياى خه له تينه رى جيھيشت و گه رايه وه مالى خوشبه ختى .

له گه ل نه وه ي جه نابى شيخ به جه سته كوچيكر دوه " به لام هه موو كات له دلدا ئاماده يه، پوچه پاكه كه ي ليم جيانا بيتته وه، سپاسى خودا له سه ر به خششى كو بوونه وه و به يگه يشتن .

بويه پوله كه م ديسانه وه ئاموزگاريت ده كه م، نه گهر خودا منه تى به سه ردا كرديت و به شيخىكى زانا و پره بانى گه يشتى به هه ردوو ده سته كانت ده ستي پيوه بگره و زنده پويش مه كه .

سويند به خودا له وه دا خيرىكى بيشومار و فه زليكى گه وره هه يه . ئايا هيچ به خششيك گه وره تر هه يه له به خششى گرتبه رى رپى خود ! ؟ بويه به رده وام شوينكه وتوانى نه و رپياز له ئاموزگار يه كانيان ده يانگوت: شيخه كه ت له پيشتره بو ت له باوكت، بويه به رده وام بيكه بينايى چاوت. به شوين نه خشه كه ي نه ودا

بۆ، ھەرچى پيىدايت ۋەرىيگەرە و ۋاز لە ۋەش بىنە كە لىت قەدەخە دەكات. شويىنى بکەۋە و گوپرايەلى بە، پىداگىر بە و تىبکۆشە، باش بزانە ئەۋەى بە نىزىكى دەرگا و بە لە دەرگادان ئالوودە بىت "پۆژىك دىت دەرگاگەى بە پوودا والا بکرىت، بە يانىش بە نەينى سىپاسى ھەموو ئەو خەلکانە دەكات كە ئەو پىگايەيان نيشانداۋە.

قسەكانم لەگەل شىخ "موعتەسەم" بەۋە كۆتايىيات كە دوعاى ئەۋەى بۆ كردم كە خودا بۆ ھەموو چاكە و خىرىك بەسازىنى و گيان نە سپىرم تا لە ھەموو پەلەيەك پاك دەبمەۋە. ئەو دەمەى گەيشتىنە "قوس" ئەو گوندە بە ناويانگە لە پىشوو دا ناۋەندى بلاۋبوونەۋەى ئاينى ئىسلام و ويستگەى گرنكى پىدراۋى شەۋىنكە وتوانى ئەو پىيازە بوو، شويىنى پىگەياندى چاكان و پەرۋەردەكاران و زانايان بوو، لە پىگاماندا بۆ لای شىخ "مەھدى" گەيشتىن بە كۆمەلەك لە دۆستان و موردانى شىخ "موعتەسەم" مۆلەتيان خواست كە ئەوان بە تەنھا لەگەل شىخ "مەھدى" قسە بکەن.

لە نيوان ئەوان و جەنابى شىخدا گفتوگۆيەكى كورت ئەنجامدرا. دواى ئەۋە جەنابى شىخ ھات و داۋاى لىپوورنى خواست، چوون ئەو كۆمەلە خەلگەى ھاتبوونە كنى داۋايەكيان كردبوو ھەر دەبويە بە دەميانەۋە بچووبايە، بۆيە داۋاى لىكردم كە بە ناۋى ئەو" بە تەنھا بچمە لای شىخ "مەھدى" و شەرم نەكەم، چوون سەردانىكردنەكە لە بنەپەتدا بۆ من بوو، ھىچ پىۋىستى نەدەكرد جەنابى شىخ "موعتەسەم" و ئەو گەنجە و ئەو خەلگە بىن.

دواى نه وهى كه شېخ موعته سه م ناوښشانى " شېخ " مه هدى " پېدام و پټى
 گوتم: نه م شوېنهى كه " شېخ مه هدى " لىي نېشته جېيه زور له شار دووور نيه "
 دواى نه وه له گه ل گه نه كه و هاوړېكانى پوښتن.
 پرسىارم له يه كى كرد كه به ويدا تيپه پر ده بوو. نه رى چوڼ بگه مه نه و گوندهى
 كه له ناوښشانه كه دا ئاماژه ي پېكراوه ؟

رېي نېشاندام و دواى نزيك بېست خوله كيك گه يشته گونده كه ...
 مه ندئ له خه لكى مالى شېخيان نېشاندام كه ده كه وته ناوه پاستى گونده كه،
 خانويكى ساده بوو، پوويه رى خانووه كه ي (١٧٥) مه تر تيپه پر نه ده كرد، .. له
 كوتايى خانووه كه ته نها ژوورېك مه بوو بو خانو واده ي شېخ، ناوه پاستى
 خانووه كه كرابوويه مزگه وت، نوژى تيدا ده خوينا و ميوانان لىي ده مانه وه و
 فيرخوازانى زانست وانه كانيان تيدا ده خوينا، جگه له مه كورې زيكرو خويناى
 قورئانېشى تيدا ده به ستره.

(٤)

دهرگاي مالى شېخ كراوه بوو، موريدان و فيرخوازانى زانست " ژماره يان زور بوو.
 بو چوونه ژووره وه هيچ شه رميكم نه كرد، چوومه ژووره وه و پرسىارى جه نابى
 شېخم كرد و گوتيان: نه و له م مزگه وته بچووكه يه ...

چوومه نیو مزگه وته که، شیخیکم بینی له باره ی زانسته وه دهوا، قوتابیانی
دهوریاندا بوو. لیږه وه نه و هیمنیه پوویدا که له سه روی ناستی خه یاله وه بوو...!
نه و شیخه ی که له گهل قوتابیان دانشتبوو هه مان نه و شیخه بوو که له خه ودا
بینیم و پزگاری کردم و پی گوتم:
(به خیری پی پوله) !!

نه و خه ونه ی که بینیم وه کو خه ونیکی تیکه ل و بی مانا به سه رمدا گوزه ری
کرد و هیچ هه لوه سته یه کم له سه ر نه کرد، چون ده کری خه یالیک بیته راستیه کی
به رجه سته بوو، چون ده کری به چاوی سه ر ببینری!!
به سه رسوړمانه وه ده مروانیه شیخ "مه دی"، هه سیتیکی سه یرم بو
درووست بوو بوو، مینا شتیك به ر هه نیه م که وتبیث و په رده ی به رچاومی
لادابیث، زانیم نه و شیخه کاریکی هه یه و په نگه منیش له گهل نه و کاریکم هه بیث.
بالای به لای دریژی ده چوو، مینا خور" پووناکی له پووخساریدا ده رده چوو. به
شکو و نارام و جوان بوو. سیمای هیمنی ده نواند، وته کانی سه نگین بوو، دهنگی
به لای نرمیدا ده شکایه وه. ته سبیحیکی له ده ست بوو، به س خودا ده زانی چه ند
به شکو بوو، پووخساری نوور و جوانی په خش ده کرد.

به رده وام وانه کانی دوا ی نویژی به یانی ده سته پیده کرد و پیش نیوه پو کوتایی
ده هات. کاتی له ده رگا نزیک بوومه وه "سه یری کردم و ناماژه ی پیکردم دابنیشتم،
منیش له دوا ی نه وان دانیشتم.

نه و ده مه ی نه و دیمه نه جوانه م بینی که ته ژی بوو له نوور و خیر و فەر و
هوگری و ناسووده یی و دلنایایی، خوم بینیه وه له گهل نه و که سه پیروز و

به پريزانه، له دونيايه كي جيا له و دونيايه ي كه ناسييووم، له گه ل خه لكانيكې جيا له وانه ي له گه ليان ژيايووم، دوو هه ستي هاوډژ له ناخدا دروست بوو بوو: خه مباريه ك له وه ي گوزه ري كړدبوو، خو شيه ك له وه ي خهريك بوو ده مچشت له و پييه ي كه پي خاكه خوازان بوو.

جه نابي شيخ مژولي رافه ي په رتووكيكي نه و پريازو بوو، ناوي "قوت القلوب" بوو، نه و په رتووكه ئي "نه بو تالبي مه ككييه"، چنده كوپيه كي نه و په رتووكه م لاي قوتابيانې شيخ بيني.

وا پنده چوو من له كوتايي وانه كه گه شتيم، نه و نده ي نه برد شيخ به دوعا كړدن كړدن بو قوتابيانې كوتايي به وانه كان هينا، دوعاي بو كړدن كه خودا سه ركه وتوويان بكات بو كار كړدن له وه ي فيري دهن، خودا بيانپاريزي له شهر و شوپي ديار و په نهان، دواتر قوتابيان به وپه پري په وشت و شكوه شوينه كيان جي هشت.

يه كي له و په وشتانه ي كه تووشي سه رسورمانيان كړد نه و نه بوو كاتي شيخان جي هشت پشتيان له شيخ نه ده كړد، به لكوو پوويان له شيخ ده كړد و بو دوواوه ده گه پانه وه، نه و هه ش بو نواندني پريز بوو بو جه نابي ماموستاي فيركار.

هه ستم و ليي نزيكبوومه وه و سلامو ليي كړد، به پوومدا بزه ي نواند و گوتي: "كوپه كه مان به خيربيي"

نه و وشه يي كه به رده وام له گويچكه مدا ده زرنگيته وه! نه و وشه يي له وده مهي له خوما گوييستي بووم، سه رسورمانم زيادي كړد و برواي به هيز كړدم، به وه ي

که جه نابی شیخ خاوهن پیگه یه کی بالایه و منیش له سهر پیگه یه کی دروست و پته وم.

جه نابی شیخ نیگا کانی به پوومدا چر کرده وه و گوتی: پۆله بۆ ده ته وی به پتی ته سه وفدا برۆی؟

گوتم: ده مه وی به په روه ردگار بگه م. نه وه مه به ست و ئامانج و خواستمه، شتیك منی بۆ لای تو په لکیش کردوه “پهنگه نه مه دوعای پیاوچاکیك بیت هاو پیگه ی قه ده ری نووسراو بووه.

گوتی: پۆله نه مه ماندوو بوون و تیكۆرشانی پوچه، پیگه م به هیچ كه سیك نه داوه نه و پتی به گریت، مه گه ر دوا ی نه وه بوویت كه بۆم ده ركه وتوه شایه نی نه و پیگه یه یه. به لام من پاسنگویی و هیمه ت به رزی و نیه تپاکیم له تو به دیکرد، بۆیه به ئیزنی خودا کاریكت پی ده ستپیژین” گه ر تیایدا به نه مه ك بوویت. دواتر نه وه ش بزانه كه كۆله كه ی پتیازه كه مان له سهر قورئان و سوونه ته، به نه ندازه ی تاله مویت لی لا ناده ی، جگه له و دووه به هیچیتر رازی نابین، له شه وه نه نگوسته چاودا به پۆشنایی نه و دووه پیده كه ی و له کاتی تهنگه تاویدا هانای بۆ ده به یین...

له ده رگادانی یه کیك له میوانان وته کانی شیخ پچراند، ئیزنی هاتنه ژووره وه ی ده خواست، جه نابی شیخ ئیزنیدا، گه نجیک بوو له شیخ نزیك بوویه وه و به یه كه وه به نزمی ده یانچرپانده گوئی یه کتر، دواتر گه نجه كه پۆیی.

دواتر بۆم ده ركه وت كه كوپه كه بۆ وه رگرتنی په یمان و ته ریه ت له سهر ده ستی شیخ هاتبوو، به لام جه نابی شیخ پیگری نه وه بوو، نه مه ش له بهر پاراستنی زنجیره ی پیروزی ته ریه ت و نه نا سراوی كه سه كه بوو، پهنگه له بهر نه وه بوویت

که شیخ بینیبیتی له توانای که سه که دانیه و ناتوانی له سر نه و پتیه نارام بگریخت.

چوون نه و کاره سره تاکه ی پتویستی به نارامگریه که هیه تامه که تال و ژار ناسایه و کورتاییه که ی سوپاسگوزاری و ههنگوین ناسا شیرین و پالافته یه.

شیخ له ناخاوتنی بهرده وام بوو و دهیگوت: وه کوو گوتم پۆله نه وه سره تاي ریگایه، به وه ی پیت ده لیم ویستت بو نه و کاره دهسته بهر ده که م، نامه یه بو " شیخ موخته سم " ده نووسم و رادهستی نه وی ده که ی، بوی ده نووسم که قورنانت پی نه زیه ر بکات و هه ندیک له سوننه ت و رینماییه کانت فیتر بکات، دوا ی نه وه دیتته وه لام، هاوتا له گه ل نه مه پابه ندی زیکری " نهسته غفیرو لالا " ده بیت بو نه وه ی دلت پاله فته و پاکده بیتته وه و ناماده ده بیت بو وه رگریتی نه وه ی پیتده دریت. هه ول و تیکۆشانتم نیشان بده ! نه گه ر راستگو بوویت له هه وله کانت " نه وایمه ش باوه شت بو ده که ی نه وه و به راستت ده زانین، نه گه ر نا تو زه ره رمه ند ده بیت، نیشان نه لالا به راستگو یی ده تبیین.

دهستی جه نابی شیخ پاموسی و خودا حافیزیم لی کرد و نه ویم جیهیشت. دلخۆشیه که م بی نه ندازه بوو، به هه موو که نجینه ی دنیا پیوانه نه ده کرا.. به سینه ی گوشاد و ناسووده و ته ژی له خۆشیی و شادی شیخ جیهیشت. نه و بارگرانیه ی چه ندین سال بوو له ژیری وه نازارم ده چه شت " دامنان و توپ هه لمدان..

نه و پیاوه بویه هیژ و پشت و په نام، له و ژیا نه پر له ناسۆریه به ره و که ناری پزگاریوون ده ستی گرتم. نای نه وه چ ده سته و تیکه ! دۆزینه وه ی پیاو چاکیکی

په پهلوی له ولسیوه په چ برینه وه په که، نه و پیاوړی بهر له ناگایم له خهونه کانم
پنی ناسنا بووم!.

نفری خوشی بوو بووم و له گه ل خوم ده دوام : پیویسته له ناستی په سن و
گومانباشی شیخه که م بم، له ناست نه و بهر پرسیار یته بم که پیم سپردراوه، بۆ
نه و دی بېمه جیگای په زامه ندی و پازیبوونی نه و" پیویسته بهر ده وام له سهر
په پمانه که م پندا گیریم.

به دلخوشی و موژده ی قه بولبون گه پامه وه زیدی خوم، دلنیا بووم له وهی که
جه نابی شیخ "مه هدی" په کیکه له وانه ی که په روهردگار به خاتری نه وان
به رده که ت و فەر داده بریتیت، په کیکیسه له وانه ی که مه رجه کانی شیخی
په روهرده کاری راسته قینه ی تیدا کوپوته وه.

مه ولما و تیکوشام تاوه کوو قورثانی پیروز و چل فهرمووده ی پیشه و
نه وه ی و چنه ند کورته نامه په کی "ته سه وق" م نه زیه ر کرد، نه مه هه مووی له
ماوه ی سالتیک و سی مانگ ته و او بوو، شکو و گه وره یی بۆ خودا که یارمه تیدام بۆ
نه م کاره و تیایدا سه رکه و توو بووم، به لی کلیلی هه موو شتیک پاستگویی و
نیخلاسه هه روه کوو گوتوویانه : "له بهر ده رگا بوه سته و به پاستگویی
ده ستییکه، به پروتدا ده کریته وه".

سالتیکی پیروز و به فەر بوو... مژولی نه زیه ر کردن و خویندنه وه ی قورثان
بووم، شیرینی ئارامگرم چه شت، به ره مه که ی ته و او ی قورثانم نه زیه کرد...
سپاس بۆ خودا... بونی هه ناسه کانی خوشه ویستیشم له فهرمووده کانی پیشه و
نه وه ی ده کرد، گوچکه کانیشم به بونی و ته کانی پازانده وه و چیژیان
وه رده گرت، گشت و ته کانی جوان و بونداریوون، بۆ نه زیه رکردنیان

ماندووووننه كه م بېزاركه ر نه بوو، هه رچى نامه كانيشه به خوښندنه وه يان هه ستم به ئارامى و شكۆ و دامه زراوى ده كرد، كاتيكيش له گه ل جه نابى شيخ ده مخوښد ته واوى دلم ئاماده يى وانه كان ده بوو..

به پراستى ته سه وف كرۆكى ئيسلامه و لايه نى كرداره كى مه به سته كانيه تى، ..
قورئان و سوننه ته، زىكر و خوشه ويستيه، ويرد و ئهركه، خو خالىكردن و خو پازاندنه وه يه¹..

ئه مه ناوه ركى شه ريعه ت و مه به ست و ئامانجه بالاكه يه تى.

به و شيوه يه ساليك تيپه رى له نيوان كاره كه م و چوون بو خزمه تى شيخ " موعته سه م" و سه رقالييم به ويرده كانم.

دواى ته واو كردنى ئه زبه كردنى قورئان " ئاهه نكيكى گه وده م پيخست، بى ئه وه ي كه س به هو كارى پيخستنى ئاهه نكه كه بزاني، تيايدا هه رچى هه ژار و بى دهره تانى لادىكه و لادىكانى ده ورووبه ر هه بوو بانگران، جگه له وان زوريك له پياوچاكانيش بانگرايون، له ناوياندا " شيخ موعته سه م" يش بانگكرا بوو، ئه وه ش

¹ خو خالىكردن: ده سته لگرتنه له هه رچى گونا ه و خو خى خراپه. خو پازاندنه وه: ئه نچاندانى هه رچى چاكه و په وشتى جوانه.

له بهر ئه وه بوو كه جه نابی شیخ دهستیکی بالای له ژیانم هه بوو.... سپاس بۆ
خودا .

به و شیوهیه ئه وهی مامۆستاکه م لیمی داوا کرد له ئه زبه رکردنی قورئانی
پیرۆز و سوننه تی پیغه مبه ر(د.خ) هیئامه دی، دوا ی ئه وه چه زم کرد له " قوص "
سه ردانی " شیخ مه هدی " بکه م، پیشتی په یمانم به خۆمدابوو که سه ردانی
شیخ " مه هدی " نه که م تا داواکاریه کانی جیبه جی ده که م.

له کاتی نوێژی عه سرگه یشتمه شاره که و نوێژی عه سرم ئه نجامدا، دواتر
پوومکرده مالی " شیخ " که له گونده که بوو، بینم ده رگا که کراوه بوو، به لام ئه و
که په ته هیه قوتابیه کی لی نه بوو، به لکوو چه ند شیخیکی لی بوو، دوا ی ئه وه ی
پووخسته م خواست و چوومه ژووره وه، ئه وکات خه ریکی نانخواردن بوون، سلّوم
لیکردن و وه لامی سلّویان گیرایه وه، به لام جه نابی شیخ له یه که م بینین زۆر
گرنگی به هاتنه که م نه دا، له ئاست چاوه پوانی من نه بوو، وام به خه یالدا هات که
شتیک پوویداوه و شیخ به هویه وه لیم عیجزه .

به لام هه رزوو شیخ بانگیکردم بۆ نانخواردن له گه لیان هاوبه شی بکه م، منیش
گوێرایه لیم کرد و دانیشتم، به گوێره ی ئه وه ی دوا یین که س بوو دانیشتم " دوا یین
که سیش بوو له نانخواردن بوومه وه .

بۆ ده ست شوشتن هه ستام، ته شتیکی گه وره دانرابوو بۆ خه لکه که، میوانه کان
له ده ست شوشتن بووبوونه وه و پاشماوه ی ئاوه که له ته شته که جیمابوو.
له و ده مه ی دهستم ده شوشتن شیخ هاته لام و گوتی:

- حالت چۆنه پۆله ؟

- گوتى: سپاس بۇ خودا باشم قوربان.

- شېخ وتى: نزمبەوہ و لەو ئاوہ بخۆرەوہ!

- گوتى: چى قوربان؟

- گوتى: ھەر وہ کوو بېستت.

ھەمويان دايانپروانيە من، چوون بە دەنگى بەرزەوہ ئەمەى گوت،
ميوانەکانيش پېنج کەس بوون و تەمەنيان ھەلکشا و بە سالآچووبوون.

وتەى شېخ "موعتەسەم" م بېرکەوتەوہ کە ئامۆژگارى کردم بەوہى گوپرايەلى
فرمانەکانى شېخ بکەم و لە فرمانى دەرئە چم، چوون بۇ سپاردنى ھەركارىکيان
حیکمەت و ھۆکارىک ھەيە، ھېچ دەرەتانيکەم نەبوو جگە لەوہى بکەومە سەر
ئەژتو و ھەر وہ کوو فرمانى پیکردبووم لە ئاوہ کە بخۆمەوہ.

شېخ زوو بە فریام گەيشت و لە ھەنيەى نيشانەى پزامەندى دياربوو و گوتى:
بە سە.. بە سە.. ھەستە، دەستى لە سەر شانمدا و گوتى: تا تەواو دەبم لە ناو
مزگەوت چاوەرپم بکە، دیمە لات، وەك فرمانى پیکردم چوومە مزگەوت.

وەك دياربوو ئەو پېنج کەسە پەشكى گەرەيان لە زانست و تەریقەت ھەبوو،
گویم لیبوو بە شىوہیەك دەدوان لیيان تیئەدەگەيشتم: دەيانگوت: مردنى
خوازراو، نەفس... مردن بۇ جەستە .. دۆپان بۇ نەفس!! بەو جۆرە لەگەل خۆم
دەدوام، لە کاتیکدا لە ناو مزگەوت چاوەرپوانى شېخ بووم.

لە کۆتايیدا دانیشتنى ميوانەکان کۆتايیھات و شېخ ھاتەلام، لیژەوہ "لەودەمەى
دەستمنايە ناو دەستى و تەریقەتم لیژەرگرت چیرۆكى من لەگەل "شېخ مەھدی"
دەستى پیکرد، بەلێن و پەيمانى چەند کارىکى چاکەم لە کارىوبارى دین و دونیا

پیدا، به و شیوهیه روحم په یوه ست بوو به پوځی مەردانی ته ریکه ت و بووم به
یه کیڅ له وان... هه روو کوو یه کیڅ له وان گوته: په یوه سستی پوخت به
شیخه که ته وه و پوځی شیخه که ت به شیخه که ی خو یه وه... به و شیوهیه مینا
زنجره یه کی نورینه، یه کی کیتر له په سنی نه و زنجره پیروزه گوته:
نه مان په تی گه یشتنن، نه گه ر کوته یی په ته که بجولینیت*** سه ره تاکه ی
له گه لی دپته هه ژان.

دواتر په یمانم به شیخدا که ته وبه و په یشمانی له هه موو گونا هه بچووک و
گه وره ده ربېرم. بویه پیکردن بولای په روو دگار درووست نابیت، مه گه ر واز له
گونا هه گه وره و بچووکه کان بینیت، پاشان کاخه زیکی پیدام که ناوی ته واوی
زنجره ی پیاوانی ته ریکه تی تیدابوو و گوته: له مه ودوا نه مه سه رجه له ی
پراسته قینه ی تویه، نه مانه باوانی تون، به کاری نابه جی و گونا هه شه مه زاریان
نه که یت، به رده وام یادیان بکه بو نه وه ی به رده وام هیمه ت به رز و پوخت بالابیت.
شیخ به رده وام زوو زوو ئاراسته ی هه ندیک کاری گرنگی ده کردم و منیش
نه نجامم ده دا، نه مه ی بو نه وه بوو هه ندیده می به ره مه می تیکو شانه که م ببینم،
له سه ره تادا فرمانی پیکردم زور په یوه سستی " ئیستغفار " بم، زور پیداکیری له و
داوا یه ی ده کرد، چوون به هو یه وه دل پاک ده بیته وه له هه موو نه و په لانه ی
پییه وه نووساون، بو سرپینه وه و لابر دنی په رده ی بیئاگایی و دووری بوو.

جا به پراستی زوو شوینه واری نه وه م له سه ر خو م به دیکرد، دواتر فرمانی
پیکردم بو ماو هیه که په یوه سستی سه لاواتدان بم به سه ر گیانی پیغه مبه ر (د.خ) بم،
چوون نه وه ده بیته هو ی پو شنکردنه وه ی دل و به رزکردنه وه ی پله و به ره و
بالایی به رزی ده کاته وه و ژیان خو ش و بوندار ده کات، هه روو کوو چوون کاریگه ری

و شويننه وار به سهر دلى بانگخواز جىديليت و دله كى به رده وام به زيندوى ده هيليتته وه، بويه گوتويانه: "سه لاواتدان له سهر پيغه مبه ر" (د.خ) وه كوو شينخ وايه بؤ نه و كه سى شينخ و پيئماييكارى نيه".

نور ده چوومه لاي شينخ و به گويره ي پيكران ناماده ي وانه كان ده بووم. پوزيك له مزگوت هاته لام و دواي سلاو گوتى: پؤله له وانه ي پيشه خومان پيمانگه يشتووه كه هه ندى كات هه يه گهر مرفؤ بيانقوزيتته وه و سووديان ليوه ريگريت" بيگومان نه و كاتانه ده بنه ده بنه پالنه رى به هيز بؤ گيپانه وه و قهره بوو كرده ي نه و ته مه نه ي له ده ستچووه، بيگومان نه وه به يارمه تى خودا ده بيت.

گوتم: نه و كاتانه كامانه ن؟

گوتى: پيش به يانى به چاره كه كاژيريك، دواي به يانيش نه گهر به چاره كييكيش بيت، هه روه ها پيش پوزئاوا بوون، پيويسته له سهرت ناگادارى بيت و بيقوزيته وه به و زيكرانه ي كه له په رتووكى سوننه ته كانه وه هاتووه.

هه روه ها له و هوكارانه ي كه كاتى به سهر چووت بؤ ده گهر پيئيتته وه و يارمه تيت ده دات په يوه سستبوونه به م دوعا و پارانه وانه ي كه له په رتووكانى سوننه تدا هاتووه وه كوو فه رمايشتى پيغه مبه ر (د.خ) ده فه رمووئ: (دوو وشه ي سانا له سهر زوبان و قورس له سهر ته رازووى كرده وه كان هه يه برىتين له: (سبحان الله بحمده سبحان الله العظيم)..

به م شيويه له گهل جه نابى شينخ هه نگاهه كانم به نارامى و دامه زراوى ده نا، شينخيش ده ستي گرتبووم و بؤ كه نارى پزگارى پيئوئنى ده كردم.

له سه ره تادا پوژانه له ديكه مه وه بو ئه و شوينه شيخ لي نيشته جي بوو
 هاتووچوم ده كرد، ديدارم له گه ل جه نابي شيخ نازار و ماندوو بووني هاتووچوي
 بير بر دبوومه وه، ته ني بيني ئه و به س بوو بو هه لگرتني هه موو ئه و ناخوشيانه ي
 دينه پي، له گه ل ئه وه ش په يمان و پيكه وتنم له گه ل يه كيك له ناسياوانم كردبوو
 كه كاروباري بازرگاني و جوتيارى له برى من ئه نجام بدات، خوشم مانگي جاريك
 سه ره رشتى كاره كان بكه م و مانگانه يه كيشم بوي بريبوويه وه. بو خوشم
 خانويكم لاي مالي شيخ كړي، ئه مه ش بو ئه وه بوو تا هه موو كات له شيخ نزيك
 يم.

په يوه ستبوونم به شيخ زياتر بوو، پوژي ته واو وه كوو فيرخواز و شاگرد له
 خزمه ت ئه و بووم، په يوه سستى وانه و ئاموزگار يكاني بووم، يه كي له و پرستانه ي
 هه رگيز له بيرم ناچيته وه ئه وه بوو كه ده يفه رموو: بناخه ي ته ريقه ت له سه ر چوا
 كو له گه وه ستاوه: برسيتي، بيده نكي، كه مخه وي، دوره په ري زي.

پيوست بوو له سه رم له گه ل خوم بكه ومه تي كو شان تا به و كو له گانه خوم
 برا زينمه وه. فرماني پي كردم مانگي ك له مال وه بمي نمه وه و له خه لكى
 دووره په ري زي م، بو ئه و مه به س ته وي رده كاني ئه و ما وه يه و برى خوادن و
 خوارد نه وه ي بو د ياري كردم و ده ر باره ي گرنگي پوژوو گرتن له شه ري عه ت و
 پاداشته كه ي ناخه فت، باسي ئه وه شى كرد پوژوو گرتن پوحي مور يد پاله فته و
 بالا ده كات.

خوم بو ئه و فرمانه ي شيخ ئاماده كرد به دلته نكيه وه، دلته نكيه كه م ئي زه حمه تي
 تي كو شان نه بوو! به لكو ئي ئه وه بوو مانگي ك ده مي نمه وه له مال بي ئه وه ي شيخ

بېينم، ئەو ماوه يە ناتوانم ئەو كەسە بېينم كە پېيەوۋە پەيوەست و گرىدراوم، چ پەيوەستبوونىكى توند و پتەو!.

مانگىك لە مالەوۋە مامەوۋە، بۇ نوئىژى ھەينى و نوئىژى بە كۆمەل نەبىت نەدەچوومە دەرەوۋە، بە پۇژ مژولى خويندەوۋە قورئان و پۇژووگرتن بووم، شەوانىش بىر كەردنەوۋە و زىكردن، ئەمەش لەسەر داواى جەنابى شىخ بوو ھەر لەو پۇژەى كە پەيمانم پىيدا.

لە شەوى پىنچەمى گۆشە گىريە كەم “جەنابى شىخم لە خەو بىنى و گوتى: لىم بېورە پۇلە، شەيتان بىرى بىردمەوۋە پىت بلىم: ئەمان.. ئەمان نەكەى لە كاتى گۆشە گىريە كەت خۆت لە ئەوانىتر بە بالاتر و باشتر بزانى، بە خەيالت نىت و نەلىت بوومەتە بەندەيەكى نزيكى خودا و خەلكى تىش گومرا و سەرگەردانن، بەلكو گۆشە گىريە بە نىەتى ئەوۋەى خەلكى لە شەپت و زىانت پارىزاوبىن، وا تىنەگەيت ئەمە بۇ ئەوۋەىە تا لە شەپى ئەمان پارىزاوبى، گەر كە سىكى لە خۆت بە تەمەنترت بىنى بلى ئەوۋە لە ئىسلامەتيدا پىش من كەوتوۋە، گەر كە سىكى لە خۆت گەنجەرت بىنى بلى: من بۇ گوناھ پىش ئەو كەوتووم، نەفسەت رىسوا و ملەكە چ بكة، چوون نەفس پىگىرى گەيشتنە).

لەخەوۋەكەم رابووم، لە تەواوى رىنمايىەكان گەيشتم...

بىگومان شىخى پەرۋەردەكار رىنموونىكار و رىزگاركارە لە بىابانى گومرايى و لەناوچوون. ئەو ئاسايشە و دژى دز و رىگرانە، ئاويكى پالەفتەيە و بلىسەى ئاگر خامۇش دەكات، بۇ پوچ مينا باوكىكە پەرۋەردە و چاودىرى دەكات بەرەو

بالایی پله کانی که مال، پله و پایه و پیگه ی شیخ لای پیوارانی ته سه وف به رزتره
له باوک.

یه کیکی تر له و خالانه ی که په یمانه که ی له سه ر بونیادنرا بوو بریتی بوو له
ناماده یی شیخ له خه یالدا به تاییه ت له کاتی زیکرکردن، ئەمەش بۆ ئەو بوو له
پیکردنمان بۆ لای په روهردگار هاوړی یه کترین و خه یاللم بۆ شتیکی دونیایی
نه چیت، به رده وام ئەو هم ئەنجامده دا، هر به راستی هاوړیم بوو له پیکردنم بۆ
لای په روهردگار.

مانگه که کوتاییهات، له بهر مه کانی ئەو دوره په ریژی و خویه کلاییکردنه وه بۆ
په رستش ئەو بوو که په روهردگار بینایی فراوان کردم و کرانه وه یه کی گه ورم
پیبه خشرا. ئەو ندهم له بهر و بوو مه بۆندار و پا که که ی چه شت به وه سفکردن
ناکریت، مینا چیژی شیرینی و مهرگه مووشی تالایی“ به تامکردن نه بیئت له زه تی
نازانی و تا دهرده ست نه بیئت ههستی پیناکریت.

به م شیوه یه بۆ ماوه ی پازده سال به و حاله له گه ل شیخ مامه وه، تا دههات
بروام زیادی ده کرد و خوشه و یستیم به ره و ترۆپک ههنگاوی دهنه و دلنایی و
خۆپاریژی و زوهم زیادی ده کرد... جه نابی شیخ دهستی گرتم و پلیکانه ی
وه سلّی بۆ جیگیر کردم، فیریکردم چۆن به ره و بالایی بچم، پازده سال له نوور و

فهړ و بهر كهت“ پيمخوشبوو بهردهوام هه ندي له م به خشش و پووداوانه ي به سهرمدا دهاتن بو شيخي بگيرمه وه.

گه وړه ترين سووډم له م ماوه يه دريژيه بريتي بووه له وه ي له گه ل شيخ ژياوم و چاوډيري و جو له و دانيشتنه كاني بووم. كاتيک له كني داده نيشتم هه ستم به و په حمهت و فهړه ده كرد كه به هو ي مهردان و چا كه كاراني هاوشيوه ي نه و داده به زي.

شهرهت و حه قيقه تم له كانياوي شيخ نو شكرډ و پشكي گه وړه م له زانسته كاني ته سهوف و ئاداب و مه به سته كاني“ شهرع و كو له گه كاني، فه رمووده و زانسته كاني فه رمووده، زانستي گه ردوون و هه نديك ديواني شاعيره سوډيه دلگه رمه كانم پيپرا.

جاريك وه كووه هه مووچار نياز م وابوو له كو تايي مانگ سه رډاني شاره كه ي خو م بكه م، به لام سه ير بوو! يه كه مجاربوو جه نابي شيخ ريگري سه رانيكردن بكات و بليت: مه چوو و پيداگيري شي له سه ر بكات!.

گوپرايه لي فرمانه كه م كرد و نه چووم، پاشان زانيم كه نه م شه مهنده فه ره ي كه بريار وابوو له گه لي گه شته كه م بكه م“ تووش ي پووداويكي نه خوازراو بوو بوو،

سپاسی خودام کرد له سه ره وهی پژگاری کردم له و پروداوه، له به رخومه وه ده مگوت: (نه مه که پاماتی که له که پامه ته کانی جه نابی شیخ)

هه روه ها جاری کتر به کیک له هاوپیانم بۆ ژهمی ئیواره داوه تی کردم و کاتی کمان دیاری کرد بۆ ناخواردن، شه وداها ت و پیدایه بووم له سه ره چوونم بۆ داوه تیه که، ریکه وتنه که پۆزی دواتر بوو، شه و جه نابی شیخ له خه ودا بینی، زقر پیدایه گی ده کرد له سه ره وهی نه چمه داوه تیه که ! منیش داو لی لیووردنم له هلو ریکه م کرد و نه چوومه داوه تیه که. دواتر بۆ ده رکه وت که نه و هاوپییه م مال و سامانه که ی له چه رام په یا ده کرد و ناوبانگی له لادی زپابوو.

جاریک جه نابی شیخ ریکه یدام هه ندی له په رتووکانی ته سه وف بخوینم، به به ره که تی نه و ده رگای زانستی په فتارم به پرودا والا کرا. ته نانه ت لای نه و پیگه ی خوشم دۆزیه وه. جاریکیان هه ندیک له فیرخوازان هاتنه لای شیخ بۆ خویندنی هه ندیک په رتووکی ته سه وف به پافه وه، به لام شیخ فهرمووی: برۆنه لای " شیخ نه حمه د" ئیمه هه موو شتی کمان له باره ی نه و زانسته پیبه خشیوه.

به و شیوه یه له گه ل شیخی په روه رده کار بووم.. به شیوه یه کی توند و تۆل پییه وه په یوه ست بووم هیچ شتی که نه و په یوه ندیه ی کرچ و کال نه ده کرد.. خوشحال ده بووم گه ر شیخه که م نووسینی کی ئاماده بکر دایه و منیش پافه و شیکردنه وه م بۆی کردبوایه و نهینیی و وردبینی و سووده کانیم بختبایه وو.

رۆژنىكىان جەتابى شىخ لىي پىرسىم: بۆچى تا ئىستا ژىم نەھىناوۋە؟ خۇ ئىستا
ژيانم جىگىرە، بەتايىبەت ژمارەيەك لە نىزىكانم ھاوسەرىگىريان كىدوۋە، تەنانەت
بەشىكىيان مىندالىشىيان ھەيە.

ئەوۋەم ۋەك فەرمانىكى شىخ ھەژماركرد، گەرامەۋە لادىكەم بۇ ئەۋەي يەككە لە
خىزمانم بخوازم، داۋاي دەستى چەند كچىكم، ھىچ يەكىكىيان پازى نەبوۋى،
بەبىيانوۋى ئەۋەي مىن بۇ ھاوسەرىگىرى ناشىم، مىن ۋەك جاران نەماۋم!
دەيانگوت: تۆ ئىستا دەرويش و سوۋى! سەرى زوبان و بنى زوبانت باسى زوھد
ۋ پەرسىنشە، بىگومان سىروشتى زۆرىيە ئافىرەتان لەگەل ئەۋ جۆرە كارانە
نايەتەۋە، كى ھاوسەرىگىرى لەگەل كەسىك دەكات كە خوشىيەكانى ژيانى لە
خۇي قەدەخە دەكات! ئەۋان بەۋ شىۋەيە بىردەكەنەۋە...

تۆر لە سەر ئەم بابەت نەپۇيشتىم ۋ پىداگىرىم نەكرد، بەلكوۋ گەرامەۋە لاي شىخ
ۋ ھەموۋ ئەۋەي پوۋىدا بۆم باسكرد.

جەنابى شىخ فەرموۋى: بەپاسى پۆلە پىشنىيارىك دەخەمەپوۋ كە پىشتر
دواخست بۇ كاتى خۇي، ئىستا كاتى ئەۋە ھاتوۋە ۋ ھەر دەبى بۆتى باس بىكەم
ۋ تۆش مافى ھەلبىزاردنت ھەيە.

گوتىم: ئەۋ پىشنىيارە چىە قورىان؟

گوتى: نەگەر بىتەۋىت كچەكەمت لى مارە دەكەم... مىن پىشنىيارى خواستنى كچە
تاقانەكەمت بۇ دەكەم، تۆش ئازادى بىپىاردانت ھەيە.

پیشتر نه مده زانی شیخ کچی هیه و بو هاوسه رگیری بشیت خو نه گه ر بمرانیا
خوم ده سپیشخه ری خواستیم ده کرد.

گوتم: به خودا قوریان نه وه به خششیکه له توه، تو منت نغوی گه وره یی و
چاکه کرد.. نووشتامه و دهستی شیخ ماچکرد، دلخوش و سپاسگوزاری
چاکه که ی بووم.

له و ساته وه بیرم له هاوسه ری داها تووم و چۆدیه تی دلخوشکردن و
به خته وه رکردنی ده کرده وه. بو چی رازی نه بم کاتی نه و کچه تاقانه ی نه و
شیخه یه که به سۆزی دلنه وایی کردم و به چاکه کانی نغوی کردم.

نه وه بوو په روه ردگار منه تی به سه ر کردم و له شه ویکی پیروژدا کچی شیخی
کرده هاوسه رم، شه ویک پراوپر له به خشش و فه ر، مالباته که م بو لاتی جه نابی
شیخ و پیوپه سمی هاوسه رگیری داوت کرد، شیخ دوعای پیروزی و فه ری بو
کردووین و "سومه یه" بوو به هاوسه رم.

له شه وی گواسته وه که دا جه نابی شیخ وه سیه تی کردم هه روه کو چۆن هه موانی
وه سه ت ده کرد، به خو پاریزی له تاوان به ئا شکرا و نه هیئی و ده یگوت: ده ست
به م په یمانه وه بگرن و منداله کانتانی له سه ر په روه رده بکه ن.

من و هاوسه رم "سومه یه" له مالی شیخ نیشته جی بووین، نه و جگه له و کچه هیچ
مندالیک تری نه بوو، هه زی ده کرد لای نه و بژین و به ته نها جیبی نه هیلین.

سومه یه کچیکی زۆر شه رمن بوو.. پوو خساری بازنه یی و سپیه کی بیخه وش
بوو.. دووچاوی له بی نه ندازه جوان و بالایه کی پکی هه بوو، .. بزه و
خه نده یه کی هه بوو له لیوانی جیا نه ده بوویه وه، گه وره ترین خالی جیاوازی و
ناسینه وه ی پاکیی و بیگه رده که ی بوو.

زۆر تېكەلى دۇنياي خەلكى نەبووبو. مينا ئەوہى لە بەھەشت لە دايك بووبى و بە بەروبوومى ئەوى نەشوونماي كوردوہ و دواتر بۆ ئەوہ هاتۆتە دۇنيا تا دۇنيا برازىنيتەوہ. بەردەوام پاك و گەشاوہو بى خوش بوو .. دۇنياكەى منى بە رەنگەكانى بەختەوہرى رەنگرېژ كرد و خاسيتە جوانەكانى بەسەردا رېشتم و بوويە دۇنياكەى من.

سومەيە باسى ژيانى خۆيى و داييابى بۆ كردم، پېشتر ژيانيان چۆن بووہ. زۆر شانازى بە دايكى دەكرد و ئەگەر باسى كەردبا پەسنى دەدا، بە ئەندازەيەك بە هۆى پەسنى كچەكەى دايكەكەيم خۆشەويست .

باسى زۆرىك لەو ناسۆريانەى دەكرد كە خۆى و داييابى لەسەرەتاي ژيانيان چەشتوويانە. سومەيە تەنها سى سال لە من بچووكتر بوو، جەنابى شېخ زۆر بە جوانى پەرورەدەى كەردبوو، كچىك بوو زۆر بە پۆژوو دەبوو، زۆر شەونويژى دەكرد و دوورە گوناھ بوو، زانستى زۆر خۆشەويست.

ھەر چۆنىك بىت ژيانىكى خوش و ئارام ھەبوو كە شېخ و كچەكەى پىيانبەخشى بووم، .. ھاوسەر و خۆر و پووناكى ژيانم .. چ ئاسوودەيەكى جوانە لە ژىر سايەى خىزانىكى نمونەى خىزانم، چ بەخششيكە ئەوہى منى تىدا دەژىم، .. ئەمە ژيانى من بوو لە مالى شېخ بە ھىمنى و ئارامى دەمانگوزەران.

پۆژىكيان جەنابى شېخ فرمانى پىكردم مزگەوتەكە فراوان بكەم و لە تەكيشى ژوورىكى بچووكيشى بۆ دروست بكەم، داواشى كرد كە ژوورەكە بچووك و تەسك بىت، تاوہكوو ھەر كاتىك چوويە ناوى تەنھايى گۆر و ترسەكەى بىر بخاتەوہ. گلۆپى ژوورەكە بە درىژايى شەو دايسابوو، ھەندى شەو بە ئەنقەست لە

ئورۇن كەم دەردە چووم بە نيازى ئەۋەدى كە ئورۇن كەى شىخ نىك بىمەۋە گۈم
لە ھە ندىك لە زىكرە كانى ئەۋەتت ، بۇ ئەۋەدى ھاۋشەۋەى ئەۋم لىۋىت و
چاۋلىكەرى بىكەم.

جارىك گۈم لە نالەيەكى بە سۇ بوو لە سىنگىكى سوتاوۋەۋە مىنا لەگەتەكى سەر
ئاگر گۈلپەى دەھات، دەمىك گۈبىسىتى دەنگى تەسىبەكەى دەۋوم كە بە
شىۋەيەكى پىكخراۋ و پىكوپىك دەردە چوون، دواتر بە سەرسامى دەگە پامەۋە.
تاۋەكوو پۇژىك ھات و جەنابى شىخ بانگى كىردم ئەۋدەمە شەۋپەچەى رەشى
بە سەرگەردوون دادابوو و ئارامىش بالى كىشابوو، لە خۇى نىكى كىمەۋە و لە
بەردەم خۇى داينىشانىم ھەروەكوو چۈن باۋكىكى بە سۆز مىنالەكەى
دادەنىشىنىت و ۋەكو ئەۋەى مائىۋاۋى بىكات ئامۇژگارى كىردم.

گۈتى: پۇلە گۈبىگرە بۇ ئەۋەشەنى پىتى دەلەم: تۇ پىگەى خۇت لى مى ھە
و دەزانى چەندەم خۇشمەۋى ..

گۈتم: ھەرموۋ باۋكە، چى دەفەرموۋى شىخم .. فرمان بىكە و گۈپرايەل دەمە.
گۈتى: بزانە پۇلە نەمرى مەھالە و ھەرچەند تەمەنمان دىژىت ھەر دەۋىتە.
ھەست دەكەم كە ئۇغرم نىك بوۋە و جىابونەۋە نىكە و كفن چىراۋە و گۈر
چاۋەنۋاپە، گۈى لەم گەتەنەم بگرە لەۋانەيە لە تۋانامدا نەمىنى بۇتى نوۋىتەرە
بىكەمەۋە ...

تۆم دىارى كىدوۋە بۇ ئەۋەى شوپىم بگرىتەۋە و لە دۋاى مى كارۋىارەكان بەرپەۋە
بىبىت و بىبىتە يەكى لە پىۋانى زىجىرەى پىرۋى نورانى، ئەۋ كارە ناپىچىرت و
سوۋدەكەشى بەردەۋام دەبىت تا خۇر و مانگ مابىن.

پۆله پېشتر پېنگه مدايت په روهرده و پېنمووني بکەيت، جا به يداخه که هەلبگره...
به يداخي نور و پۆشنایي و هيدايت،.. پاريزگاري په يمانه که ت بکه و پږدبه
له سەري، ئەو په يمانه له گەل کەس مە به سته مە گەر کەسه شايسته ي ئەو په يمانه
بيت، چوون ئەو نەرکه سپارده يه.

وه سیه ت ده که م به ترسان له خودا و شوینکه وتني شه ريعه ت، هه روه ک چۆن
وه سیه ت کردووی به پا به ندبوون به زنجیره ی پیرۆزی نور، ئامان نه که ی
عه یبداری بکەيت، چوون ئەو زنجیره یه به یه ککه یه نه ی پوچه کانه.
به یه ککه یشتنی خوشه و یستانه، به یه ککه یشتنی نه وه کانه به با پیرانیان،
به یه ککه ستنه وه ی زیندووان و مردوانه.. ئەمه به خشش و فەزلیکی گه وریه و
خیریکی نه برپاوه یه، خودات له گەل و پشتیوانته و به خششه کانی خۆیت به سەردا
ده بارینێ و سەرتده خات.

ده باره ی کچه که م هیچ وه سیه تیکت ناکه م، چۆنی له گەل هه روا بمینه وه، تو
باشترین هاوسەر و سه رپه رشتیاری ئەوی، بیگومان پۆژه سه خته کان ژیری و
ئاماده یی و ئەقڵیکی پېنگه یشتوی پېبه خشیه وه، گەر تووشی گرفتیک یان
ناخوشیه ک بویت پاوێژی پێ بکه، له پاوێژپیکردنی زه ره رمه ند نابیت.

دواتر جه نابیی شیخ ده سستی گرتم و گوتی: ((خودایه جیگیر و سه رکه وتووی
بکەيت، به یارمه تی خۆت یارمه تی بده و به چاودیری خۆت بیپارێزه، بێ ئەوه ی
له سنور ده رچین و لیمانبگۆریت له فیرده وسدا له گەلیدا کۆما بکه یته وه " ئە ی
خودای جیهانیان))

دواتر ئەو تەسبیحەى لە دەستی کەوتبوو سەرزەوى ھەلیگرتەو و پێى گوتم:
پێستا بگەرێو منیش کارێکم ھەیە دەبێ ئەنجامى بدەم.

ھەستم بە گەر و گیران و ئازاریک کرد کە توند دڵى دەگویشیم، چاوانم پۆندکی
گەرمیان دەباراند، چوون جەنابى شیخ بۆ من خۆرى ھیدایەتە،
خۆشەویستى کەى تیکەلى خوین و گوشتەم بوو و ھىچ کات بیری ئەو ھەم
نەکردۆتەو لێجودا بیمەو، ئەمە چۆن پوودەدات؟

لەلای ئەو ھاتمە دەردە و قاچەکانم ھەلیاننە دەگرتم، سەدای وشەکانى دلى
وردوخاش کردم، کۆلەگەى ھیزمى داروخاند، مینا ھەلۆھەرینى گەلای وشکی
درەختىکى بەردەم پرەشەبایەکی تووش لە پایزى تەمەنیدا..

ژیان بەرھەتیا چوونە.. بەلى، بەلام بۆ ماوہیەکی تریش بە شیخە کەمان
دڵخۆشمان ناکەیت ... بێگومان پۆژە خۆشەکان وەکوو بروسکە تێپەر دەبن،
دواتر دەبێ جەنابى شیخ چى لەمن بوی کە منى کردۆتە جیگرەوہى خۆى دواى
مردنى؟ ئایا من بەو ئەندازەى گوتى گرنگم؟ بێگومان ناخۆشى ئەو وشانەى بەر
گویم کەوتن وای لیکردم لەم بارەىوہ ھىچ نەلێم .. ھەموو ئەو خەيالانەى ئەو
شەو بە دەریای ئاوەزما شەپۆلى دەدا، ئەو شەوہى چاوانم خەویان لى تۆرا
بوو و فرمیسکیان لى تیزابوو.

دواى ئەوہ شیخ ھەر پازدە پۆژیک بە شەوہکانیەوہ ژیا، پێش ئەوہ چووە
خەلوہتگاکی و داواى کرد کەس بەسەر یەوہ نەچیت،.. تاوہ کوو پۆژیک ھات و
نەخۆشیەکەى زۆر سەخت بوو، ئەو شەوہ شەوى ھەینی بوو، من و ھاوسەرە کەم
بۆ خزمەتکردنى بە دیاریەوہ بە ئاگابووين، ھەندى وشەى چرپاندە گوێى کچەکەى

كه من لىي تىنه گەيشتم، دواتر خۆي خسته سەر لای پاستى و پوچى پاكى سپارده پەروەردگارى.

بەم شىۋەيە پوچى پاكى لە جەسەي پاكى جوايەز بوويەو، ئەم خۆرەي كە پىگاي خەلكى پۆشن كەردبوويەو كۆزايەو، دەرگاي ئاسمان بە پووماندا داخرا، ئەو دەرگايەي كە هەرچى فەر و بەركەت هەبوو لىي دادەبەزى لە پىناو ئەو بەندە خۆپارىزە ئىتر داخرا..

لە ئەركە گرانه كەي حەسايەو و پووى كەردە جيهانى كۆتايى، ئەو جيهانەي كە چاكەكاران تيايدا باشتەين پاداشتى چاكەكانيان پى دەدرىتەو، بە ئوغرى ئەو كەوتىنە دلته نگیەكى قولەو...

ناشتنى ئەو وەكوو ناشتنى پوچى من بوو لە گەل ئەودا، هېچ نەما تەنھا جەستەيەكى لاواز كە تواناي بەرگەگرتنى ناخۆشىي و سەختیەكانى نەدەگرت. لە گەورەيى كارەساتەكە بىرم تىكەل و تووشى هیدمە بووبووم، هەرچى "سومەيە"ى هاوسەر مەكەوتبوويە دلته نگیەك هەر نایەتە باسكردن. دەرگاي ژوورەكەي لە سەر خۆي داخستبوو تا ئەو فرمىسكانەي بسرىت كە بنى نەدەهات، بە زامىكەو دەینالاند كۆتاييان نەبوو. ئەو عەيامەك بوو جگە لە باوكى كەسى تری نەدەناسى.. ئەو باوكەي دواي مردنى دايكى هەموو ژيانى بە كچەكەيەو پەيوەست بوو، ئەو باوك و دايك و برا و سەرپەرشتیار و هەم مامۆستای بوو، سومەيە تۆ خودا و ئارامگريت هەيە تۆ خودات هەيە.

دواي چەند خولەكێكى كەم لە مردنى جەنابى شىخ بانگبێژ بانگى بەيانى خویند، لە گەل بانگى بەيانى هەولمدا و خۆم راگیر كرد و وەسیەتى هاوسەرەكەم كرد

به وهی ئارام بگریت، به راستی جوریک له ئارامی و دلنایایی به سه ریدا بالیکیشا،
 هه والی پیدام که باوکی جه نابی شیخ پیش کۆچی به گویدا چرپاندووییتهی و
 وه سیه تی پیکردوه ئه و کاغه زه بخوینیته وه که له ژیر پشتیه که دایناوه،
 کاغه زه که ی بۆ هی نام و خویندیه وه، تییدا نووسرابوو:

((بسم الله الرحمن الرحيم، كل نفس ذائقة الموت و إنما توفون أجوركم يوم
 القيامة..))

پۆله کانم وه سیه ت بی ت دوا ی مردنم شین و پۆرۆم بۆ نه که ن و بۆم مه گرین، به
 مردنم وانه و په ند وه رگرن و جگه له خودا پشت له هه موو شتیک بکه ن.
 کۆرپه که م وه سیه ته که مت بیر نه چیت، گهر له ماله که م بارتان کرد و جیتانه یشت
 ماله که م ببه خشنه خیزانیکی هه ژار و بی مال بۆ ئه وه ی بی ت خیریکی نه براره
 دوا ی مردنم..

هه روه ها تو کچه که م، خه م مه خو و دلته نگ مه به، به یانی هه موومان لای خود،
 کۆده بینه وه، له وێ نه جیا بوونه وه و نه خه فه ت و دلته نگ ی هه یه. تکاتان لی
 ده که م ته سییح و به رماله که م له گه لم بخه نه نیو گۆر و زۆر دوعام بۆ بکه ن چون
 من زۆر پیویستم به دوعا کانتانه)

بۆ نویژی به یانی چووم بۆ مزگه وت، دوا ی ئه وه ی که بریارمدا مه راسیمی به
 خاکسپاردنی شیخ بۆ دوا ی نویژی هه یینی دوا بخری ت، ئه مه شم بۆ ئه وه بوو تا
 خوشه ویستان و فیرخوازان و موریدانی جه نابی شیخ ئاماده بن. دوا ی نویژی
 به یانی خۆم کۆکرده وه و هه واله که م به خه لکی راگه یاند، به راستی هه موو خه لک
 به وه واله شیرزه و خه مبار بوون.

دواى چەند ساتيكي كه م هه والە كه له ته واوى لادى و شار بلاوبوووه و خەلكى له پياو و ژن له هه موو شار و لادىكانى ده ورووبەر ده هاتنه مالى شيخ.

ئافره تان پوويان له ژووه ره وه كرد و لای سومەى دانىشتن، من و پياوانيش له دهره وه، دلتهنگى به سه ر پوو خسارى هه مووانه وه دياربوو، ئەوان ئەو باوكه دلسۆزه يان له ده ستدابوو كه له كاتى كيشه و تهنگانه دا په نايان بۆ دهربرد و چاره سهريان لای ئەو چنگ ده كه وت. تاوه كوو به يانى هه روا ماینه وه.

ده ستمان به شووشتنى جه نابی شيخ كرد. بۆ ئەم كارە دوو له قوتابيانى شيخم هه لېژارد و خوشم له گه ليان بووم، هه ركه قوما شه داپۆشه ره كه مان له سه رى لادا پوو خسارىكى نوورانى و پۆشنمان به ديكرد، ئەمەش يه كه م موژده بوو. چەند جوانه به رووبوومى په رستش و گوپرايه لى و تىكۆشانه كانت له په رستشه كان بېينيت، با پېيوارانى ئەو پييه به نمونەى وه كوو ئەمە هه لېدەن و كتيپكۆشن.

له نيو ئاپوپرايه كى به شكۆ له پياوان و ئافره تان و مندالان تهرمى جه نابی شيخ هه لگيردرا و خەم و دلتهنگى و په ژاره ي داپران دالده يدابوون. بهو شيوه يه شيخمان سپارده ي دووا شويني كرد هه روه كوو چۆن وه سیه تی فهرمووبوو ته سبيح و بهرماله كه ييمان له گه لى خسته گۆره وه. داومان له خودا كرد بيه خشيت و ئيمەش دواى ئەو تووشى فيتنه نه كات و له پاداشته كه ي بيه شمان نه كات.

خەلكى بۆ كاروبارى خويان گه رانه وه مالە كانديان و منيش گه رامه وه لای سومه يه يه ي خيزانم و دلمدايه وه و نه مده زانى چۆن به ئارامگرتن و دانبه خوداگرتن وه سیه تی بکه م له كاتيكددا خۆم ئاتاجى كه سيك بووم دلته واييه

بكات، به لام هيچ كيشه يه كه نه بوو، چوون سومه ييه كچى باوكيى خوى بوو، له باوكيه وه زانست و پازيپوونى به قهدهرى خوداى بۆ مابوويه وه.

بۆ ئه وهى ئه و ناخۆشه يه ي له سهر سووك بيت باسى ئه و موژدانهم كرد له له كاتى شۆردنى بينيمان پله بالايى جه نابى شيخي نيشانده دا لاي پهروهردگار، چوون موژده كان به لگه ي ئاخيرخيري، خه لكى پله وپايه و حالى تايبه ت به خوى هه يه، براوه و به خته وهر ئه و كه سه يه كه پهروهردگار بۆ خواپه رستى و ته قوا ريئموونى بكات.

چوومه ژووره تايبه تيه كه ي جه نابى شيخ كه يه كى له لاكانى ژووره كه به په رتووكخانه يه كى كه وره داپۆشرا بوو، ژماره يه كى زۆرى په رتووكى له خوگرتبوو، به جوړيك له سهر يه كى دانابوو كه له زه ويه وه به ره و بنميچى ژووره كه به رز ده بوويه وه.

ئه وهى پوون بوو ئه وه بوو كه دووايين ئه و په رتووكه ي كه جه نابى شيخ به ر له مردنى خوى خویندبوويه وه په رتووكيك بوو به ناوى (التذكرة في أمور و أحوال الآخرة) ي پيشه وا قورتوبى بوو، چوون ته نها ئه و په رتووكه له دهره وهى په رتووكخانه كه و به ته نيا دانرابوو.

هه نديك كاغه زيش به په رشوبلاویش له دۆلابه كه ي شيخ هه بوون، هه نديك لييان خوینده وه و له ناوياندا شيعريكم به ديكرد كه له باره ي ئه قيد وه نووسرا بوو به لام جه نابى شيخ ته واوى نه كردبوو، دياره مردن و قهدهر پيپينه دابوو ته واوى بكات.

هه نديك ميسك و كوپيكيش هه بوو كه پاشماوه ي قاوه ي تيدا مابوو.

دهرگای کۆگای جلهکانی شیخ کرده وه و بۆنیکي خوش و پاکم کرد و چاوانم پۆندکیان لی تکا، ژماره ی جلهکانی یه کجار که م بوون و زۆریش ساده بوون، له خام درووست کرابوون.

بویری دانیشتنم له سه ر دۆشه که که ی شیخ نه بوو، چوون جهنابی شیخ له دلمدا که وره یی و شکۆی جیهیشتبوو، وام هه ست ده کرد خۆی ئاماده یه و کۆچی نه کردوه، به لکوو وام داده نا که روحی جهنابی شیخ له ژووره که ده خولیته وه. مانگیك به سه ر شیخ و باوکم تیپه ری بی ئه وه ی هه ی پینماییه کی فیرخوازانى شیخ هه بیئت.

به رده وام سه ردانیان ده کردم و چاوه پێی شتیکیان له من ده کرد، مینا ئه وه ی بلین : ئیستا ئیمه چیمان له سه ره بیکه یین و چاره نووسمان چی لی دیت؟ ده مانه وی له سه ر ئه و ریگه یه ی که جهنابی شیخ بۆ دیاریکردبووین برۆین، بۆیه پیوستیمان پیته ... تو جیگر و کوپی ئه وی، ئه گه رچی ئه و کوپی نه بوو، به لام تو خاوه ن پیگه و پله بوویت لای ئه و، ئیستا پیمان بیژه چی بکه یین؟

به م شیوه یه له چاوانیان ئه وه م ده خوینده وه، ئه گه رچی هه ندیکیان به ئاشکرا و شه رمه وه ئه وه یان پیگۆتم، هه ی بریاریکم نه دا، ئه گه رچی به رده وام بووین له سه ر ویرده کان و هه موو پینج شه ممه یه ک کوپی زیکرمان ده به ست له گه ل فیرخوازان و موریدانی شیخ، دواى مردنی جهنابی شیخ که س ناها ته پیزی ته سه وف، چوون من مژولی ریکخستنه وه ی ژیانم بووم و به کارى له پیشینه م داده نا.

دواى ئه وه ی ئه و په رتووکانی که جهنابی شیخ بۆ فیرخوازانى دانا بوو له رافه و خویندنی بووینه وه پیشنیارم بۆ هاوسه ره که م کرد بچینه وه زیدی خۆم بۆ

ئەو ەى لەوئى ژيانمان جىگىر دەبىت، بىرىرم دابوو لە زىدى خۆم بىزكە يەكى
فېربوون و بلاوكردنهو ەى زانست و زانىارى بكمەو ە. ەەرچى دەربارەى كۆپى
زىكر و تەرىقەتېشە داوام لە " شىخ ئىسماعىل " كرد كە ئەو ئەو ئەركە بگىرتە
ئەستۆ، چوون ئەوئىش لە لايەن " شىخ مەھدى " پىش مردنى ئىزنى لە ئەستۆ
گرتنى ئەو كارەى پىدرابوو، داوام لىكرد ئەو لە برىى من سەرپەرشتى كۆپى
زىكر بكات، چوون من دەچوومەو ە زىدى خۆم، بەپاستى ئەو ئەركەى گرتە
ئەستۆ و پەزامەندى نواند.

تەواوى پىويسىتى و كەوپە لە كانمان كۆكردەو ە، تە نانت ەىچ شىتېكمان
جىنەھىشت، ەەرشتىك ئى گواستەو ە بووئىت گواستمانەو ە، ئەمەش بۆ
پارىزگارىكردن لە يادگارەكان و پەيمانەكەم بوو.

خانوو ەكەشم بە بىو ەژنىك بەخشى كە چەند مندالىكى ەبوو و لە خانوئىكى
دراوسىمان كرىنشىن بوو، وەسىەتەكەى جەنابى شىخمان جىبەجى كرد.
خۆم و ەاوسەرەكەم كە كۆرپەيەكى لە نىو سكىدابوو گەراينەو ە زىدى پىشووم
لە خانوى كۆنمان نىشتەجى بووین.

چوینە ناو خانوو ەكە و خەمىكى بىدەنگى كەلەكەبووم بەسەر پووخسارى
سومەيەدا بەدىكر، وام گومان برد ئى يادى باوكى يان جىبەشستنى خانوو ەكەى
پىشومان بىت، ئەو خانوو ەى كە تىايدا گەرە بوو ە.

لەو بارەيەو ە پرسىارم لىكرد و وەلامى دامەو ە و گوتى: ەستم بە تەنھايى
دەكەم، بەتايبەت كاتى ئەو خانوو ە نەخشىنراو ە بنمىچ بلندەى بىنيو ە، واى
ەست دەكرد كە دونيا بانگى دەكات و ئەمىش دەترسىت كردە و چاكەكانى

پيشووي به هه ده ر بروت. له چاواني پوندكي بيدهره تاني ده تكا، ئاي له دلّه ناسكه ي !

زه رده خه نه م كرد و هينامه نزيكي خوم و پيم گوت: له هيچ مه ترسه: به هو ي
دوعاي باوكت بومان ژيانمان خوش ده بيت ئينشائه لالا، به بيرت بيت تا ئيستا
خانوه كه مان له وي ماوه، كه ي حه زت كرد سه ريك ده ده ين و ده چينه ئه وي.
به لام سومه يه گيان پيم بلي: ئايا تو له گه ل من دلخوشي يان نا؟

له سه ر پوو خساري بزي په زامه ندي ده ربړي و گوتي: ئيستا واز له وه بينه، من به
هو ي ماندوبووني گه شت شه كه تم، پيوسته پيش ئه وه ي ناوما ل ريكخن كه مي
پشو بده م.. چو سه يري ناو ژووري خانوه فراوانه كه ي ده كرد و گه پليه وه و
گوتي: باشه ژووري خه وتن كامه يه؟

گوتم: بوچي له پرسياره كه م راده كه يت؟

ژور شه رمن بوو، هيچ هه لويسي تيكي نه بوو ته نها هاوړابوون نه بيت، هيچ كات
وه كوو هاوسه رانيتر كي شه و راجيا يامان نه بووه

گوتي: هچ كي شه نيه به يه كه وه شياو ترين ژور هه لده بژيرين، له گه ل قسه كاني
بزه ي هاوسه ريكي دلخوش و په زامه ندي ده نواند.

فه زل و گه وړه ي و به خششي خودا و پيز و چاكه ي باوكي بوو كچه كه ي بووه
هاوسه رم، هاوسه ره كه م ئه و ئافره ته بوو كه پياواني وه كوو من بو پو شنكردي
ژيانيان و يارمه تيدانيان له كاته سه خته كان ئاتا جيانين.

ئه وه نده ي نه برد چه ندين كومه له و چه ندين كه س له ناوچه جياوازه كاني
ده وروبه ر هاتنه لام، هه يانبوو بو سه رداني هاتبوو، تياندا بوو بو دوعا هاتبوو،

هەندیکیش بۆ داواکردنی زانست و خویندن ھاتبوون، کەمیکیش بۆ ھەرگرتنی تەریقەت ھاتبوون، بۆیە پێویست بوو لەسەر مەزگەوتیک بنیاد بنێم، ئەو شوینە ی پێشتر بەرنامەم بۆی دارشتبوو، زەویەکی فراوانم دیاریکرد و بە دیوار دەورم گرت و مەزگەوتیکم لەسەر بنیادنا.

ئەو مەزگەوتەمان ناونا "مەزگەوتی شیخ مەھدی" بۆ پڑانی فەر و بەرەکەت بە ھۆی جەنابی شیخەو، جگە لە مەزگەوتەکە دوو نەھۆمی گەورەش بنیادنرابوو، نەھۆمیکیان بۆ مانەوێ ئەو قوتابیانە بوو کە زیاری مانەوێ یان ھەبوو بۆ خویندن، نەھۆمەکە ی تریش شوینی خویندن و وانە گوتنەو بوو.

بۆ وانە وتنەو سوودم لە یارمەتی قوتابیانی شیخ مەھدی بینی، ھەرۆک چۆن شیخ ئیسماعیلش خۆی دەھات و کۆری زیکی پێرۆتر دەکرد.

ھەموو شەوانی پێنج شەممە دوای عیسا کۆری زیکر دەبەسترا.

لەگەڵ وابەستەییان بە ھەموو ئەمانە، خودا مندالێکی لە سومەییە پێبەخشیم و ناواننا "مەھیدی" بەناوی شیخی باوکمان کرد (پەحمەتی خودای لێبێت)، پێشتر سومەییە لە کاتی دوگیانیدا باوکی لە خەودا بینیو و ئەویش مندالەکە ی بە باوکی داو و جەنابی شیخیش سەیری کردوو و دوای پێرۆزی بۆ کردوو و ماچی کردوو و پۆییو، ئەمە مۆژدەییەکی دلخۆشکەر بوو سپاس بۆ خودا.

بە شیکێ زۆری تەمەنم بەم شیوہیە گۆزەراند، لە نێوان زانست و وانە وتنەو و پەرستش و زیکر و بیرکردنەو، بە شەو لە کاسە ی نزیککی خودا دەمنۆشی و بە پۆزیش لەگەڵ قوتابی و موریدانم چێژم لە زانست دەبینی .

لەگەڵ ھەلکشانێ تەمەنم و گەیشتم بە (چل و نۆ) سال، تا ئەو دەمە جگە لە "مەھدی" ی کۆرم ھیچ مندالێکی ترم نەبوو، سپاس بۆ خودا.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بو چون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

زۆرئك له راستىيه كانى ئەم گەردوونەم بۆ ئاشكرابوو، ئەمە ھەمووى بەروبوومى ئەو زانستە بوو كە لە جەنابى شىخ و مامۆستام بۆم بەجى مابوو، ھەروەھا بەرھەمى ئەو ملكەچىيە بوو كە بۆ پەرستشەكان ھەمبوو، ھەروەكوو لە فەرموودەيەكى قودسيدا پەرەردگار دەفەرمووى: (گويىرايەلمبە دەتكەمە بەندەيەكى پەربانى، بلىيتە ھەر شت ببە ئەويش دەبىت).

چىژى بەروبوومى ئارامگريى و چارەنوسىيەكەييم كرد، ژيان بە درىژايى ئەو ماوھىە بى لەكە و خۆش و شادىيى بوو. چوون سروشتى ژيان تال و پىرخەوشە، گەر پۆژئك باش بىت بىگومان چەند پۆژئك خراپىت بۆ دىنى و شتانىكت دىنيته پىش ژيانى لى تال دەكات و سافىيەكەى ناھىلى.

جا بەراستى تووشى ناخۆشترين كاتى كردىن.

پۆژئك خۆم و خىزانەكەم بە دەنگى تەقىنەوھەيەكى گەورە و چەند دەنگىكى بىزاركەر و ترسىنەر بەئى اگا ھاتىن، ... ئەمە ئەو جەنگەيە كە ونبوو و شەل و پەراگەندە جىدىللىت، زەوى بە پەنگى خويىن پەنگريژ دەكات.

ئەو پۆژە ميسر پەنگى پەشى پۆشى و پرسەي پەگەيانىد و خەمىكى گەورە ھەموو ميسرى تەنى.

زىيانىكى گەورە بوو بۆ ئەو سوپايەي كە وەك ئاو و ھەوايە بۆيان، .. دلتهنگى ھەموو كونجىكى ولاتى گرتبوو، تەواوى شوينە جياوازەكانى ولات بەيەكەوھە لە خەم و ژيانىكى پىر لە ناسۆرى و شەكەتى دەژيانىن.

تەنانەت ئەو دەرويشانەش ھەمان ئازارى ئەو خەلكەيان دەچەشت، ئەوھى پىيانكرا لە يارمەتيدانى ئەوانىتر و لەخۆگرتنىيان "ئەنجامياندا، داوايان لە خودا

دەکرد ھەرچی ئەم بەلا و قەيرانە تىپەپىنىت و دەروى خىر و خوشيان بەپوودا
والا بکات.

ھەرچى لە تواناي خەلکى ھەبوو لە مال و سامان و شتتيريش خستيه خزمەت
سوپا و دووبارە پىکخستنهوھى سوپاي نيشتمانى، ئەو سوپايەى کە قەلغانى
ئاسايش بوو، ھەموومان دەمانويست بۆ يارمەتيدانى سوپاکەمان بچينه
بەرەکانى جەنگ، بەلام دەسلەلات ئامۆژگارى خەلکى کرد کە ئەمە خزمەت بە
ئيمە و بە نيشتمان ناکات.

ئەوکەسە درۆى کردووھە کە گوتوويەتى دەرويشەکان کەسانى ھەزار و لە کەتوار
دووھە پەريزن و گرنكى بە کاروبارى نيشتمان نادەن و ھەول بۆ خزمەتى
نیشتمان ناخەنەگەر، .. بە پىچەوانەوھە، خوشەويستى نيشتمان و خوبەختکردن
بۆى ھەر لە دىر زەومانەوھە خاسيتەكى ديارى ئەو کۆمەلەيە بووھە، پەرتووکی
ژياننامە و ميژوويەکان ديارترين گەواھيدەرى ئەو پاستيەن، تزيە لەو
ھەلوستانەى کە لە خزمەت نيشتماندايە.

ئەو ماوھ سەختەى کە بە ھۆيەوھە کەوتينه ژيەر کاريگەرى قەيرانى ئابوورى و
دەروونى بە سەررماندا تىپەپى، بەلام لە سەرى ئاراممان گرت، چەكى دەستمان
ملکەچى و پارانەوھە بوو لە پەروەردگار.

لە نيوان خەم و پەژارە و خوگونجانندن و موژدە و پويشتنى سەرۆک و ھاتنى
يەکیکيتەر، ئەو شەوھە ھات کە تيايدا برپيارى شەپ و گەپانەوھەى شکۆ و زەوى
داگيرکراو درا.

بىرم دى چوار پۆژ بەر لەوھى جەنگ دەست پى بکات، چوم سەرگۆپى جەنابى
شيخى کۆچکردووھە و داوام لە خودا کرد و بە پەجاي پيغەمبەرە بەپريزەکەيى و

چا که کاران داوام کرد نه و به لا و ناخوشيه کوتايي بيت و موسلمانان سهر بخت و
ثا شتي و نارامي و ناز و به خ شش کانيما بؤ بگيرپته وه .. پياو چاکان تهنه به
مردنيان په يوه نديان له گه ل ئيمه نا چپرې، هه روه کوو جه نابی شيخ پيشتر
نه وه ی فير کردبووم .

نه قیده م وابوو که پوحي شيخه که م له گه لدايه، دلنه وام ده کات و ناراسته م
ده کات، بيگومان پوحي مهرداني خوددا له بالاترين شوين و پله دايه، لای
په روه ردگار تاييه تمه ندي خوی هه ی

هه رچی پوویدا له کوتاييدا ولاته که مدا له و به لايه ی به سه ريدها هاتبوو پزگاري بوو
و سه رکه وتن به سه ر دوژمندا، له هه موو باریکدا سپاس بؤ خوا، به خششي
ناسايش و جيگيربوون گه رايه وه قوناخي سه ر هتا.

سه يری خۆم و ژيانم کرد بينيم که ته مه نم هه لکشاه و پيري سه ري
داگير کردووه م و به رگی سپی پی پوشيوه، ته نانه ت کوپه که م گه يشتوت ته مه ني
بيست و دوو سال، .. گه شاهه یی گه نجيتی له پووخساره پووشنه که يدا خوی
ده نواند. له جوانی و نازدارييدا مينا دايکی گه شاه و که شخه بوو، ده تگوت
به شيکه له و پوحي به به ردا کراوه .

په رتووی ژوریک له گه وره مهرداني ته سه وفم خوینده وه، به هیوا بووم
شوینپيان هه لگرم پيش نه وه ی هيژم نه ميئي و له په لوپو که وم، به لام نه متواني،
شتانيک له ژياننامه يان ده بينم هوکارن بؤ گيان به به ردا کردنی هه و له
کرچووکاله که م و جولاندي نه نديشه م، به روو بوومه که ی بریتیه له کارکردن و
به رچاوپوونی و بالایی بينينه .

له باره ی گه شته کانی سەر زه ویشیان شتانیک خویندۆته وه... پهرستشی گه شتکردن،، ئەم جۆره پهرستشه له و سهرده مه ی ئیمه دا به جۆریک نه ماوه، بۆ جۆری تر بۆ گه شتکردن و مه به سستی تر گۆردراوه، که هیچ په ند و هیمایه کی گهره یی خودای تیدا نابینری.

وا گومان ده به م ئیستا کاتی ئه وه یه که خۆم یه کلا یی بکه مه وه بۆ پهرستشی گه شت له و زهویه فراوانه ی خودا، کۆره که م ببوه پیاویک ده توانیا بۆ راییکردنی کاره کان و چاودیریکردنی کاروباری مال له دوا ی من پشتی پی ببه ستری. نیازی گه شتم هینا و پیدایه بوم له سهری، داوا ی پیدایه م له هاوسهره که م کرد، کاتی بی نی پیدایه م نکۆلی نه کرد و هیچ راو بۆ چوونیکی ده رنه بری. سه یریکی مزگه وت و فیرگه که م کرد که کاره کانی له سهر پیره وی خوی ده پۆیی، ئه رک و به رپرسیا ری که م به " شیخ ئیسماعیل" سپارد تا له گه شته که م ده گه پیمه وه.

ئه و ده مه ی خه ریک بوو ده پۆیشتم که میک له جل و پاره شم دانا، خواحافیزیم له هاوسهره که م کرد، کۆره که م ویستی تا ویستگه ی شه مه نده فەر هاوده میم بکات، به لام من پێگرم لێکرد له گه لم بیست، خواحافیزیم لێکرد و پۆیشتم، به هیوا ی ئه وه ی له به خشش و پاداشتی خودا نغروبین و منه ت بفرموویت پله ی زانین و ئاسۆیی بینیمان فراوان بکات و زانی نی نه یینه کانی خۆیمان بخاته دل.

ئاراسته ی پۆیشتمه که م به پێک و پێکی پێشوه خته نه بوو، وام دانه نابوو بچمه ئه و په پی باشوور که ناوچه ی ئه سوانه، دواتر چومه سوودان و پاشان بۆ خاکی ئه فریقا، ئەم شوینانه پێشتر پوگه ی زۆریک له پیاوچاکان بوو، شوینی

چاوتیبرینی پیاوچاکان و مهردان بوو، ئەمەش لەبەر ئارامی و سروششت و
 ڕەوشتجوانی خەلکەکەى و بە پیتی خاکەکیان بوو، بە پێچەوانەى شوینەکانیتر.
 سواری شەمەندەفەرەکه بووم و عەبایە سپیەکه م پۆشى بوو و میژەرە
 گەرەکه شەم بەستبوو، گۆچان و تەسبیحکە شەم بە دەستەوه بوو.

شەمەندەفەرەکه تژی بوو لە خەلک، هەریەکیان نغری دەریای خەیاڵ و
 بیرکردنەوهى خۆیان بوون، خەمبار و پارا بوون، یەکی خەمی پۆژی بوو ئەوێتر
 ئی مال و مندال..

کاری مرۆ زۆر سەیرە! خودا پۆزی بۆ درووست و فەراھەم و دابینکردووه و
 فرمانی پیکردووه که جگە لە پەرسشت بە شتی تروە ماندوو نەبیت، که چی
 پێداگیرە لەسەر ئەوهی که خۆی ماندوو بکات و بەشتی که م نرخ مژول بیت، چی
 دەبوو گەر خۆیان پادەستی خودا بکردبا و خوداش دونیای پادەست دەکردن و
 سەلامەتیش دەبوون لی، وهلی لەبەر ئەوهیە دلتیا نین.

دوای چەند سەعاتیک و ماندوو بوونیکی زۆر گەیشتمە (ئەسوان)، وتم گەر بچمە
 هۆتیلێک لە هۆتیلەکانی شار بۆ پشوودان باشترە.

لە بالەخانەى پشت ویستگەکه بە ڕێکەوت چاوم بە پیاویک کەوت، جەلەکانی
 چرکن و ڕیشی درێژ و تۆزای بوو، هیچ شتیکی لە سەر پرچە چڕ و تیکەلەکەى
 نەبوو. گۆچانیکی لە دەست بوو سەری گۆچانەکه بەرەو تیژی دەچوو، بە
 دەستەکەى تریهوه جۆپکەکی بەتالی هەلگرتبوو.

که منی بینی هاتە لام و بە پسته پسته قسەى دەکرد، زۆر بە ئەستەم لە
 ماناکەى گەیشتم، دەیگوت: شتیکم پێ بێخەشە لەوهی پیت بەخشاوه!

بزه يه کم بۆي کرد و ده ست بۆ گيرفانم برد و هه ندى پاره م پيشکەش کرد، سه ري
سوپراند وه کوو نه وه ي نه پازى بيّت و گوتى: نه وه ! من له و جوړه م زۆتر له کنه !
زانيم نه وه ديوانه يه و شـيـت و هه ژار نيه ! پيمگوت: چـيـت ده وىت؟ خوداي
گه وه شتى زۆرى پييه خشيوم.

کابراي ديوانه به دهنگيکى بلاند و بيستر او دايه قاقاي پيکه نين و گوتى "
مه هدى... مه هدى..

که وته دلّم که وا مه به ستي ئامۆژگاريه، بۆيه پيم گوت: ((نه و دروستى کردويىت
و تۆش به نده ي نه وىت، چاوى نه و له سه رته، به و په يوه سته و بۆ نه و
په يوه سبه، پوو له هه ر کويش بکه ن پووى خودا له وىته))!

کاتى گوى له م وشانه بوو له سه ر پييه کاني هلپه ري و هاواري ده کرد... نه لا. نه لا
.. نه لا.. دواتر پۆي و ليّم بزر بوو.

زۆر سه يره کارى نه مانه نه قل سه ري لى ده رتاکات، زۆر مانه وويوه
نه مده توانى زۆر بير له و پياوه بکه مه وه، نه وه ي ئيسـتا پتيوستمه ته نه ا
پشـوودانه، که وتمه ري به ره و نه و هۆتيله ي له سه ر پيگاکه بوو، باله خانه يه کى
گه وره له دووره وه ده رده که وت، کاتيک ته نه ا بۆ خه وتن مامه وه له زووره
يه که سه يه که و بۆ پۆزيک به کرى گرتبووم، ديمه نى جوانى زووره که و په نگه
ليها تووه که ي سه ره نجى من و هه موو نه و خه لکه ي بۆ لاي خۆي پاده کيشا و بى
دوو دلى هه ليانده بژارد.

هه ر چوار لاي ديوارى زووره که له چاوى من وىنه ي نوڤيا بوو، جوانى و
پازاوه ييه که ي هه ر له و وه رگرتووه تا وای ليها ووه کړۆکى نه قل ده بات و به سه ر
دلّه کانداهرمان ده کات، نايه ده بى چهنده کس پيش من له و زووره ماييتمه وه و

دواتر به نا چاری جیپهښتووه، دواي منیش چه ندیتر دین و که کاتی پویشانیان
هات ئه وانیش ئه و شوینه جیدیلن... ئه مه دیارترین ماناکانی دونیایه، هاتن و
چوونه، مانه وه و بارکردنه... ئایا که س هیه په ند وهریگری؟!

له به یانیه کی زووی پوژی دواتر به پیویستییه کانمه وه هوتیله که م جیپهښت،
پوومکرده گورستان، چوون ئه م شوینه یه که م شوینی په ند وهرگرتنه گهر
خاوه ن دلیکی به ئاگابوون، به نیازی دوعا کردن و وهرگیران و سوودمه ندبوونی
دوعا کار و دوعا بۆ کراو: (والذین جاءوا من بعدهم یقولون ربنا اغفر لنا و لإخواننا
الذین سبقونا بالإیمان)

گورستانه که دهرگایه کی گهره ی هه بوو، له لای دهرگا که وه ستام و دوعای
چوونه ژووره وه م کرد، له دووره وه شیخیکی به ته مه نم بینی له گه ل قوتابییه کانی
له کن گوریک دانیشتبوون و دوعایان ده خویند، له وانه یه ئه مه گورپی پیاوچاکیک
له پیاوچاکان یان شیخیک له شیخه کانیان بیت و ئه وانی جیپهښتبیټ.

ئه وه له م قوسته و به ره و پوویان هه نگاومنا، .. وا تیگه یشتم که به راستی ئه وان
بۆ سه ردانی شیخی پیشووویان هاتبوون، ئه و پیاوه پیره ی له گه لیان بوو
شوینگره وه و خه لیفه ی شیخه مردووه که بوو.

چه ند مه تریک له گورپه که به شکو و پیز و ئارامیه وه وه ستابوون، مینا ئه وه ی
مردووه که زیندووپیټ و له گه لیان قسه بکات، .. ئه مه وای کرد مه راق و خه یالْم
بۆ شیخ و ماموستاکه م بروات، مانای په یوه ندی پوحیم بیرکه وته وه که چه ندین
جار جه نابی شیخ بۆی باسکردووم، له کوټاییدا پیاوه پیره که دوعای کرد و
نیمه ش له دواوه ئامیزمان بۆی ده کرد، دواي ئه وه ی ته و او بوو گومانی برد

كەسەك لە دواوہیەتی و ئاوپیداہیوہ و ھاتەلام و بە پووێکی خوش " كە نغزو بوو
لە میھرەبانی و خاكیتی و بە گەرمی سلاوی كرد... لە ناو و ولاتی پرسی، وا
گومانی برد جوړك لە پەيوەندیم لە گەل شیخە مردووہە کە یان ھەیە.

پاشان قسە و باس گەیشتن بە باسی تەسەوف و پرفتار و ئادابی سەردانی
کردنی گۆرستان، ئەو باسە ی کە زۆرێك لە خەلکی لە بەر کەم زانستیان لێی
بیئاگان، بە ریز و ئەدەبەوہ گفتوگۆم لە گەلیدا دەکرد، لە قسە کردنیدا ھەستم بە
خەم و پەژارە یەك دەکرد.

ھاوڕێكەم لە قسە كانمدا ھەستی كردبوو زۆر وتەکانی شیخەكەم بە بەلگە
دینمەوہ، گوتی: ئەو شیخە کییە کە باسی دەکەیت و قسەکانی بەرز دەنرخینی؟
پیمگوت: ئەو کەسە شیخ مەھدیە، ئەو بەرەحمەت بیٹ شیخ و گەرە ی منە،
پیاوہ کە توند لە باوہشی کردم و نیوچاوانی ماچ کردم، زۆر بە گەرمی
سلاوکردنی چەندبارە کردەوہ، باسی ئەوہی کرد کە ئەو زۆرباش جنابی شیخ
دەناسی و خویی و چەند فیخرخوازیکی لادیکەیان بەشێك لە پەرتووکی (ئیحیا
علومو دین) ی پیشەوا غەزالیی لای بەرپزیان خویندووہ، سی بەشی
پەرتووکە کە یان تەواو نەکردووہ.

پیاوہ کە کە زانی من جیگرەوہی جەنابی "شیخ مەھدی" یم، سویندی دام کە
لە گەلیان بچم و پەرتووکە کە یان بۆ تەواو بکەم.

لە سەرەتادا پەتمکردەوہ و ھەولمدا بیانویکیان بۆ بینمەوہ، بەلام پیاوہ کە زۆر
پیداگیری نواند و شەرم کرد و ناچار بووم بە داواکاریە کە ی پازی یم.

کەمێ بە پێ بەرەو لای دەرگای گۆرستان پویشتین و موریدانی شمان لە گەل بوو،
ھەمان ئەو دیوانە یەم بینمەوہ کە پیشتر پرسیاری لیکردم... لە بەر تینی خۆر

دانيشـتبـوو و له دهـوري شـئـي دهـخـولايه وه كه به دهـسـته وه گـرتـبووي،
ئۆتۆمۆبيلـيكي كـريـمان گـرت كه مۆـديـلي كۆن بوو، بهـره و لادى شـيخ و
مورـيده كـانى بهـريـكه وتـين.

له لاي شـيخ " صهـفا " مـيـوانى بووم، ئەمه ناوى ئەو پياوه بوو، له سهـر خواستى
ئەو له مالى ئەو مامه وه، له بهـر جهـنابى " شـيخ مهـدى " زۆر پـرز و چاـكى
بهـرامبهـرم نـواند.

بۆ پۆڤى دووهـم به بهـرهـكهـتى خـودا دهـسـتمان به گوتنه وهى بهـشى دووهـمى
پهـرتوو كه كرد، كاتى خويندنه كه شـمان دواى نوێژى بهـيانى دهـستى پـيده كرد،
چـون ئەو كاته پـيرۆز و بهـفهـره و گوێگـرتن و ئامادهـيى مـرۆ له وپهـرى چالاكـيدايه،
مهـروهـما بۆ ئەوهى له پۆڤدا به كاره تايبهـتـيهـكانى خۆم بگهـم.

له بهـيانى ئيـزنم له جهـنابى شـيخ خواست دهـمهـي به تـهـنها به ناو لاديدا پياسهـيهـك
بگهـم، ئەو پـيداگـير بوو له وهى خۆى له گهـلى هاوـپـزيهـتى بكات، بهـلام من پـازى
نهـبووم، ئەوهـش له بهـر ئەوهـبوو كه جهـنابـيان له كار نهـكهـم، له كاتـيـكدا ئەو مـرۆلى
خويندنى ويرهـكانـيهـتى و پهـروهـردهـكـردنى مورـيدهـكانى له ئە سـتۆيه، بهـلام له بهـر
ئەو داوام كرد كه يهـكـي له مورـيدهـانـيم له گهـل بنـيـري، ئەويش بهـمه پـازى بوو.

له گهـل يهـكـي له مورـيدهـ بچـوو كه كـانى كه ناوى " مالـيك " بوو چـووينه ناو لادـيـكه،
له كاتى پياسهـكهـمدا دهـرگـاي قـسه و با سـم له گهـل مورـيدهـكه كـرده وه نهـخواسته
تـوشـى شهـكهـتى و وهـرسى بـيـت، زۆر به پـهـوشـت و پـزيـبوو، بۆى باسـكـردم كه زۆر
دلخۆشه به شـيخهـكهـي، گـومانى باشى پـيدهـبرد، وا گـومانى دهـبرد كه شـيخهـكهـي
يهـكـيـكه له پياوچاـكه تايبهـتـيهـكانى خـودا.

ئەو گەنچە تووشى سەرسۇرمانى كىردىم، پىيۇستە ھەموو مۇرىدىك گومانى باش بە شىخەكەى بىبات، شىخ پىنىشاندىر و پىنىكارە بۇ لاي پەرودىگار، ئەمەى لە پىغەمبەرەوۋە بۇ ماۋەتەوۋە، زانايان مۇرتىكرانى پىغەمبەرەنن، لەسەر مۇرىدى پىگەىشتوۋ پىيۇستە خۇى بەسەر مۇرىدى شىخىكى تر بە گەورەتر نەزانى، چوون ھەموۋان لە كانىاۋى پىغەمبەرەوۋە دەنۇشن.

پىي پاكە ياندىم كە لادىكەيان خاسىتى ئارامى بەسەردا زالە و خەلكەكەش يارمەتىدەرى يەكتەرن و خۇشەۋىستى لە نىۋانىاندایە، ھىچ شتىك نىە رىزەكەيان تىك بدات و لىكىيان جۋايەز بىكاتەوۋە.

بۇى باسكىردىم كە ھىچ ناخۇشەك لە نىۋان شىخ و كەسدا نىە، بەلام بەردەوام لەگەل كەسىك ناكۆكە كە بە " شىخ ياسىن " ناۋدەبىردىت، خەلكى زۆر لە شوپىنى جىاۋاز بە مەبەستى شىفا دىنە لاي، شتى زۆر سەير و سەمەرە و نەكرە ئە نجامدەدات و خەلكى بە كەپامەتى دەزانن، ۋەلى نوپۇز ناكات و پەفتارى پىچەۋانەى قورئان و پىيازى پىغەمبەرە، ئەمە خال ناكۆكى نىۋان جەنابى شىخ و ئەوۋە، خەلكىكى زۆرى لە ترسناكى ئەو پىاۋە ئاگادار كىردۆتەوۋە و پىگىريان لىدەكات بچنە لاي، ئەمە واىكىردوۋە نىۋانىان گرژى تى بىكەۋىت.

لادىكە زۆر ھىمنە و پوۋبەرەكەى بچوۋكە، دانىشتۋانىشى زۆر كەمە و چىز لە پەيوەندىەكانىيان لەگەل يەكتە دەبىنن و سىنگىراۋان و خۇشخو و لەگەل يەك تەبان، زۆرىشيان خەز بە پىيازى تەسەۋفە، ۋەكوۋ شىخ خەز بە گۆشەگىرى دەكەن و دوۋىن لە تىكەلى و ژاۋەژاۋ، چەندىن خواناس ھەيە ئاۋەدانى و شارى جىھىشتوۋە و لە بىابان و چۆللىى نىشتەجى بوون، ئەمەيان بۇ مەبەستى

گوشه گيرى و له گه لّ خودابوون و يه کلايى بوونه وه بؤ خزمهت، مه به ستیان بووه
ته نها له گه لّ خودا بن و دوور بن له خراپه کاران و پړگران .

دواى پياسه يه کى کورت له گه لّ که نجه که گه پامه وه مالى شيخ " صه فا"،
پرسىارى نه و که سه م لى کرد که به شيخ ياسين ناوده بردرا، به لام نه و ته نها
به وه نده وه لامى دامه وه و گوتى: خودا له نيمه و نه و خو شبىت و نيمه و نه و يش
پړنموونى بکات.

نه مه خاسىتى پړيوارانى پړى ته سه وفه، نه وان وابه سهى نايينه که يانن و
داپو شهرى که موکوپرى خه لکين، نه وان باش ده زانن که گونا ه شتيکه وابه ستهى
مروقه و چاوديره به سه ريه وه، له وانه يه هر له بهر نه ه بىت جه نابى شيخ صه فا
شيواى قسه کردنى گوپى و به نه رم و نيانى زيره کيه وه باسى کرد.

له شهوى چواره مى هاتم برپارمدا بچمه يه کيک له مه يخانه بچووکى
ده وروبه رى لادىکه، کاتى که پياسه لادىکه م ده کرد که وته بهرچاوم، وه لى
نه وکات داخوابو.

داوام له گه نجه که کرد هاورپيه تيم بکات بؤ مه يخانه که، نه و به سه رسورمانه وه
سه رى کردم و هيدمه گرتى بوو، وه لى له بهر گومانباشيبى و ستاشى شيخه کهى
بؤ من " هيچ هه لويستىکى نه پازيبونى نه نواند.

مه يخانه که بچووک و ديواره کانى چلکن و کوّن و داپووخاوبوو.

کاتى چووينه ژووره وه چاوى دانىشتووان که وته سه رمان، چوون نه وان باش
که نجه که يان ده ناسيبى و ده يانزانى قوتابى " شيخ صه فا" يه و لايان سه ير بوو له
جنگايه کى له م شيوه يه ناماده يه، هه روايىته وه سه ر و هه نيهى منيش ئى نه وهى

نەبوو لە پېيوارانى ئەو پېيە بىم!! هەندى گومانى ئەو يان برد كە لە گەلایان
بە شىدارى خواردنەو دەكەين، بە زوبانى حالیان دەيانگوت: هەرتەنى ئىمەن
نەن سەر دەخەين شوینى ئەو، ئەو تا ئەوانەى بانگەشەى خۆپاریزی و
زانستیش دەكەن وا لیڤەن..

زۆرىك لەوانەى نغزوى گوناھ بوونە حەزەكەن خەلكى ھەمووى وەكوو ئەوان
تووشى گوناھ بێت تا كەس لۆمەى ئەو نەكات و بیانوى بۆ گوناھەكەى ھەبێت،
زۆرىەى خەلكیش وەكوو ئەمان، تەنانت ئەوانەى خواپەرست و چاكەكارن یان
ئەوانەى خەلكى گومانى باشیان پى دەبات..

ھەندىك بە پەشۆكاویەو بۆمان دەپوانن، بە زوبانى حالیان دەلێن: دەبى چى
ئەوانى ھىنا بێتە ئێرە؟ ئەو شوینە بۆ خواناسان جیپەكى شیاو نە، ئیمە بە
ھیواى ئەو بویەن بێنە لای ئێو و گوناھە كانمان بێنیزى لای ئێو و ئێو
پزگارمان كەن" نەو ك ئێو بێنە شوینىكى نزمى ئەو، ھەر بە پاستى چى
پوویداو؟

بێناگابوون لەوەى من و گەنجەكە بۆچى ھاتوین، ئیمە لە سەر چوارپایەكى نزیك
لە دیوار دانیشتىن، دواتر پیاویك كە خاوەنى شوینەكە بوو بە شەرمەزاریەو
بە خێراتنى ئیمەى كرد، پێگوتین: چى دەخۆنەو بە پێزان لەو شەو خۆشەدا؟
پیمگوت: مەبیمان پێویست نە..

بە سەرسۆرمانەو گوتى: بە پێزم لیڤە جگە لە مەبى چىترمان نە، ئێرە
مەبخانە جگە لەوەى بۆم باسكرى چىترمان نە، یان ئێو بە ھەلە ھاتوونەتە
ئێرە؟

دواى دانىشتم پىمگوت: دەرزانم تو دلىكى پاكىت ههيه و نهوهنده خراب نيت كه باسى دهكهيت، و دهتهوى و نيشانى بدهيت.

سهيرىكى كردم و دريژهه پيدا: ده شزانم شتىك ههيه بيگهردى زياننى تىكداره و پالى ناويت بو نهو حالهئى ئىستات، توش باش دهرانيت چاره سهرى نهو حالهت هيچ پهيوهنديهكى نيه بهوهئى ئىستا دهينوشى.

به كهه بايهخهوه گوتى: ئينجا سوودى نهو زانيارى و زانينهت چيه؟ هيچ شتىكى بو گهراندمهوه؟ ئايا هيچ سوودىكم لىي بينى؟

پىمگوت: بهلى هاوپىي حالهت باش دهبيت گهر گويم لىيگريت و توژيك ناوهزت بهكارىينى، بوچى سبهئى دواى نيوهرو له مالى شىخ صهفا سهردانيمان ناكهيت؟ بيگومان دهيناسى!

گوتى: بهلى دهيناسم، بهلام نامهوييت سهردانى كهس بكهه و هاويهشى و هاوپىيهتى كهس بكهه، .. ههموويان بو سوودى كهسى خويان ههولهدهن، وهكوو پىغهمبهرو پياوچاكان خويان نيشان دهدهن، كاتى نهوهئى ويستيان ده ستيان كهوت دهگوپىن بو شهيتان... هيچ كهس شاينهئى هاوپىيهتيكردن نيه جگه لهو كوپه! دواتر من ناتناسم بو نهوهئى سهردانى بكهه، چوزانم هيچت لىم دهويت؟!

پىمگوت: بهوشيوه نيه هاوپىي، پىم باوهه بكهه... باشه چى دهلىيت نهگهر من سهردانى بكهه گهر توش ناتهوييت بييت، تاقىبكهوه هيچ زيان ناكهيت، لهوانهيه شتىكى شاينه به كيشهكهت بدوزيتهوه.

به دهنگىكى بهرز و زبر گوتى: پىمگوتى سهردانى كهس ناكهه و نامهوى كهسيش سهردانم بكات..

له شوینه که ی خوی مه لساو له شوینیکتر دانیشته.

خه لکی ویکرا پووی خویان وه رگیترا، وه کوو که سیکی سنووربه زین سهیریان ده کردم، وا گو مانیان ده برد خوشی نه وشه وه یان لی تیکده دهم، نه وه لویسته ی نه و پیاو ه ش نه و گومانه ی نه وانی به راست گه پاند، تووشی شهرمه زاریه کی گه وره بووم و پیویست بوو نه و ناوه جیبیللم.

مه ندی پاره م به گه نجه که دایه وه تا به خاوه ن مه یخانه که ی بدات و چون هاتین هر به و پیکایه ش گه پاینه وه.

نه و خه لکه چه ند بی ئاگا وه ه ژارن، شاره زای شه پی "بوون" نین، تا نه و کاته ی هه موو ته مه نیان خه رج ده که ن بی نه وه ی هیچ ده سته بخن، .. پاده که ن له و به ندایه تیه ی بوی درووستکراون، به به ندایه تی نه فس و شه یتان تاقیده کری نه وه ... بوونی خویان نه دوزیوه ته وه چون نه وان له ناو هیچ و نه بووندا به دوا ی بوونی خویان ده گه پین، نه خوشکه وتن و به دهر د چاره ی خویان ده که ن! خۆزگه ئاوه زیان ده کار ده برد! وه کوو نه وه ی زوبانی حالیان بلیت:

واز له لومه کردنم بینه، چون لومه کردن هه لئه تاندنه

وه ره تیمارم بکه به وه ی که پیشتر دهر د بوو.

له پیکه ی گه پانه وه مان بۆ ماله وه گه نجه که گوتی: قوریان چیت لیی ده ویست ؟

خۆ نه و که سیکی دهر کراو له په حمه تی خودا بوو.

پیمگوت: پۆله هه موو مه یخوړیک سه پانگیز نیه، له ناو نه وانه دا خه لکیکی زۆر باش هه یه ...

پښتو ته دې ته وایي چې ما موستا و چاوساغيکیان نیه، پاستکردنه وهی
ته وانه ته رکی هه موومانه، چاکترینی خه لکی ته وانه ته که بانگه وازی بۆ لای
په روهردگار ده که ن ئایینه که ی ته و لای خه لکی خوشه ویست ده که ن.

له سهر پزیشک پیویسته له تیمارکردنی برین و ته داویکردنی نه خوش بیزار
نه بیټ، چوزانی ته وهی تۆ ئیستا به خراپه ده بیینی و په لارت لییدا ناگه پښته وه و
به ره و باشی ناچیت و پوو ده کاته خودا و خوداش لیی قه بول ده کات، ده رگا
کراوه یه و که سیش ریگری له ده رگادان لینا کریت.

ته مان گومانی خه راپ به گونا هباران مه به و خوت له وان به با شتر مه زانه، چوون
ته وه له فیله کانی نه فسه و به هویه وه ده خه له تی.

ته نانه ته په روهردگار خوی له وان دوور نه خستوته وه، به لکرو ته مان ی بۆ لای خوی
پالداوه و به به نده ی خوی په سنی کردوون، پله ی به ندایه تیش گه وره ترین پله یه
به نده به ده سستی به ینیت، هه روه کوو ده فهرمووی: (قل یا عبادي الذین اسرفوا
على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله) ده رگای ماله که کراوه یه و هیچ که سیک له
نهومی خواره وه نیه هه روه کوو به و شیوه یه باستکرد، چوومه ژووره وه و دوا ی
ماوه یه کی که م جه نابی شیخ به پوویکی خوش و پۆشن هات و پرسپاری کرد:
ته و هه موو ماوه یه له کوئی بووی جه نابی شیخمان ؟

وه لاممدایه وه: بۆ کاریک له ده ورو به ری ته و ناوچه یه بووم.

قسه و باس مان کرده وه ده ربارهی " مالیک " ته و که نجه ی له سه ردانیه کانم
هاورپیته تی ده کردم، بوی باس کردم گه نجیکی به ره وشت و ژیره، له وه ته ی باوکی
کوچی دوا یی کردووه که س خراپه ی لی نه بینووه، مالیک کوپی راوچه یه کی
هه ژاری شاروچکه که مان بوو. راوچه یه که له تافگه یه کی باشووری " ته سوان " نغرو

بوو، خنکا و دواي خوي هاوسه و نه و کورې جېهېشت، "شيخ صفا" سه رپه رشتياري ده کرد تا دايکيشي به هوي نه خوشي سيله وه مرد، نه و کات مالک ته مه ني شه ش سال بوو، هيچ خزميکي نزيکي نه بوو بوي بگه رپته وه، بويه جه نابي شيخ له خويگرت و نه رکي په روه رده کردني و فيرکردني نه وي گرت نه ستو، تا ته مه ني گه يشته بيست سال و بويه گه نجیکی شاره زا و چاکه کار.

جه نابي شيخ صفا ئيزني خواست بچيت توزي بشوو بدات و بخه وي، منيش که مي پشوم و هرگرت تا بو و تنه وه و وانه کاني به ياني ئاماده يم، تا ده هات ژماره ي فيرخوازان زيادي ده کرد، پوژيک يه کيک بو ژه مي چي شتي بانگي کردم.. که سيکي ساده ي خه لکي لادي بوو، شهرم کرد داواکه ي په تېکه مه وه، به دهم داواکه ي چوم و ماليکيشم له گه ل خوم برد. پياوه که زور په سني دهم و ستايشي ده کردم و منيش دوعاي خيرم بو مال و مندالي کرد، تيبنيم کرد نه و جاره مالک به و دانيشتنه له جاره کاني پيشت دلو شتر بوو.

کاتيک لاي پياوه که ده رچووين پرسيامر دهر باره ي نه و دلخوشي لي کرد، گوتي: قوربان هيچ نيه، نه مويست زور پيداگيري لي بکه م به لام ده مزاني شتيک هيه. دواي پيش نيوه پو مالک هاته لام، من له ژوره که ي خوم بووم له مالي "شيخ صفا"، پي گوتم پياويک هاتووه داواي بينيني تو ده کات! کاتي هاته ژوره بينيم هه مان نه و پياوه بوو که له مه يخانه که گفتوگومان کرد و په تيکردينه وه، کاتي سه یرم کرد بينيم له نيوچاوانيدا نيشانه ي شهرمه زاري خه جاله تي پيوه دياره، مينا بو نه وه هاتبيت داواي لي بوورن له و په فتاره ي نه و شه وه ي بکات، بو نه وه ي شهرمه زاري و خه جاله ته که ي که م بکه مه وه، به پوويخوش و گهرمي وه

به خير هاتنم كرد: به خير بي سهر چاوانم هاوړي با شم، چهند دلخوشم جار يكتير به ده تبينم! وا گومان ده بهم دويښي شه و به ناموزگاري بيزارم كړدي، ليښمه گره نه و ناموزگاريانه م له سينه پاكي و خه مخوريه وه بوو.

گوتی: نا، به لكوو من هه له بووم به رامبه رت، حه ز ناكه م په فتاريكي ناوا به رامبه ر كه س بنويښم، هاتووم به دل داواي ليووړدن بكه م و په شيمانم، داواي ليووړدنم قه بول بكه گهر ده ته وي، نه گهر نا ده چينه نه و شويڼه و بهر چاوي خه لكی داواي ليووړدن ليده كه م، نه وهی پالي پيوه ناوم بيښه لات نه وهی تا ئيستا له نيوان من هيچ كه س ناخوشي و زبري و زويريوون پروينه داوه.

بيگومان دل په پاكه كهي و لايه ني باشه ي ناواخني ويڼه ي پاكي و بيگهردي نه وي له يه كه م ساته وه ختي بينيني نيشاندام، هاتبوو بو داواي ليووړدن، گريمانه كه م به پاسته گه را كاتي نه وم بو گفتوگو له نيوان هه موواندا هه لېژارد.

پيښگوت: هيچ براكه م، تو هيچ په فتاريكي خه راپت نه نجامنه داوه، به لكوو ده بي من داواي ليووړدن لي بكه م چوون ته نيايي كه تم لي تيكدايټ.. پوله ماليك برو پتيان بلي: فنجانيك قاوه مان بو ميوانه خوشه ويسته كه مان دروست بكه م.

دواتر پيښگوت: من دلخوشم به وهی روويدا، له وانه يه نه مه ببيته سهره تاي هاوړييه تيه كي پاسته قينه له نيوان من و تو ناي توش له گه ل هاوړاي؟

گوتی: تكايه .. نامه ويټ خوم بخزيښمه ژياني نه وانيتردا، .. نه وهی به هوی نه وانه وه تووشی بووم به سمه، ده مه وي به و شيوه يه به ته ني بم، .. به رده وام كار به و په نده ده كه م كه ده لي: نه وانيتر خراپ و نغروي شه پڼ، ده مه وي ژيانم به ناشتي بيمه سر). ناي مه به سته كه م پروونه؟

گوتم: چونت ده وي با وايټ به پيښم، له سهر هيچ شتيك ناچارت ناكه م.

مالىك قاوهكهى هئنا و ويستم به ههرشيوهيهك بيٽ دهرگاي گفٽوگوى له گهل
بكه مه وه و پيم بلايت به هوى چيه وه يه ئازار ده چيژيٽ! له وانه يه بتوانم
ناموزگار يه كي باشى بكه م، به لام هه رزوو مؤله تي پويشتنى خواست، مينا كاريكى
به په لهى مه بيٽ و بجيٽ به دوايه وه.

پيمگوت: ده مه وئ فنجان ه قاوه يه كم پيشكهش بكه يت له ماله كهى خوت يان هه ر
شوينيكي ترى تو به وئ، هه روه كوو چون پيشوازييم كرديت، تو ده زانيت ئيره
مالى من نيه.

گوتى: گه ر داوه تم كردى وازم لى دينيت خوم و كار ه كانم ته نها بين؟ پيم گوت:
به لئ. باشه با ديدارمان سبهى دواى عه سر له مالى ئيمه بيٽ. دواتر پويشت.

پرسيارم له مالىك كرد و پيمگوت: چيروكى ئه و پياوه چيه، گوتى: ئه و پياوه
يه كيكه له وانهى كه نغروى خوشيى و به خششه كانى خودا بوو، دونيا به پرووى
خوش و بزه و پيكه نينه وه پرووى له و پياوه كرد بوو، له باوانيه وه ئه و مولك و
سامانهى بو به جيما بوو، ئافره تيكي جوان و قه شهنگى مينا ئافره تانى به هه شتى
هه بوو، پيكه وه له خوشى و كامه رانى ده ژيان، وه كوو ئه وهى له جيهانى خه يالدا
بن، كه شخه ترين جليان ده پوشيى و به چيژترين خواردنيان نوش ده كرد.

دايكيكي هه بوو له گه ليان ده ژيا، ئه ان به چى پازى بووبان ئه ويش پازى ده بوو،
خوشه پره فتار بوو له گه ليان و مينا باشترين دايك بوو بويان. دونياى ئه و پياوه
بريتى بوو له دايك و هاوسه ره كهى، هه موويان له كامه رانى و خوشى و ئارامى
ده ژيان، به لام مالويران! به رده وامبوونى حالى مرو له ئاست و په يه كدا مه حاله،

پاك و بېگه ردى لىلى و خەوشى به دووادا دىت، له ناكاودا هاوسه ره كهى مرد،
كۆله گه يه كى داته پى و كۆشكه كهى خاپور بوو. سالىكى پېنه چوو دايكيشى
كۆچى دوايى كرد، حال و ژيانى گؤرا و دونياى خۆشيه كانى لى تهنگ و تاريك
بوو، ده يو يست نهو ديمه نه نازار به خشانه ي له ياد نه ميئن، پوى كرد هه لگرتنى
پىك و مه يخواردنه وه به هيواي نه وهى ناخۆشيه كهى له سه ره نه ميئى! ماله كهى
بنى هات و له خه لكى دووركه و ته وه، دواتر گه يشته نهو شوينه ي كه ئىستا
ده ييبنى، ئاگرى به زه يى ده خاته جهرگى هه ركه س كه ده ييبنى.

نه وه بوو چىرۆكى خوگرتنى نهو مه يخۆره په شيمانه ي كه پۆژانه سه تانجار
ده چوويه مه يخانه و په شيمان ده بوويه وه، تا واى ليها ت بوويه بابه تىكى لاوه كى
و پشتگوئخراو، چه نديتر له گوشه پشتگوئخراوه كانن خه لكيش لىيان بيتاگان!
چىرۆكى هه موويان دووباره يه و ده كه ونه هه مان چاله وه، به راستى به خته وه نهو
كه سه يه كه په ند له وانيتر و ه رده گرئى، وه لى به راستى نهو ره و نادات و ئاوه زيان
ناخه نگه پ.

قوربان ده توانم نه ينيه كن لا بدر كيئم، نهو ه ماليك بوو بهو شيويه هاته گۆ..
پىمگوت: فه رموو پۆله ..

له راستيدا قوربان من ده مه وئى هاوسه رگيرى له گه ل كچى نهو پياوه بكه م د
دوينى داوه تى كردين، به راستى نهو پياوه كه سيكى باش و دلنيايه..
به پىكه نينه وه قسه كانيم چىراند!: هه ستم كرد كه شتىك هه يه و تو ليم
ده شاريتيه وه ماليك..

بۆچى نهو كات راستيت پېنه وتم كه پرسىارم لىكرديت، خو نه م نه كات له مالى
نهو پياوه بووين، دلخۆشيت جۆريك بوو سه ره نجى هه مووانى راده كيئشا؟

- به پراستی قوربان شهرم لیت ده کرد.

هر چۆنیک بیت ئینشائه لالا له گه لیان گفتوگو ده که م و هه والی داواکه ی توشی
پیده که یه نم، .. خیر ده بی ئینشائه لالا.

- باره که لا قوربان ..

- به لام قوربان هه ندی ده سته واژه ی مه جازی له هه ندیک په رتوکی
ته سه وفدا به کار ده هیترئ نازانم مانایان چیه، یان ئه وانه ی به کاری
ده هیتن به داخه وه نازانن ماناشی چیه، به نمونه وشه کانی وهک:
(مه ی، کاسه ی مه ی و هاوشیوه ی ئه وانه)

- گوتم: پۆله ئه و وشته یان به کاره ی ناوه تاوه کوو خه لکی جگه له وان ئه و
وشانه ده کار نه بهن، ..

وه لئ ئه و وشانه مجازن بۆ شتگه لی تر به کار ده یتریت و مه به ست لئیان مانا
پراسته قینه که ی نیه، بۆ نوونه: وشه ی مه ی و مه یگیر و هاوشیوه کانیا،
مه به ست لئ چتیککی مه عنه ویه و به ره مه ی زانینی نه یینه کان و بینینی
جیهانی نووره.

ته نانه ت یه کیکیان ده یگوت: " مه ی له نیو پوحدایه نه ک مه یخانه " واته مه یی
پوچ و مه عنه ویه ت ئه و مه یه ی مه یخانه نیه، ئه و مه یخانه یه نیه که شوینی
خواردنه وه ی مه یه.

- به لئى قوربان، زۆرباشه، دهربارهى شەرىعت و حەقىقەت زۆر قسە وباس
دەكرى دەلئىن: شەرىعت لە حەقىقەت جوازە، جياوازى لە نىوانياندا
هەيه، تۆ لە بارەيانەوه چى دەفەرموى؟

گوتم: شەرىعت برىتية لە فرمانەكاي ئايىنى پيرۆز، هەر ئەوهيه كه به هوى
نىگاوه دابه زيوه ته سەر پيغه مبه (د.خ) وهكوو نويز و پوژوو و دووركه وتنە و
لە قەدەخەكراوه كان.

بەلام حەقىقەت بەرهمى كارکردنە بە فرمانەكانى شەرىعت، واتا
دووركه وتنەوه لە قەدەخەكراوه كان و ئەنجامدانى فرمانپيراوه كان، هەموو
حەقىقەتيك دەچيtte ناو شەرىعت بەلام هەموو شەرىعتيک حەقىقەت نيه.

- زۆرباشه... ئەى جياوازى حال و پيگه (مەقام) چيه قوربان؟

حال بەروبوومى زانسته، گەر بەردەوام بوو دەبيtte پيگه و پله و (مەقام)،
گەر ئەوهش تەواو بوو دەبيtte حال...

بۆ نموونه گەر مرقف پەرتووكى تەسەوفى خویندەوه، ئەو پەرتووكانەى
دەربارهى تەسەوف و زوهد و ژيانى خواپەرستان و چۆنیهتى ژيانيان،
خۆنەويستيان چۆن بووه بۆ دنیا و چۆن پوويان کردۆته دواپوژ و کارکردن
پيى، ئەمە وا دەكات پالنهريک لە بوونى کەسە کەدا دروست بيّت و واى
ليده کات پوو لە خودا بکات و واز لە قەدەخەكراوه كان بيژيّت و دنیا
نەپەرستيت، ئەمەى بە ئاشکرا لە ئەندامەكانى جەستەى دەبينري و
پووبه پووى وەسوسەى شەيتان و ئەوانيتريش دەبيtte وه، گەر جولاً و
کەوتە لەرزین ئەوه حاله، ئەگەر بەردەوام بوو و نەکەوتە ژيترکاريگەرى

شه‌یتان و وه‌سوه‌سه و به‌رده‌وام پته‌وبوو نه‌وه "مه‌قام و پایه" یه، بویه
پیشه‌وا غه‌زالی ده‌فه‌رموویت: "زانست حال به‌رهم دینیت و حالیش مه‌قام
"

- باره‌که‌للا قوربان، خودا زانستت فره‌کات، .. ئایا شتیترت له من
ده‌وی؟ ده‌چم نه‌وه لاما نه‌ی جه نابتان ده‌نوسم نه‌وه‌کوو بیرم
بجیته‌وه.

- نه‌خیر، باره‌که‌للا پۆله.

دوای عه‌سری پۆژی دواتر چوومه لای نه‌وه پیاوه‌ی له مه‌یخانه‌که بینیمان، له
هه‌مان نه‌وه پیکه‌وته‌ی له‌سه‌ری پیکه‌اتبووین، له ده‌رگامدا، هاوړیکه‌م
ده‌رگای کرده‌وه... له راستیدا نه‌وجار به‌گه‌رم و گۆری به‌خیره‌هانتی کردم،
گوتی: دوینی زۆرم بیر له تو کرده‌وه، گه‌یشتمه نه‌وه‌ی هیچ پیکریه‌ک نیه
له‌وه‌ی بېینه هاوړی جه‌نابی ده‌رویش.

گوتم: نه‌وه زۆرباشه، به‌لام من له یه‌که‌م دیدارم له‌گه‌ل تۆم به‌هاوړی خۆم
هه‌ژمار کردوه، ئیستا که بووینه‌ته هاوړی ده‌توانم پرسیاریکت لیکه‌م: چ شتیک
نازارت ده‌دات هاوړی خوشه‌ویست؟ باوه‌رم پیکه‌ ده‌زانم شتیک وایکردوه
ژیانت تیکبچی و به‌ره وئاراسه‌یه‌ک بجی که له‌گه‌ل سروشتی خۆت ناگونجی-
ببوره- وه‌کوو نه‌وه‌ی ناگاییه، ئایا وانیه؟

دوای نه‌وه‌ی له شوینی خۆی دانیشت و هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌ماویی تیکه‌ل به‌گه‌رمی
دلایکی گرگرتووی هه‌لکیشاو و گوتی: راسته‌که‌ی به‌راستی وایه، پووداوگه‌لیکی
زۆرم به‌سه‌ر هاتوون وه‌کوو مرقیکی وێران‌بوویان لیکردووم، منیان په‌لکیشی

دۆزه خى بىزى بونى خۇم كىدو، گىرىكى بى ھىچ ئادەم، سىكالى خەم و پەژارە كانم دەبەمە لاي كاسەى مەى، بى ھۆى ئەو ھە لى كەتوارە خەماو بى كەم پادە كەم.

- بەلى... گۆيىگىرە ھارپى خۆشە وىست، دەزانم چىت بە سەرھاتو،

ھەر بۆيە خەزە كەم شىتىكت پىيلىم ئەگەر....

- تىكايە، .. ھىچ مەلى... ھەموو ئەو ھى دەتە وى بىلى و بۆمى باسبەيت

ھەستى پىدە كەم و ئاگادارىمە، دەيانجار پىمگوتراو....

ئاي گومان دەبەيت دەتوانم لەم خەم و ناخۆشىە پىيەو دەنالىم بە و پەچەتە

جادوويانەت پىزگارم بىت؟ ئىو ھى بانگخواز لە نىو ناخۆشىە كانى ئىمە نازىن،

ھەست بە ئازارە كانى خەلكى ناكەن، ئەو وشانەى بەرگويان دەدەن دەبە ھۆى

بىزارى و بارگرانى و گۆچكە كان تواناى ھەلگىرتىيانى نەماو... كارەسات و

ناخۆشىە كانى ژيانم لە ئامۇژگارە كانتان گەرەترن، ئەو ئامۇژگارەيانەى

گۆچكە كانىيان پىر كىدو و خەرىكە لە چەند پاتەى دەخنىكت .

گوت: بەلى... گەر بابەتە كە ئەو ھايە ئىستە تىروانىنت بۆ ژيان چىە؟! لە

چە شتى ئەو ئازار و دانىشتن لە و كۆپرە پوخىنەرانە بەردەوام دەبىت؟ سوودى

مىوۇ چىە گەر لە ناو ھە پووخاوبىت و بى ئامانچ بژى؟

ماو ھەك بى دەنگ بو، نازانم بۆچى وام بە باش زانى كە گىتوگۆيە كەم لە گەلى

بە كۆتابىم، ھالى قەبولى زىاترى نەدە كىد...

پىمگوت: بە جىتدىلم بى ئەو ھى بىر لە كۆپى ژيانت بىكەيتەو، .. دوور لە كار كىدن

بەو ئامۇژگارەيانەى كە گۆچكە كان پىر دەكات - بە دەرپىنى تۆ - .

پياوه كه م جيھيشت و گه پامه وه ماله وه، شيخ صفا له پاره وه كه چاوه پي ده كردم.. سلاوى كرد و هه والى پيدام كه خوى و موريد و منداله كانى هه موو سال به بونه ي يادى شه وره وى پيغه مبه ر (د.خ) هه لده ستن به سازدانى ئاههنگ، هه روه ها گه وره پياوانى مه غريب له ئالوبه يتي پيغه مبه ر (د.خ) داوه ت كراون، نه مه ده بيته هوى يه كت رناسين و درووستبوونى په يوه ندى له نيوان نه وان و هاوكوفه كانيان له پورژه لات درووست ده بيته، خيردار و پرفه ر ده بيته.

داواى ليكردم له و ئاههنگه دا يارمه تيان بدهم تاوه كوو ئاههنگه كه به جوانترين شيوه به ريوه بجيته و جيگاي ره زامه ندى ميوانه كان بيته، هه روه ها كاتيكي شيان بو پيشكه شكردى وتاريك بو منيش ته خان كرديوو، ئاههنگه كه چه ند پورژيكي كه مى مابوو، نه و ئاههنگه ده بووه كو تاييه كي جوان و پازاوه، چوون منيش له كو تايى ته واوكردى په رتوو كه كه بووم، چه ند پورژيكي كه مم مابوو لاديكه جيبيلم، پازيبووم و جه نابى شيخ زور پيداگر بوو له وهى نه و كار به گرنگيه وه سه ير بكه ين.

دواى دوو پورژه هاوپرييه خه مبار و كاره ستباره كه م بينى له ناو خه لكه كه دايه و هاتووه بو گويگرتنى وانه كان، به و كاته ي به يانى ! تووشى هيده بوو بووم، وام گومان برد دواى دوايين دانيشتنمان به خويدا چوته وه و بيرى له حال و ژيانى خوى كرپوته وه، به لام به هه لويسته كه ي زور سه رمسورما، چوون بى نه وهى هيچ گفتوگويه كه له نيوانمان پوويدات هه ستا و پويى.

به پراستی نه مزانی چۆن ئه وه لۆیسته ی پافه بکه م، ئه وه ی بۆم به رده رکه وت دوو
هه لۆیسته ی دژیه ک بوو، له وانه یه بیر ی له و گفتوگۆیه ی نیاوانمان کردبێته وه،
له وانه شه ئه مه سه ره تای گۆپان و ئاماژه ی گه پانه وه بێت.

ئه وه م بۆ ساغبوویه وه کاتی که به ئه نقه ست سه ریکی مه یخاندما و له وی نه مبینی!
کاتی که پرسیا ری ئه وم کرد گو تیا ن نه هاتو وه.

گومان ده به م پێویسته ی به دانیشتنی که تر هه یه .. له وانه یه له گه ل که سی که تر
گفتوگۆ بکات و ئامۆژگاری بکری و پێنمونی بکری، به لام من ئه و که سه ی
شایسته ی ئه و کاره نیمه، له وانه یه که سی چکی تر بێت و خاوه ن پێگا و چاره سه ری
کاری گه ربێت، ده بی ئه و که سه کی بێت؟

کاتی که ئه وه م بۆ شیخ صه فا باس کرد و ته واوی به سه ره اته که م بۆی گێرا به وه،
پێمگوت ئه و که سه پێویسته ی به ده ستی یارمه تی هه یه، پێویسته ی به ده ستی که
هه یه له چالی گونا ه و بیابانی سه رگه ردانی و قولایی خه م و په ژاره ده ربیه ئی و
بیبا ته نیو ژیا نی پاک و بی گه ردی.

بێگومان بنچه و پێکهاته ی پیا وه که باش و پا که، ته نی ئه و کاره ساته ی به سه ردا
هاتو وه له هی زی خۆی گه وره تره، بێتوانایی و ده سه ته وه ستانی ده رکه وتو وه، کی
ده زانی؟ له وانه یه نزیک بێت له ده رگا و که ر به زیازه وه له ده رگا بدات
لێبکری ته وه، له وانه یه ئیسه تا کاتی گه رانه وه ی بێت، هه ندیک گونا ه هه یه ده بی ته
هۆکاری گه رانه وه و ملکه چی به نده.

هه ر زو و شیخ صه فا په زامه ندی نیشاندا و شه وی دواتر له گفتوگۆ که م له گه لی
چو وه سه ردانی ئه و، که گه رایه وه پێپرا گه یاندم که له گه ل پیا وه که دانیه شتو وه،
وا ده رده که وت که هیچ گفتوگۆیه ک له نیاوانیا ندا پو وینه دا بێت، دانیه شتنه که بی

نه نجام كۆتايى هاتبيّت، له وانه يه له بهر شكۆ و شهرمى شيخ هيچى نه دركاندبيّت
و ده رگاي به پووى نهينيه كانيدا والا نه كردبيّت، يان نه ويستووو خه م په ژاره ي
په نگواردووى ناخى هه لپيژيّت.

پۆژىك مابوو بۇ ئاھەنگى ئىسراۋ ميعراج، شىخ صەفا گىرنكى زۆر و بى پايانى بەو
يادە دەدا ئەمەش لە بەر خاوەن يادەكە بوو (د.خ)، جەنابى شىخ فرمانىدا
ئاھەنگەكە بە شىۋەيەك گونجا و شايسىتەبىت بەو ميوانە ئازىزانەى مەغرىب،
چوون ئەو ميوانانە لادىكە و ناوچەكەمان بەرەكەتدار دەكەن.

جەنابى شىخ لە ھەموو پىكخستەنەكان، بچووك يان گەورە بۆچوونى خۆى
دەردەبىرى، كوچە و كۆلان و شەقامەكان پازىنرانەو، لادى جلى جەژنى پۆشى و
خەلكى لە خۆشىدا نغزۆ بووخۆشى لە پروى ھەمووان دەبىنرا، ئەم خۆشىەش لە
يارمەتىدان و ھارىكارى يەكتر و ئامادەكارى بۇ ئاھەنگەكە خۆى دەنواند، بۆچى
نا.. چوون شىخ صەفا وەكوو باوكىكى بەسۆز بوو بۇ ھەمووان، ئەو پىنشانەدەر
و پەرەردەكار و مامۇستا و ئامۇژگارىكەر بوو، كارىگەرى و شوپىندەستى
بەسەر خەلكى لادى جىھىشتووە.

سەيرىيە لە ناو ئەو خەلكى خەرىكى ئامادەكارى ئاھەنگەكە بوون و ھىچ
كەمتەرخەمىيان نەنواند، ئەو پىاوەشى تىدابىت كە رىبوارى مەيخانەكانە، ئەو
پىاوەى بە ئامۇژگارىەكانم تووپە دەبوو، ئەو پىاوەى لە ناخۆشى و تەنەژەكانى
ژيانى پۆژى دەكرەو، لەگەل ئەو شەدا ئەو دەرەتەى لە دەست نەدا لەگەل
خەلكى لادىكە خەرىكى پىكخستەنى ئاھەنگەكە بوو، تەواو تواناى خۆى
دەخستەگەر، لەو لادىيە پىرۆزە و جوانەى ئىمە خەلكى لەگەل جىاوازى
تىپروانىنيان، ھەرچەند ناخۆشيان لە نىوان ھەبىت، يادى خۆشى و ناخۆشى
ھەمويان كۆدەكاتەو، گيانى ھاوكارى لە خوينياندا ھاتوچۆ دەكات، ھەرچى

پرويدات ههريهكهيان تهواوى ئهوهى له توانايداىه پيشكهشى دهكات، ئافرهتان و پياوان، گهوره و بچووك، ههموويان وهكوو شانهى ههنگ وان له يارمهتيدانى بهكتر.

پياوهكهه به بزهوه پراگرت و به گويمدا چرپاند: بهخيرىيى هاوپىي خوشهويست، چهند دلخوشم به ئامادهبوونت ليژهدا، له نيوان خهلكى لادى و دراوسىكانت، ئايا بهردهوام سهردانى كۆپى صوفيه ههزارهكان و ئاههنگهكانيان دهكهيت؟

بهسهرى ئاماژهى بۆ كردم و به دهنگيى نزمهوه گوتى: لهسهر بهشداريكردنى ئاههنگهكان پرژد دهيم، به تاييهت گهر كهسانى بهريز و ريزدار بهشدارى بكه، له وهتهى بچووك بووين لادىكهمان ههموو سالى ئاههنگى له وشيوهيه ساز دهكات و ميوانان له ههموو شوينىك دىن، وهلى جهنابى شىخ به هوى بهشدارى توه ئهوكهپهته جوايهزه! لهبارهى توه له قوتابيانهوه گويبىستى پهسنى توو بوومه، باسى زانست و بالايى رهوشنت دهكهن.

له بهرخومهوه گوتم: گومانه كهه دهربارهى ئهوپياوه ههله نهبووه، كاتى پيمابوو لهوانيتر جياوازه و له شوينىكى ههله دانىشتوو كه شوينى ئهونه، ئهوه مهخانه! بيگومان بهبى ويستى خوى ريگاكهى ون كردوو، ئهوتنهها ئاتاجى كهسيك بوو ناخوشىي و باكرانيهكهى لهسهر سووك بكات و قولى ميهرهبانى بخاتهسهر شانى و ئاماژهى رپى راستى بۆ بكات...

ئهوتيهى له ئاوهزمدا دهخولايهوه، واىكرد دهروونم بوى بجوشى و بهزهيم پيدا بيتهوه و تكاى گهپانهوهى بۆ بكهم. سۆزم بوى نواند و دهركاى قسهكردنم لهكهلدا والا كرد و به گويمدا چرپاند: ئهمرۆ پوو خسارت دهگهشيتتهوه و شوينهوارى كامهرانيت پيوه دياره! هيچ ههيه بۆمى باس بكهيت؟

گوتى: ئىللى ئىللى شىنخ سىغا سەردانىڭىز، لەۋنەيە ئۇ ھۇكارى ئىللى
بويىت، لەگەن خۇم دىنىڭىز، ئەگەرچى جەنابى شىنخ لەگەنلىدە ئىللى نەگەر،
باشىز بىلىم دەرفەتى ئىللى باسىم نەدا، ۋەلى لە چاۋانلىدا باشىزىن ئامۇزىڭىز
ۋەرگىز، دىڭگام بەرامبەر زىيان ۋ خۇگۇنچان تىپىدا گۇرا،
لە ھەموو ئىللى ساتانەي كە لاۋازىمى تىپىدا ئىللى ۋە پىۋىسىنى نەگەر ۋە ۋە
شىۋەيە بىت...

لەۋنەيە ئىللى كاتەي توۋشى ئىللى كارە ساتە بووم ئىللى بىنپىۋاپە نەدەگەتە
نىۋ ئىللى ھەموو ھەلەنە، بەلەم قەدەرى خۇدا ۋابو، بەلەم سەردانى جەنابى شىنخ
ۋەگەر كىشەن بو بە ھەنەم ۋ پايچەلە كاندىم، لە خەۋى بىنپىۋاپە ۋە خەبەر ۋەنەم
لە چەلگەن سەردانى دەرىنەم، بىگومان تەمەن كۆرتە ۋ دەمەۋى ئىللى
ماۋە پابىرومى پى چاك بىكەم، داۋام بۇ بىكە خۇدا پاكىر ۋ دامەزىلەم بىكەت ۋ
دەستەم بىگىت بۇ لاي خۇي..

چەندە جۈنە ئىللى ۋەشەنەي كە لە دىلە راستگۈكەتە ۋە دەرىچۈن ۋ نەپەندەي خە
ۋ ئازارە كانە ۋ پىڭگاي پىڭگار بوونت بۇ ۋالە دىكەت، چەندە بە سوۋدە
ئامۇزىڭىز كەت خۇت بىت. ھەتا بانگخۋازى چاكە ماپىت ۋ بەروۋىۋەگەشى
ساخ ۋ تەندىرەست دەپىت، ئاي لە ۋە مۇزىدە ۋ سەركەۋتەت.

ۋەرە دەركا كراۋەيە ۋ پەرۋەردىگار لىپۋوردە ۋ پازىيە بە گەپانەۋەي بەندەگەن،
بەلگۈل لىپانخۇشەدەپىت ۋ بە باشىزىن ۋ بالەتەن شىۋە پاداشىتەن دەگەت.
ۋەرە دەستى پەشىمانى ھەلپە ۋ پۇندىكى چاۋانت بىنپە ۋ ئارامىي شەۋ ۋ تەپنى
دەمە ۋ نىۋەپۇ بىقۇزەۋە ۋ كىنۇشى قول بىبە ۋ نىزىكەۋە..

گۆشه گىرى.. گۆشه گىرى، له گۆشه گىرىدا ئاسوودهى ھەيە، دەست بەسەر
سەرى ھەتيو دابىنە دلت نەرم دەبىت و دەگەيت بە ئامانجەكەت، ھەمىشە رۆژى
مالئاوايىت لەبىر بىت، ئەو دەمەى دەكە وىتە گيانە لا بىروھۆش نامىنەت و لقى
تەمەن دەشكىت و مەو بە كفن دەپچىرەت و باش دەپپۆشن، ئاى چەند تەنبايە
ئەو كەسەى كە كرده وەكانى دلتەواى ناكەن! ئاى چەندە ئاتاجە ئەو كەسەى
كە تىشووئى بۆ رۆژى كۆچى دانەناوہ..

پىاوەكە لەو دەمەى كە فرمىسكى چاوەكانى "رېيان نەدەدا بە باشى بدوئ
گوئى:

- جەنابى شىخ برىنىكى سارىژ نەبووت كولاندمەوہ، واتكرد زياتر لۆمەى خۆم
بەكەم، چوون ھەر لەيەكەم دىدارمان بە ناشايستەيى لەگەلت دووام، بېورە
قوربان من پىگە و پاىەى تۆم نەزانى، ھەلسكەوتىكى ئاوام نواند ئازارى دايت.
تەنانەت لە بىئاگايى خۆم ستەمىكى گەورەم لە ئامۆزگارى و بانخگوازن كرد،
بەلام خودا دەزانى ساردى و وشكىم لە دلەوہ نەبووہ، بەلكوو وپىنەكردنى
نەخۆشە كاتى تايەكەى بەرز دەبىتەوہ، يان بى ئاگايى مەيخۆرە كاتى زىدەپۆيى
لە خواردنەوہ دەكات.

بۆيە تەكايە بېمبوروہ .. بېمبوروہ بۆ ئەوہى منىش لە خۆم بېمبورم!، ئەگىنا
پەشىمانى بەرەو كارىترم پەلكىش دەكات.

پىمگوت: ھىچت لەسەر نىە براكەم، ئەوہ من بووم تەنھايىەكەتم تىكدا،
بانگكەريك بۆ لاى تۆ بانگى كردم، ھاتم تا ئامۆزگاريت بەكەم، وەلى بەپاسىتى تۆ
بوويتە ئامۆزگارىكارم!.

دواتر پيڳوتم: جه نابی شیخ به خودا من قه دری تۆم نه ده زانی، بۆیه نه وه م به رامبه رت کرد، باشه چۆن نه وه نده ئارامت له سهر په فتاره کانم گرت، له کاتی کدا تۆ له نیو قوتابیه کانت به باشه و زاناو پیگه به رزی په سنت ده که ن، ته نانه ت بوو یته جیگای قسه و باسی خه لکی! سویند به خودا نه و په وشت به رزیه یی و نه رم و نیانیه یی له جنابتانم بینی بالاتریوو له زانسته زۆر و فراوانه که ت.

بزه م به پرودا کرد و پیمگوت: دیاره من و کاره که مت زۆر لا که وره بووه، به لام له راستیدا بچوک و ساده یه. واز له وه موو نه مانه بینه براکه م، داوای رینموونی و دامه زردراوی بۆ خۆم و تۆش ده که م، مۆله تم لی خواست و پۆیشتم، نه ویش که رایه وه سهر کاره که ی.

دوای قسه کردم له که ل پیاوه که، به یادگی خۆمدا چوممه وه و بیری پیشووم ده کرده وه، بیری نه و کاتانه م ده کرده وه که وه کوو نه و بووم، بگره له و خراپتریش بووم. ئایا کاتی گرنگی به و پیاوه ده ده م له بهر نه وه یه که خوشم پیشتر له و حاله تدا بووم؟ ئایا یارمه تیدانی نه و له بهر نه وه یه که پۆژیک له پۆژان منیش وه کوو نه و بووم؟ کاتی من له حال نه و دا بووم خودا که سیکی بۆ پامکردم و به ره و سه رفرازی ده سنتی گرتم، باشه بۆچی من په زیلی بنوینم به رامبه ر که سیک که قاچی شکاوه و پیکانی هه رزه لییه، بۆچی یارمه تی نه ده م و نه و ته مه ی به ری چاوی گرتووه لای نه به م.

دوای وانه ی به یانی، هه مان پۆژی ئاهه نکه که ته نها بووم، مزگه وتیش جمه ی ده هاتن به شیوه یه ک بوو له وه ته ی هاتم به م شیوه یه م نه بینی بوو.

ئاشكرايه خه لكى، ته نانه ت ره شو كى خه لكيش تامه زروى بينى ئاههنگه كن، ده پواننه چؤنيه تى به پړوه چوونى ئاههنگه كه، به تاييه ت كه ميوانه كان له گه وره و سهردارانى نه وهى پيغه مبه رن (د.خ) ليبيت.

دواى گوتنه وهى وانه كان بو خويندنى ويرده كان دانيشتم و (مالك) يش له كنم بوو، چه ند خوله كيكي كه مى پيچوو هاوپي كه م (عومه ر) ي ته ويه كار هات و له ته ك (مالك) پرونيشت، به چه له گه ل يه ك دووان وهلى له بهر مژوليم به ويرده كان له قسه كانيان نه گه يشتم، وهلى دواتر مالك پيپراگه ياندم كه عومه ر دهيه ويى هاوسه فريم بكات، به و مەرجه ي نه بيته هوى زه حمه تى بو ت.

بزه يه كم كرد و گوتم: ئيستا له وه گه رين، دواتر له باره يه وه ده دوين ئينشائه لالا. له نيوه پودا هه موو شتيك باش بوو، پياوان مژولى ئاماده كردنى شوينى ئاههنگه كه بوون له نزيك مالى "شيخ صه فا"، هه روا بيته وه چوارپايان دانا بوو و رايه خيشان راخستبوو، ئه مه دواى ئه وه بوو كه دهنگ به رزكه ره وه كانيشيان ئاماده كردبوو.

ئو چه ند كاژيره ي به ر له ئاههنگه كه زور خوش بوون، بارى دلخوشى و كامه رانيى پروخسارى هه موانى ته نيبوو، كو بوونه وه يه كى پر نوور و فه ر بوو، په يوه ندى پروحيى نيوان موسلمانانى پته وتر ده كرد و شوينه وارى گه وره يى ئايينى له دله كان جيده هيشت.

دواى نويزى عه سر من و جه نابى شيخ و سى كه س له كه سه دياره كانى لادى بو پيشوانى له ميوانه به پريزه كانى مه غريب چووينه فروكه خانه، له گه ل سه ره تاي

عیشا گه یشتنه فرۆکه خانه، پووی دره وشاوه یان نیشانه ی پهرستش و به ندایه تی بوو.

سی پیاو بوون، که پۆشنایی و پوناکی و شکۆ و پیزیان لی به رز ده بوویه وه، ده تگوت خۆر له پوو خساریاندا سه رچاوه ی گرتووه، سیمایان جوانی شهرمه زار ده کرد، له خه لکی جیاواز بوون، وه ک بلایی له توخمیکی جیاواز و سه ربه خۆن و له به هه شت پیگه یشتبن، بۆ نا کاتی نه وه ی پیغه مبه رن (د.خ) و توخمی دووریش لای که س نامۆ نیه.

هه ر چۆنیک بیّت چاو له وانی جوانتر نه بینیه، سه رسام نه بووم کاتی مندالان به هوتاف و ئافره تان به هه له له و پیاوانیش پۆندکی شادیان له چاواندا ده باری و له گۆنایاندا ده تکا، ئه و گه وره مه ردانه ی خوداش له و خاکیتیه ی باپیره یان (د.خ) بۆ ماوه ته وه، سلاو له خه لکه که ده که ن و ده ست به سه ر مندالان دادینن.. بزه له سه ر لیوانیان ون نابیت و ئارامیی و شکۆ له خاسیته کانیا نه ..

هه رزو ته نی به بینینی ئه وان جه نابی شیخی مامۆستام بیرکه وته وه. چوینه پیش بۆ به خیره ینانیان، له هه موویان به ته مه نتر جه نابی "شیخ موحه ممه د حه به شی" بوو، دووه میان به "شیخ مه پوان" ناوده بردرا، سییه میان ناوی "سه ید سولیمانی مه غریبی" بوو، هه موویان زانای خواناسی خه لکی مه غریب بوون، هه ر یه ک له وان میژوو و ژیا نامه یان نووسراوه، له باره ی ژیا نیان ژماره یه ک زانای عه رب په رتوکیان له باره ی ژیا نی ئه وان نووسیوه، به تایبه ت زانایانی شه ر عزان، چوون مه یدانی ئه و مه ردانه ی خودا بریتی بوو له مه یدانی شه ریعه ت..

له رېگادا شېخ مه پوان گوتی: جه نابي شېخ نه حمه د پېشتر توم له لاديکه نه بينيوه، نایا تو پېشتر گه شتتکړدوه و گه پراوېته وه ؟

"شېخ صه فا" گوتی: له راستیدا قوربان نه وه " شېخ نه حمه "ه، له زانا پیتوله کانی " نه قسه ر"ه، قوتابی شېخیکه که به " شېخ مه هدی " به ناوده نگه " به کیکه له گوره زانا کانی ناوچه ی " نه قسه ر" نه و زاوای جه نابي شېخ مه هدیشه، له سهردانیکمان بو گورستان پییگه یشتین، له کاتیکدا نه و بو گه شت هاتبوو، داوامان لیکرد لامان بمینیتته وه و نه و پهرتووکهی که نه مانتوانی له خزمهت ماموستاکهی ته واوی بکه ین لای نه و ته واوی بکه ین، جه نابیشیان به دهم داواکاریه که مان هات و سپاس بو خودای جیهانیان.

شېخ موحه ممه د حه به شی گوتی: ماشائهللا خودا زانست و نوورت زیاد بکات. له لایه ن شېخ و قوتابیه کانی بانگیشت کرابوون کوږوونه وه، شه ویکی له بیر نه کراو بوو.

جه نابي شېخ صه فا به پېشه کیه ک ده ستي پیکرد و به خیراتنی میوانه کانی کرد، به تاییهت میوانه کانی ولاتی مه غریب، دواي نه و توبه تی جه نابي شېخی حه به شی هات و وته ی خوی پېشکه ش کرد، که بریتی بوو له پیداکیری و ده سترگتن به نایین، نه و وتاری جه نابیان بووه جی سهرسوپمانی هه موو ناماده بووان.

دواي نه و شېخ مه پوان وتاری خوینده وه، وتاره که ی نامانجدار و په وان و پر سود بوو، شوینه واری له سهر دهروونی خه لکی جیهیشت، تیایدا باسی نه وه ی کرد که بوونی شېخ بو مورید له گرنگترین پیویستیه کانه، شېخ یارمه تیده ری

موریده و بارگرانی ږیگی له سهر هه لده گریت، دواتر بابه ته که ی به با سی ئی سرا
و میعراج به سته وه و به دهر برینه جوان و دانسقه کانی هه مووانی شۆک کرد.

دواتر توبه تی به نده ی هه ژار هات و تیایدا با سی نه وه م کرد که پووداوی ئی سرا و
میعراج به خششیکى خودایه و له هه ره گه وره ترین به خششه کانه، که تیایدا
نویژی به دیاری به خشیه پیغه مبه ر (د.خ) و ئومه ته که ی، نه و نویژه ی ویستگه ی
په بوهندی ئیمه یه به په روه ردگار و پۆژانه پینچ پوچه کانمان ده چیتته خزمه تی
پیروزی، جا نه وه ی ده یه وی نزیکیته وه با کړنوش بیات.

شه وره وی پیغه مبه ر (د.خ) دابه زینی په حمه تی خودا بوو به سهر پیغه مبه ر،
له وه دا گه وره ترین نمونه ی خوراگیری و ئارامگرتن هه بوو بۆ شوینکه وتوانی،
نه گه ر زه وی نکۆلی په یامه که ی بکات و پشت له و بکه ن بیگومان ئاسمان به سه
له خوی بگریت.

له کوتاییدا ئاهه نگه که به ستایشی یه کیگ له کوپه کانی "شیخ صه فا" کوتایى
پیها ت و به ده نگه به سۆز و کاریگه ر و ناسکه که ی دلئى ئاماده بوونی جوشاند،
نه و کوپه ده نگیکى فریشته ئاسای پیبه خشرابوو، له دلله کان بلیسه ی سۆز و
تامه زویى داده یساند، چون ده نگه که ی له دلئیکى پاک و هه ستیکى بالوو.
سه رچاوه ی ده گرت.

واى بلاوه کردنى ئاماده بووان له گه ل میوانه به ریزه کانی مه غریب چوینه شوینی
پشوودانیان، من و مالیک و هاوپی ته و به کاره که م دانیشستین، نه و هاوپییه م به
دریژی پۆژه که جیننه هیستم!

هاوړیکه م خه مبار و دلته نگ بوو، نه مه ت به پوونی له نیوچاوانی به دی ده کرد،
به خۆم ده گوت: له وانه نه وه نه و دلته نگیه بیت که ته وابه کار دواى ته و به که ی

هه سستی پی ده کات، هه له کانی رابردوی بیر ده که ویتته وه و په شیمان له لئی،
توبه که ی هاوکات بوو له گه له ئاهه نکه پیروژ و وتاره به پیژده کان، وای کرد دلی
بگوشی و بجوشی و له چاوانیدا پوندکی په شیمانی ببارینی، ئه مه ئه گه ر ئه مه
نیشانه ی چتیک بیت بیگومان ئه و چته توبه یه کی راستگویانه و خویکی باش و
دلایکی سه لامه ته، ده با هاوړیکه مان به وه دلخوش بیت، چون ئه مه نیشانه ی
قه بوولبوونه.

ئو ده مه لای ئه و ویستم چیرۆک و به سه رهاتی خومی بو بگيرمه وه، به هیوای
ئوه ی دلی خوی پیبداته وه و بی ئومیدی فریبدات و ده ست به په تکی ئومید و
هیواوه بگریت، به سه رهاتی خوم له سه ره تاوه تا کوتایی بو گيرانه وه و ئه وانه
بی ده نگ گویان بو شل کردبوو، نیشانه ی سه رسوړان به ری پروخساری
داپوشیبوون، له وانه یه گه ر له بهر شوین و خوشه ویستیم له دلایان نه بووایه
ئسته م باوه ریان ده کرد.

هه روه ها جه نابی "سه ید عومه ر" یش گوئی بو به سه رهاته که م گرتبوو، کاتی
ته واوبووم ده سستیکی به سۆزی به سه ر شانمدا هیئا.

دهنگی "شیخ صه فا" قسه کانی برین، ئه و ده مه ی له ناوه وه ی ماله که هاته ده ر
و دلنیا بوو له وه ی که میوانان له شوینی دیاریکراودا له پشوودان، دواتره ات و
گوتی: به پیزان له گه له خوتان به شداریم پییکه ن با سوودیکتان لی ببینین،
به دلنیا ییه وه قسه کانتان گه رم و خوشه .. هه موومان پییکه نین، گوتم: قوربان
ئیمه به دوا ی سوود وه رگرتنن له دانیشتنه کانت.

تیبینیم کرد هاورپییه تهوبه کاره که م شوینه واری خه مباری به پروو خسریه وه نه ماوه
و بزه دهکات و له و نیوه نده دا به ئا سووده بی ده ناخفیتن، زۆر دلخۆش بوو کاتی
بینیم له و خه مبارییه ی دهرهاتوو و به ره و هیوا و ئومید هه نگاو ده نی.

دوای ئه وه ی له گه ل "شیخ صه فا" له باره ی ئاهه نگه که شه نوکه وی باب ته که مان
کرد هاورپیکه م مؤله تی پۆیشتنی وهرگرت، ئه و دهمه نزیکه شیخ صه فا و مالیک
بووم، لئی نزیکبوومه وه و به گویمدا چرپاند: راستگوئی، یه که م پایه
راستگوئییه... پییه وه پابه ندبه، ئه و دلنیایی گه یشتنته. له مه به سته که م گه یشت و
به سه ری ئاماژه ی به لئی کرد و به بزه و پره زامه ندیه وه ئیمه ی جیه یشت.

تۆزیک پیش به ره به یان وه کوو هه موو جار من و شیخ صه فا له خه و هه ستاین،
کاتیک تیبینی کرد پرووناکیی ژووره که م دایساوه هاته لام و سپپاس و پیزانیی
خۆی دهربری و په سنی پۆلی منی کرد له ئاهه نگه که و نزای چاکه ی بۆ کردم،
ئه و پیاویکی نه رموونیان بوو و چاکه ی خه لکی ده ویست.

- پاشان گوئی: جه نابی شیخ تۆ ته نها سی پۆژت لای ئیمه ماوه، من
داواکاریه کم لیت هه یه، هه زه که م جیه جیی بکه ی، ئاراسته و شوینی داهاتووت
کوئییه؟

گوتم: نازانم، له وانه یه پروو له سوودان بکه م.
گوئی: تکات لی ده که م له کاتی گه پانه وه ت سه ریک له ئیمه بده ئینشانه لالا،
تکایه به لینی ئه وه م پییده..
هیچ به رچاو پروونیه کم نه بوو تاوه کوو پئی بلیم: په یمانت پی ده دهم گه ر بۆم لوا
واده که م ئینشانه لالا.

دواتر هه ندى پرسيارى زانستى په فتار كردن و هه ندى بابه تى ترى ليكردم، كه به ده ستيه وه گيرى خوار دبوو، وه لاممدايه وه و سپاسى كردم و پوښت.

وه كوو هه ميش دواى نوږتى به يانى وانه كانم ده گوته وه، له ناو وانه يه كيان چيرؤكيكم گيړايه وه كه له جه نابى "شيخ مه دى" گوښيستى بووم، پوخته ي نه وه بوو: (پياوځكى نابينا و له گهل خدا خاوهن حال له شوښنكي ئاسيا داده نيشيت كه پيى ده گوترى نه ده نوسيا..

نه و پياوه وه كوو نواندى نه ده ب به رامبه ر خدا هه مووچار وه كوو دانيشتنى ته حيات داده نيشيت، له گهل هه ژاران داده نيشيت و له گهل يان نان ده خوات و ئاموگارى چاكيان ده كات، ماله كه ي شوين و په ناگه ي هه ژاران و ليقه وماوانه، ته نانه ت كچه كه شى له كه سيكي هه ژار ماره بريوه، كه سيكي هه ژارى وه كوو نه وانه ي سهر داني ده كه ن و له گهل يان داده نيشيت، نه گهرچى پيشتر يه كيك له كه سه دياره كانى نه وى هاتبوويه خوازيښنى كچه كه ي، دوواين ساته كانى به مردنكي جوان كوڼاييهات، خهريك بوو هه نديك پاره ي له باخه ليدا دهرده هينا و ده بيه خشيه هه ژاريك له و ساته دا پوچه پاكه كه ي له جه سته ي جوايه ز بوويه وه و به ره و مالى كامه رانى و هه ميشه يى چوو..

تيښنى "سه يدى حه به شى" م كرد، له ئانوساتى گيړانه وه ي به سه ره اته كه په ننگى پووخسارى گورپا! نه مزانى نه ينى نه و گورپانه ي پووخسارى چى بوو! ترسام بى مه به ست و ناگايى شتيكم گوتبيت بوويتته مايه ي نارازيوونى نه و، له سهر نه مه سه رزه نشتى خوم ده كرد .

بۆ خويىندىنى ويردەكان لە تەك يەككەك لە كۆلەگەكانى مزگەوت دانىشتىم، دواى تەواوبوونى ويردەكانم جەنابى "سەيد حەبەشى" ھاتە لام و سالاوى لىكردىم، منىش بە دلخۆشەيەو وەلاممدايەو، گوتى:

-(ماشائەللا كورم! داوام لە خودايە بەخششەكانى دونيا و دواپوژت پى بىخەشت).

بارەكەللا قوربان، خودا بە ھۆى تۆو سەودى پىگە ياندوو، من تەنى فيرخوازىكى كەمترخەم.

- پۆلە گويم لىت بوو باسى شىخىكى خۆت دەکرد بە ناوى "شىخ مەھدى" ئايا دەكرى باسىكى ئەوم بۆ بكەى؟ لە كۆى ھاتوو و خزمى ھەن يان نا؟ بۆم باس بكە پۆلە پەحمەتى خودات لىبىت.

ئەوھى پاستى بىت قوربان، خىزانەكەم كە دەكاتە كچى ئەو دەربارەى باوكى دەيگوت: باوكم لە (حەزرەمەوت) ى يەمەن ھاتوو و ھىچ خزمىكيان لەو ولاتە نىە..

- ئا بەلى.. بەلى... پەحمەتى خوداى لىبىت، خودا بە ئۆو سەودمەندمان بكات، ئەوھى گوت مينا ئەوھى بە دواى شتىكدا بگەپىت، نەمدەزانى ئەو شتە چىە؟

ئەوھى دياربوو شتىك لە خەيالى جەنابى سەيد دا دەخولايەو، ئەگەرنا چ مەبەستىكى لەو پرسىيارە ھەبوو؟ ھەرچىەك ھەبىت سپاس بۆ خودا ئەو ھىچ تۆرە نەبوو ھەروەكوو واى بۆ چووبووم.

داوى ئۇ ماوه كورتى لاما مانەۋە مېۋانە كانمان بە پىكرىدن. بۇ سېپىدە پۇڭى
دواتر شىمە كە كانم كۆكردەۋە بە مەبەستى خۇ ئامادە كىردىن و پۇششتىن بۇ ئۇ
مەبەستى كە بۇ لى مال دەرچىۋوبوم، كاك عومەرى تەۋبەكار ھاتە لام و
"مالىك" ىشى لە گەل بوو، داۋاى لىكردم كە ھاورپىيە تىم بىكات لە و گەشتەم، رەنگە
ئەمە بېيىتە ھۇى ئەۋەى پەن و زانست ۋەربىگىت و قەرەبوى بە فېرۇچىۋونى
تەمەنى بىكاتەۋە، لەۋانەيە ئامازەيەك باشتر بىت لە سەت رىستە... بەۋ شىۋە و
خاكىيەۋە دىۋا.

زۆر دلخۇش بوم بە بېستىنى ئەمە و رەزامەندىم دەرېرى، لە چاۋانى "مالىك" ىش
ئەۋەم دەخوئىندۋە ئۇۋىش ھەزەكەت بېيىتە سىيەممان، بە لام شەرم ۋاى كىردىۋو
نەتۋانى ئەۋ داۋايە پىشكەش بىكات، بە تايىبەت داۋاى ئەۋەى زانى كە "كاك
عومەر" بەۋ گەشتەدا ھاورپىيە تىمان دەكەت.

بۇيە من دەسپىشخەرىم كىرد و گوتىم: تۇ "مالىك" گىان.. چى دەلىتى؟ لە گەلما
دىت يان ئەۋ گەشتە لە گەل تۇدا ناگونجى؟

گوتى: لە راستىدا قورىبان زۆر ھەزەكەم بىم لە گەلتان، ۋەلى دەترسم ئەمە
پىچەۋانەى وىستى "شىخ ھەفا" بىت، پىمگوت: مەترسە، گەر وىستى ھاتىت
ھەيە دەتۋانم لە جەناپى شىخ داۋا بىكەم، ئىنشائەللا رەزامەندى دەنۋىنى.
مالىكى لاۋ گوتى: بۇ ئەۋە زۆر سىپاست دەكەم قورىبان.

- كەۋاتە خۇت ئامادە بىكە، لەۋانەيە ئىنشائەللا لە بەيانى زوۋ بۇ گەشتە
بانگت بىكەم..

داوای به ره به یان و خودا حافیزیم له جه نابی شیخ کرد و پیداکیری کرد له وهی
 گهر هیچ ئاستهنگیک نه بوو جاریکی تر سهردانیان بکه م، په یمانم دانی که
 ده گه ریښه وه لایان و سهردانیان ده که م جاریکیتر ئینشا ئه لالا، داوای
 "مالیک" یشم کرد له گه لمان گه شت بکات، ئه ویش ره زامه ندی نواند، بانگی
 ئه و گه نجه م کرد بو ئه وهی ده ست به گه شته که بکه یین، پیش ئه وهی برۆم
 خودا حافیزیم له هه موو ئه وانه کرد که له و لادییه په یوه ندیم له گه لایان
 هه بوو. ئه و هه ژاره ی که بو ژه می نیوه پو داوه تی کرد بووین. ئه و پیره ژنه شم
 له بیر نه کرد که هه رکات منی بینیدا نزی بو ده کردم، ئه و فروش یاره
 گه روکه ش که له کو تایی لادی له خانویکی بچوک ده ژایا، ته نانه ت ئه و
 مندالانه ش که جاروبار له گه لایان داده نیشتم... که سم بیرنه چوو.

پشتمان له لادی کرد و خه ریکبوو جیمانده هیشت، گویم له ده نگیک بوو له
 دوواوه بانگی ده کردم و به ره و لمان پایده کرد.

به ده نگي ئه وه وه وه ستاین، که بینیمان گه نجیکی خورت و به هیژ و جوان
 گه یشته لمان، وام گومان برد یه کی له فیرخوازانی جه نابی "شیخ صه فا"
 بیته یان که سییک بیته له وانه ی که پوژانه بو گو یگرتنی وانه کان ئاماده
 ده بوون.

کاتی گه یشته لام خو م نزم کرده و ده سستی پاوسیم و گوتی: هاتم تا
 خودا حافیزیت لی بکه م قوربان، خه م باری ئیشی خو ی لی ده بینیم گه ر
 نه هاتبام.

- پۆله تو کییت؟

قوربان نامناسيت.. يه كه مجار له مه يخانه نه گريسسه كه تۆم بينى، سه رى نزم
 كرد و پاشان دريژهى دايى: به تۆ و كه سايه تى تۆوه په يوه ست بوومه
 قوربان، دواى ئه وهى كه زانيم له مزگه وت وانه ده لئيتيه وه به رده وام
 ئاماده يى وانه كانتم، هاتوو خودا بكه مه گه واهيده ر تۆم خوشده وى قوربان
 به لام... به لام قوربان هاوده مى مه يخواردنه وه م! به لئى سه رخوشم قوربان،
 ئيوه ش گونا هباران و پووچوانى وه كوو ئيمه تان خوشناوئيت، وه لئى باوه رىم
 پئيبكه... باوه رىم پئيبكه قوربان بى پره وشت و شه روا لپيس نيم، به پيچه وانه وه
 خواپه رست و چا كه كارانم زۆر خوشده وئيت، به لام ده روونى خرايم زال بووه
 به سه رمدا و خراپه م پى ده كات، .. هيوام وايه رزگارم بئيت به لام ناتوانم
 به سه ردا زال بم، داوام له خودايه رزگارم بكات قوربان .

- پۆله كى وتوويه تى ئيمه رقىمان له گونا هبارانه ؟ ئه وه كييه بوئى ئه وه
 ده كات وهك بلئى به لگه نامه ي ليخوشبوونى خه لكيان له ده سته، به و ده به خشن
 و له وقه ده خه ده كه ن. ئايا هه موو مروفتيك هه له ناكات؟ ئايا هه موو ناكه و نه نئو
 بازنه ي ئه و ئايه ته ي كه ده فهرموو: (بلئى ئه ي ئه و به ندانه ي زيده پويان كردوه
 و سته ميان له خويان كردوه به گونا هكر، ئيتر له پره حمه تى خودا بى هيو
 مه به، هه ريه كه مان بوى هه يه فرمان به ته قوا و ئاموزگارى به ته و به و گه پانه وه
 بكات، ئه گه رچى كه سه كه په له دار و تاوانبتريش بئيت.

پۆله بگه رپوه لاي خودا، خودا به گه پانه وه ت خوشـ حال ده بئيت و لئيت پازى
 ده بئيت. پاشان وريابه خۆت به كه م مه زانه تۆ لاي خودا خاوه ن ريز و پايه يت.

من دواى گه پانه وه م له و گه شته ده تبينمه وه، هيوادارم ئه وکات له سه ر باشتري
حال بتبينم پۆله، خودا ئاگادارتبيت.

ئينشائه للا دواى گه پانه وه مان له گه ل مالیک سه ردانت ده کهين، .

- مالیک ماله کهى پیده زانیت؟

- به لى قوربان.

- پۆله په يمانم بدی ته وبه بکهیت و هه ولی خۆت بدهیت..

- گه نجه که په يمانىكى راستگويانه و نياز مه ندانهى پيدام، نزام بۆ کرد

يارمه تى بدات و پىگای ئامانچ و مه به ستي پۆشن بکات.

سواری شه مه نده فەر بووين به ره و ئه وپه رى باشوورى پاريزگای "ئه سوان"
که وتينه پى، دوو هاوپى که م ئارام و په زامه ند بوون، نزامان کرد خودا له و
گه شته ماندا سوودمان پىبگه يه نيّت و سه لامه تمان بکات.

گه يشتنيه سوودان، ئه و زه ويه ی که سروشته کهى يارمه تيده ره بۆ سه لامه تى و
پاله فته بوون، سویند به خودا هه ر ئه وه شه پىبوارانى خه لۆهت و پاله فته یی
داواى ده کهن و هيوای بۆ ده خوانن، زه ويه که پارچه يه که له سه وزایی و گیا، پى
فه ر و به ره که ته، پهنگى گژ و گیا و سروشته کهى هانده رى ملکه چى و
په رستشکردن بوو.

له شارۆچکه يه ک دابه زين که له هه موو لایه ک به دارخورما ده وردرaboو. له
شارۆچکه کانتر دوور بوو، مينا بيه وى خاسيى تايبهت به خوى وه ريگريّت يان
وه کوو هه ژاريك وابوو دوور له خه لکی مژولى وريده کانى بوو و وه کوو خه لکی به
ژاوه ژاوى دونيا سه رقال نه بوو.

شهو گه يشتين و تارييكي په چهى په شكي خوئ پو شيبوو، له وده مهى خه لكى له قولايى خه ويان بوون ئه و دهرده دلى له گه ل په روه ريني ده كرد! ئه مه يه شهو .. نه گه ر خه لوه تكي شانيش چاوه كانيان ليكبنين ناشقان ناخه ون، به لكوو له شه ودا له وپه رى هيمه تدانه بو ئه وان شه و هه موو شتيكه، چوون پشت له خه و ده كهن و له سه ر پيكانيان ده وه ستن و وه ستانيان به رامبه ر خودا دريژه پيده دهن، ئه وهى ده يه وي نزيكبيته وه با په يوه ستي شويني په رستش بيت.

كه شتكردن“ په وشته كان دهرده خات، ئه زمون ده به خشيت، ئه قل كارا ده كات، زيان گه وره ترين هو له، چيروكي خه لكيش باشتري وانه يه، له گه شتكرديشدا بالاترين ناستى زانيارى وه ده ست ديت، هه ر بو يه ماليك پيدا گيربوو له سه ر ئه وهى له گه ل شيخ ئه حمه د گه شت بكات، په يمانى به خويدا چاو و گوئى بكاته وه و ناگادارى هه موو ئه و حال و دوخانه بيت كه شيخ له و گه شته دا پيدا تيپه ر ده بيت.

به لى ماليك هه موو پووداو و به سه ر هاته كانى ئه و گه شته پيروزهى تو مار كردوه، به شيوازي ساده و جوان داير پشتووه، بو ئه وهى دواتر بو خيزانه كهى باسى بكات، با گوئى بو ماليك بگري بزانين چى پوويداوه:

ماليك ده لى:

جه نابى شيخم زور خوشده ويست، ته نى دانيشتن له گه لى هيمه تى به رز و بالا ده كردم .. ئه و شه وه له ژير داريكى گه وره و كو ندا خه وتين، تاك و ته نها بوو، ئه و ده مهى نوو ستبووين ناژه ليكمان لى په يدا بوو، له به ر ئه نگو سته چاوى شه وه كه نه مده زانى چ گيانداريكه، وه لى هاو شيوهى سه گ بوو، ئه وه نده هه بوو

له سهگ به قاپىلتىر بوو، بۆ لاي ئىمو دههات، دواي ئهوهي به دهنگي پۆيني
واگاهاتين جهنابي شىخ به دهنگي بهرز هاواري كرد ..ئه للا....ئه للا! زۆر سهير
بوو ئازده كه سهري خۆي دانهواند و تىپه پى وهك ئهوهي ئىمهي نه بينىبيت!
ئه مه يه كىك بوو له كه راماته كانى شىخ كه حهزى نه ده كرد ئاشكرائى بكات، به لام
له دۆخى له م شىوهيه پىويست بوو دهريبخات.

به م شىوهيه پياوچاكان كه راماته كانيان دهشارنهوه و پىداگيرن له سه ر ئهوهي
دهرينه خه ن و نهيند يا كانيان دهشارنهوه، ههروهكوو چۆن خراپه كاران
گوناهه كانيان دهشارنهوه، بۆيه كه رامهت نيشانداريت گه ر ناچارى نه بيت
ئه وهش به كردار پوویدا.

دواي به يانى جهنابي شىخ كۆيكردينهوه و پىداگير بوو له وهي پىويسته له باره ي
ئه وهي پوویداوه هيج كات باسى نه كه ين، به وه وه له خۆبايى نه بين، به لكوو ئه مه
به فرمانى خودايه، به رده واميى و مانه وه له سه ر ئيمان له هه زار كه رامات
باشتره، به ئينماندا هه تا زيندوو بيت ئه و نهينيانه ئاشكرا نه كه ين. پوومانكرده ناو
گونده كه، يه كه م شوين چووينه ناو بازاره كه و خه لكه كه له هه موو لايه ك
چاوديرى ده كردين. ئاشكرايه كه لادىكان ژماره ي دانىشتوانيان كه مه و
پووبه ره كه شى فراوان نيه، خه لكه كه يه كترى به باشى ده ناسن، بۆيه وهكوو نامۆ
و جياواز سه يريان ده كردين.

هه ندى خۆراكمان كرى

له راستيدا برسيتى برسيتى لى پى پىووين، به شىكى خۆراكه كه ي پيشوومان
تىكچووبوو و به شه كه ي تريس ته واو بوو بوو.

دواى نانخواردين كه مى به نيو گونده كه دا پيسه مان كرد، به پياويك گه شستين له بهر دهرگايه ك دانيشستبوو، وا دياربوو مالى خوځيه تى، كاتى بينيمان جه نابى شيخ فهرمووى: ماشائهللا، چوو له گه لى ئاخفت، كه گه پايه وه گويمان له پياوه كه بوو ده يگوت: پرووناكيه ك له پرووخسارى بيگانه يه ك ده بينم..

دوور له هه موو شتيك ئه وهى سهره نجى منى پراكتيشابوو له لادىكه خه لكه ساده و هه ژاره كى بوو، ئه مان وه كوو خى وابوون بو زهوى، به هوى ئه وان هه يه په حمه تى خودا داده به زىت، باوه پرم به و وته يه ي زانايان هه يه كاتى ده فهرموون: خودا دادپه روه ره و سته م له به نده كانى ناكات، له دونيادا رۆزيه كانى به سه ر به نده كانيدا دابه شكر دووه، هه يانه رۆزيه كه ي بريتييه له سه لامه تى جه سته و تۆرى مندا، هه يانه رۆزيه كه ي مالى زۆر و به رده وامى ئيش و كار و سامانه .. ئيتره هه ريه كه و به جوړيكه ... خودا سته م له كه س ناكات.

به ش و ئه ندازه كان له ئه زلدا نووسراوه، ئه وهى له مال هه ژاره له لايه كى تره وه دهوله مهنده، وه لى خوځى نايبيزىت، به لكوو له پيشتر و باشتره نه ييىنى، دهوله مهنده هه يه گه ر لىيىبگيردرىته وه سه ره رپۆ و به دبخت ده بيت، ئه گه رچى به زه ييمان به و مندا له هه ژارانه بيته وه كه به ده ست هه ژارى و نه بوونيدا دهنالين، وه لى بير و ئيدقاتمان ئه وهايه كه خودا دادپه روه ر و شاره زا و زانايه، به هوى حيكمه تيكه وه ده به خشى و به هوى حيكمه تيكيشه وه ده ستينيت و قه ده خه ي ده كات و، هه چ كه سيكيش هاوبه شى بريارى ئه و نيه.

به پښكاي لادىكه پياسه مان ده كرد، خانووه كانى زۆر بچوك بوون مينا ژيانى خه لكه ساده و ساكاره كه ي، پښكاكانى توله پى بوون هه روه كوو چۆن خه لكه كه ي

پیداگیربوون له سهر ئه وهی تیکه ل و خوشپره فتاربوون له گه ل خه لکی بیتگانه،
وه لی وادیار بوو له شتیك دهرسان...! كه س بویری ئه وهی نه ده كرد پامان
بگریت و پرسیار بکات کیین چمان ده ویت! له گه ل ئه وهش سه رسوپمان و
چاوتیپرین و پرسیار له پوو خساریاندا بهرز ده بوویه وه.

نیمه له ریگابووین، گفتوگویهك له نیاوانمان درووست بوو كه جه نابی شیخ
ده سپیشخه ری بوو و گوتی: ئایا هه زه كه ن له پۆژی دوابی له نیاوان خه لكیك
هه شر بگرین كه ناتانناسن وه كوو ئه و خه لکی ئیره كه ناتانناسن یان ده تانه وی
له نیاوان خه لكیك بن بیانناسن و بتانناسن؟!!

مه به سستی شیخ تیگه یشتم و گوتم: نه خیر، به لكوو هه زه كه م له ناو خه لكیك هه شر
بگریم كه نه یانناسم و نه مناسن، بۆ ئه وهی له ناو خه لكیدا ئابرووم نه چیت.

- له وانه یه ئه مه هۆکارێك بێت له و هۆکارانه ی كه ریپوارانی ته سه و فی
پالناوه بۆ گۆشه گیری و هه لبراردنی شوینیکی دووره ده ست و ساده ی
وه كوو ئیره.

كاك عومهر گوتی: به لی له گۆشه گیری و دووركه تنه وه سه لامه تی دین و دنیا
هه یه.

شیخ گوتی: ئه مه بۆ هه موو كات و شوین و حالێك باش نیه، هه یه بۆی باشه
گۆشه گیری هه شه و اباشه تیکه لی خه لکی بیت، چۆن وه كوو یه كن ئه و دووه ی
یه کی ده شیه ناو خه لك و فرمانی چاكه یان پی ده كات و ریگری خراپه یان لی
ده كات، وه لی كاتی له ده ست خه لکی سه لامه ت نابی“ بیگومان ئه وكات
گۆشه گیری بۆ تو و خه لكیش باشتره.

پیره ژنيکمان بينی که قزی سپی بوو، پوژگار نيشانه ی که وره یی و چه مانه وه ی
 پشت و ماندبوونی چه ندین ساله ی به پووخساریدا جیهیشتبوو، پشتی
 چه ماندبوویوه و چاو و گوئی کز کردبوو، تهنی جه سته یه کی لاوازی
 هیشتبوویوه که توانای هیچی نه بوو، چرچ و لوچی پووخساری به س بوون بو
 نه وه ی له نا سوړیه کانی ژيانی بگه یین، نه گهر چی وه کوو خه لکی ناوچه که رهنگی
 رهشی توخ نه بوو، به لکوو نه گهر له بهر که وره یی و به سالآچوونی نه بووایه
 جوانیه که یت به نا شکرا ده بینی، گو چانیکی کورتی هاوشیوه ی به ژن و بالای به
 ده سته وه بوو، عه بایه کی رهشی وینه ی عه باکه ی شیخ صه فای پووشیبوو،
 ششیخ صه فا نه و عه بایه ی وه کوو یادگاری نه کی هه لگرتبوو، نه و نه که ی که
 پیشتتر له باره یه وه گوتبووی: نه و دایکم بوو دوا ی دایکی خو م)

بزه یه کی به پروی نیمه دا کرد و سلاوئیکی لیکردین.

به گرمی وه لامماندایه وه: وه عه له یکو موسه لام وهره حمه توللاهی و به ره کاتهو .
 پوله کانم وا دیاره نیوه غه ریبه ن و خه لکیی نیوه نین، بوچی نایه نه مال م و شتیك
 بخون و توئی پشوو بدن و ماندووبوونتان دهرکه ن، دوا ی نه وه ی که شتیکی
 دور و دریژتان کردووه، وه کوو دایکتانم گهر بین منه تبارتان ده بېم، ...

ده بینم جلی ده رویشانتان پووشیوه، بیگومان نیوه له و سوډیه پیروژ و پاكانه ن،
 گهره ده بېم گهر خزمه تتان بکه م پوله کانم، ئامان نه که ن بلین نه و پیره ژنه
 هه ژاره خواردنی له کوئی بوو، خواردن به چیژه گهر سه لامه تی و خاوینی پیوه
 بیت و که سیک پیشکه شی بکات به هیوای پاداشت و فەر، پوله کانم هه موو فەر و
 به ره که تیک له لایه ن خوداوویه .

ئافرەتەكە پىكەنى بە جۆرىك ئەو كەلبانەى كە پۆژكار كە واندېوونى بە دەر كەوت.
هەموومان پومان كرده جەنابى شىخ و چاوەپىي ئەو بووین وەلامى پىرەژنەكە
بداتەو؟

جەنابى شىخ بە جوانترین شیوه لەگەلى پەفتارى كرد و قسەى خوشى بۆ كرد و
هەولیدا بە نەرم و نىانى داواكەى پەتبكاتەو و ئافرەتەكەش بەسەر خۆیدا
نەشكىتەو، وەلى ئافرەتەكە زۆرزان و هەلكەوتە بوو، هەموو دەرگاكانى لەبەر
دەم پەتکردنەو و داواكارىيەكەى داخست، جەنابى شىخ هیچ پىيەكى گومانى
نەبرد تا داواكارىيەكەى پەتبكەينەو، بۆيە هەموومان لەگەلى چووينە مالهەكەى.
لە پىگادا سپاسى بە دەمەو هاتنى ئىمەى كرد وەكوو بلىي ئىمە ئەو چاكەيەمان
لێكردبیت، هەروەها گوتى: چوار كۆرم هەيە و بەبينىنتان زۆر دلخۆش دەبن.

دواى ئەو وەى پرسىارى ئىمەى كرد، جەنابى شىخ وەلامى دایەو و بەسەرھاتى
ئىمەى بۆ گىراپەو، پرسىارى ئەو وەى كرد ئىمە كىين و لە چ ولاتىك هاتووين؟
پىرەژنەكە گىانى گەنجانەى لە خوینیدا دەسوراپەو، هەولیدەدا خوشى بخاتە
دلمان، هەولیدەدا بە وشە ساكار و سادەكانى بمانخاتە پىكەن و پووخسارە
ساكارەكەشى دەرخەرى ئەو پاستىە بوون، وشە و پووخسارى نیشانەى ئەو وەى
پىو ديار بوو كە ئەو پىرەژنە بە درىژاي تەمەنى خاوەن دل و دەروونىكى پاك
و بىگەر بوو، لە سەرۆبەندى قسەكانیدا ئاماژەى بە مردنى پیاو كەیدا و گوتى:
ئەو چوار مندالەشى بۆ بەجیھىشتووم.

كاتى گەيشتىنە ماله كەى، تەنى خانويكى تەواو سادەى مينا خانووى ھەزارىكى
بېدەرەتان بوو، ئەو ھەزارانەى كە بەناچارى تىيدا دەمىنەو ە برسيتيان
دەردەكەن.

خانووەكە لە ژوورێك پێكھاتبوو، بێگومان ئەویش ژووری پیرەژنەكە بوو، ئەو ەى
تریش لە ھۆلێكى گەرە پێكھاتبوو و كەوتبوو بەرى پاستە، جگە لە ھەندى
قاپ و تاو ەى سورکردنەو ە ھىچىترى لى نەبوو، ئاودەستەكە كەوتبوو ە دەردەو ە
مالەكە.

سالمان لە چوار كۆرەكەى كرد، لە راستیدا وەكوو دايكيان ئاماژەى پێكرد بە
ھاتمان دلخۆش نەبوون، چوون بە گەرم و گە شى وەكوو دايكيان پيشوازيان لى
نەكردىن، بێگومان ئەو ەلويستەيان جورێك لە ناخۆشى پتو ەبوو، ئاشكرایە
شتێك ەيە !! گومانم برد ئەو پیرەژنە نەخۆشەىكى دەروونی ەبیت يان
تۆشەى خەلەفاوى بە سالانچون بوو ەبۆيە منداڵەكانى بە دل ەرويان تینەكردىن.

لەگەل ئەو ەشدا ھىچان بۆ نەدەكرا تەنى ملكە چى دۆخەكە نەبیت، جەنابى شىخ
لە كن يەكێك لە كۆرەكان دانىشت، منیش لە تەك كاك عومەر، ەموومان بە
بېدەگى دانىشتىن، تا لە نيوان جەنابى شىخ و كۆرە گەرەكەيان گەفتوگۆيەك
درووست بوو، لەوانەيە ئەو ەببیتە ھۆى كەمكردنەو ەى خەجالتى و شكانى
بەربەستى نيوانمان. دواتر ئافرەتەكە ھاتە ژوورەو ە و دوو قاپى بە دەستەو ە
بوو لە بەردەم ئیمەى دانا، يەكيان پڕ بوو لە ەنگوين و ئەو ەتریشيان جامە
ماستاویك بوو لەگەل پارچ نانێكى ەق و وشك، بەوپەرى دلنایيەو ە لە بەردەمى

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بو چون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

آیه‌ی دانا و بی‌گناهان بود اودس از خوارانه دنیایه غرض مغرور و غالی آید ،
اودانده اود باطنی از خوارانه دنیست که از ماله کوهان هوش ،

(این) او پاره‌ایه پاک و بافته، نه گهرچی نه خرقه و نه گومان ددېم و نه لې له
 څو ښه وایې باطن و نه زړې له ددېم نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه
 له ددېم نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه
 خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه و نه خرقه

نه و نه دمان خوار که پرسیدند که مالی بی به وایه و به دمان بی قایم بود
سپاسی نافرمانی که و منداله دمان کرد به خوار نه که پان، دمان به بیان کرد
به دمان بگات و به به که بگات به بیان.

دوای نادخواریدن نافرمانی که له گه‌ان هه‌موومان دانیشت و گوئی: به‌خیر به‌یاد
سه‌سهرمان، له‌پاستیدا من ماوه‌ی سی‌ساله‌نوه له‌گه‌ان هه‌موو که‌سه‌گی
بێ‌گانه و نه‌ریبه ده‌گه‌م.

چه نابی شایخ و لایمی دایه وه و گوتی؛ خودا پاداشتی خیرت بداته وه به پیکرم.
نه و کارانه نه نی گه ور و چاکه کاران و عاریهان نه نجاسی ده دن.

من له و گارم ته لها په زامه لدی خودام مه به سته ، چه زه گم دهر باره ی
پیاوړه پرسیارت لئ بگم به ناوی (مه هدی) کاتئ زانین ئیوه له و
شوئنه هاتوون که نه وی لئ دوزا نه و شیخه نه سه بی پاک و پیروزه ...
من د پیناسم ... باسی خاسیته گانی چه ناوی شیخ مه هدی کرد !
هرکاتئ زیاتر باسی شیخ مه هدی بگرد با شیخ نه حممه د زیاتر
دو که و نه سه سورمان ، ..

نزيكې ده خولهك بوو دهرباره ي "شيخ مهدي" ددووا، تا واما زاني ئيمه
گوځگرين، وهلي نازانين بو منداله كاني زور گرنگيان به قسه كاني دايكيان نه ده دا
و تاييه ت كاتي قسه له گه ل بيگانه يه ك ده كات!

له وانه يه نه مه له گه ل زوربه ي ميوانه كان دووباره بوويته وه، پرهنگه ماوه ي سى
ساله نه مه كارى بيت، له ويدا هه موو شتيك دهركه وت، به لي هه له بووم كاتي
وامزاني نه خوشه،.. نه و نه خوش نه بوو، به لكوو نه و به دواى بزبووه كه ي
ده گه را! نه و بويه له گه ل بيگانه كان به و شيويه ددووا به هيواي نه وه ي
سهره داويك دهرباره ي ونبووه كه ي بدوزيته وه و به ره ولاى نه وي ببه ن.

قسه كاني به تكاندنې فرمي سكيك له چاواني كوتايي پي هينا، هه موومان سهرمان
نه وي كرد به زه بيان پيداها تنه وه، له وانه يه نه وه ي به دواى ده گه پي ت كوپى يان
نزيكيي بيت.

شيخ نه حمه د ويستي قسه بكات، ئافره ته كه به ده ستيكي ئاماژه ي بو كرد
چاوه پي بكات و به ده سته كه ي تري پوندكي چاوى سپى و گوتى: وي نه يه كي نه وم
له كنه ده توانم پي تي نيشان بده م، له وانه يه بيناسيت.

فرمانى به كوپه بچو كه كه ي كرد وي نه كه ي بو بينن، به دلگرانى و ناپره زامه نديه وه
هه ستايه وه به لام هيچ هوكاريكي بو په تكر دنه وه ي نه بوو، تو خه يال بكه نه وه ي
پووده دات له نيوان ئيمه و پيره ژنه كه يه و كوپه كانيتري هه موويان له لايه كي تر
دانيشتون.

هه رچونيك بيت كوپه بچو كه كه يان وي نه كه ي هينا، كه به ته نى له نيو قتويكي
چوارگوشه دا دانرا بوو، پيره ژنه كه وي نه كه ي به "شيخ نه حمه د" نيشاندا، به

سەر سوڤرمانه وه "شیخ ئه حمهه" گوتی: به ریژم ئه و خا سیستانه ی تو با ست کرد
زۆربه یان له شیخه که ی من هاتوونه ته دی، ته نانه ت شیخه که م ناوی
مه هدی "یه که و ماوه یه کۆچی دوا یی کردووه و سه رجه له یه کی پیروزی شی هه یه،
به لام ئه و وینه یه له شیوه ی ئه و ناکات.

له وانه شه ئه و وینه یه ئی ماوه یه کی زووبیت و ئه و ده مه جه نابی شیخ
نه ده ناسی، له وانه شه هه ر وینه ی ئه و نه بیت، چاره سه ری ئه و بابه ته ئه وه یه که
من وینه که ببه مه وه و به که که ی که ده کاته خیزانم نیشانبده م، ئه سته مه ئه و
وینه ی باوکی نه ناسیته وه، ئه وکات به هه والی راست و دروست ده که پیمه وه
لات، تو چی ده لی؟

ئافره ته که هه سته کانی تی که ل بوون، هه سستی دلخو شی، چوون خه ریکه
تروسکایی هیوا یه کی بو دروست ده بیت، له که ل هه سستی دلته نگی، چوون ئه که ر
ئه و که سه ی ماوه یه که به دوا یدا ده که پیت جه نابی "شیخ مه هدی" بیت
ده که ویتته خه میکی قول ه وه، چوون جه نابی شیخ ماوه یه که کۆچی دوا یی
کردووه ..

ئافره ته که به پروخسار یدا نیشانه ی ئارامی و تی کشکانی دیار بو و گوتی: پۆله
له پاس تیدا ج که له و وینه یه هیچ وینه یه کی ترم زیه، که ر بزربیت و بۆم
نه که پیتته وه قسه کانی ته واو نه کرد، سه ری نزم کرده وه و که و ته
بیر کردنه وه یه کی قول.

جه نابی شیخ قسه کانی برپی و گوتی: متمانم پی بکه به ریژم، وینه که و
که که ی و منداله کانی بۆ ده که پیمه وه که ر به پاس تی ئه وه ی به دوا ی
ده که پیت شیخه که م بیت. خو ئه که ر هه ویش نه بیت وینه که ت هه ر بۆ

ده گه پيئمه وه، ئه وهى لاي تو جيگه گرينگيه لاي منيش جيگاي بايه خه، بؤيه له هيج مه ترسى.

ئافره ته كه رازى بوو ويئنه كه بداته شيخ ئه حمهد دواى ئه وهى په يمانى لى وهرگرت ويئنه كهى بو بگه پيئيته وه، چوون ويئنه كه يارمه تيدهرى ده بيت له دوزينه وهى كوره كهى.

سه رسورمانى ئه وه نه بوو پيره ژنه كه ونبووه كهى بدوزيته وه، به تاييه ت گهر ونبووه كه شيخ مه هدى بيت، به لكوو ئه وهى به راستى لام سه ير بوو ئه وهى به ئه پيره ژنه چوون ئه وه ماوه دريژه ئارامى گرتووه و بى ئوميد نه بووه، ئاخهر ماوهى سى سال گه ران! ماوهى سى سال پرسياركرن له غه ريبان و غه واران! به هيواي ئه وهى كه سيك پيى ونبووه كهى پيئيشان بدات، ته نانه ت منداله كانيشى بيهيوا بوون! .. سوبجانه لالا له سه يري ئيشى ئه وه پيره ژنه! .

(۷)

جه نابی شیخ گوتی: به لام به پیزم چیرۆکی تو له گه ل "شیخ مه هدی" چیه؟
بۆچی ئه وه ماوه به دوور و دريژه به دوايدا ده گه پيئت؟

گوتی: مه هدی برامه، ئيمه پيش ئه وهى دايك و باوكم كوچى دوايى بكه ن
خيزانيك بووين، من و مه هدى و ئيتريش، من به ده ست نه خوشى هه رسكردنه وه

دەمناڵاند و پزیشکانی ولات دەسەوستاند بوون لە چارەسەریەکی، ئەو و
چەند پووداویک لە گەڵ حەزی خۆی وایانکرد بۆ میسر گەشت بکات، ئەمە ی بۆ
ئەو بوو لە زانکۆی "ئەزھەر" بخوینیت، چون ئەزھەر ئەوکات تژی بوو لە زانای
بەناودەنگ، برام تاکە کە سن نەبوو لە ئەزھەر سوودمەند بووینت، بەلکوو پیشتەر
باوک و باپیریشمان لەوێ خویندبوویان.

لەگەڵ برام گەشتم کرد، کاتی گەیشتیە شاری "قاھیرە" خانوویکی بچووکمان
نزیك ئەزھەرمان بە کرێ گرت، دواتر هەموو هەفتەیەك دوور پۆژ بۆ چارەسەری
لەگەڵم دەهاتە لای پزیشك.

چارەسەریەكەم نزیكە ی سالیکی تەواوی خایاند، دواي پینچ مانگ لە
چارەسەری و مانەوەمان لە "قاھیرە" هەوالمان لە هەندی وەفدی ولاتەكەمان
پیگەیشتم كە شیوعیەكان هێرشیان كردۆتە سەر لادیكەمان كە لە عەدەن بوو،
كاوڵکاری و خوینتیکی زۆری بێ تاوانانیاں پشتبوو، خەلكی زۆری لادیكە پرایان
كردبوو، هیچ كەس بە هەوالی براكانمیان نەدەزانی، ماون یان مردوون؟ كوژراون
یان وەكوو خەلكی تری لادی لە ترسی كوشتن و لەناوچوون هەلاتوون.

بەو بەم شیوەیە هیچ شتیكمان لە دەست نەدەهات جگە لەوێ ئارام بگرین،
جگە لەو بڕایەم مەهدی كەسی ترم نەبوو، لە ترسی تەنهاییم و بزربوونی زۆر
پشتم پێدەبەست و ئاگاداری بووم، ئەوكاتیش كارەساتەكان بە تەنھا نەدەهاتن،
بەلکوو پوودا و كارەساتەكان لەگەڵ شەپ و ئازاوەكاندا شەپۆلیان دەدا و
تورەبوونی خۆیان بەسەر خەلكەكەدا بەتال دەكردهو، .

پۆژیک براكەم بۆ وانه خویند چوو و نەگەرایەو! من و هاوڕێیەکی بە ناوی "
موحەممەد" زۆری بەدوادا گەراین، تەنانەت هەموو قاھیرە گەراین و هیچ

شوئنه وارئكمان لى دهستنه كهوت، سالتك مامه وه هم بؤ چاره سه رى و
هم مديس بؤ گه ران به دواى ئه و، وه لى هيچ سوودى نه بوو.

له كوتاييدا راده سستى كه توار بووم، ئه و حاله ي تييدا بووم نه مده توانى جاريكير
به ته نها بؤ ولاته كه م بگه ريمه وه، چون ه موو ئه و پاره يه ي كه پيم بوو خه رجم
كرد، ته تانه ت موحه ممه دى هاوپى "مه هدى" يش له دوواين پؤژه كانى ئه ويم
خه رجى كي شام.

دواتر موحه ممه د خوازييني كردم، ئه و داوايه ي مينا هي دمه بوو بؤم، بؤى
باسكردم ئه مه بؤ ئه وه نيه دلى بؤم ده سووتى چونكه ئافره تيكي ته نهام و
براكه م ونكردوه، به لكوو باسى ئه وه ي كرد كه دلى ده يه وي هاوسه رگيريم له گه ل
بكات، ئه گه ر په زامه ندى بنويتم ئه و دلخوش و كامه ران ده بيت.

هه رچونيك بوو هاوسه رگيريمان كرد و بريارماندا دواى هاوسه رگيره كه قايره
جيبيلين و بجينه سوودان، چون ژيانى ئه وي وه كوو ژيانى قايره يه و هيمن و
بژيوى تيجوى هه رزانه، له و ئه و چوار كورهم هه يه و پيش سى سال كوچى
دواى كرد... په حمه تى خوداى لي بيت.

نقد له گه لم نارام بووه و به دريژاي ته مه نى له خه مى ونبوونى براكه م بووه و
بارى سه رشانمى سووك كردوه، چون ده يزاني براكه م چه ند خو شده وي و چه ند
پييه وه په يوه ستم.

له و پؤژه وه من ليره و له وي به دواى هه والى ئه ودا ده گه ريم و به ئوميدى ئه وه ي
بؤنى يان هه واليكي ئه وم بؤ بيت، وه لى تاكوو ئيستا هيچ هه واليكي ئه وم نيه.

به لام به يارمه تی خودا وا ههست ده که م که پزگار بوونم نزیکه و له هه موو
حالی که دا هیوام به خودایه، هیوادارم زیندوو بیت بیگه ریئیتیه وه لام، گهر
مردوو شبیت خودا لیخو شبیت و په حمی پیبکات، هیوام وایه بو جاریکیش بیت
و بیبینم دواتر گهر بشمرم دلئارام ده بم.

دوای گوئیستبوونی ئه و به سه رهاته - بو ئه و پیره ژنه دلته نگه - جگه له
باراندنی چهند دلۆپیک فرمی سک چیترم له دهست نه هات.

ئه مه وانه ی خوشه ویستی و وه فایه هه موومان لییه وه فیڕ ده بین، ته نانه ت
ئه گهر شیخه که م "مه هدی" یش نه بو وایه بیگومان له و ئافره ته فیڕی باشترین
نیخلاس ده بووین و هه رگیز له بیرمان نه ده کرد.

جه نابی شیخ مۆله تی پۆیشتنی له ئافره ته که خواست، ئافره ته که پیشنیاری
ئه وه ی کرد یه کیک له کوره کانی له گه ل ئه ودا بین، به لام جه نابی شیخ
داواکاریه که ی په تکرده وه و په یمانی پاته کرده وه جاریکیت هه والی بو
بگه ریئنه وه، پیشنیاریکی تری بو کرد و زۆر داکۆکی کرد شه و لای ئه و بمیئنه وه
و به یانی درێژه به گه شته که یان بدهن، ئیمه ش په زامه ندیمان نواند.

ماله که له ژووریک پیکهاتبوو و ئه ویت هه مووی چۆل بوو، کوره کان له وئ
ده خه وتن و ئیمه ش هه ر له وئ خه وتین.

ئه و ده مه ی ئیمه خه وتبووین کوره کان یه ک به دوای یه ک بو شه ونوئژ
هه لده ستان، وادیاریوو دایکیان باش په روه رده ی کردبوون، به راستی ئافره تیکی
گه وره و سه نگین بوو!

ئیمه ش وه کوو هه مو جار له کاتی خوی بو نوئژ و زیکر هه ستاین، کاک عومه ر
له گه ل ئه وه ی به ئاگابوو وه لی هه لئه ستا، تیبینیم کرد جه نابی شیخ نوئژی

دابەست بى ئەوھى دەستنوئىژ ھەلگىرىت، .. وا دياربوو شەو نەنوستبوو، پىدەچوو
بە درىژايى شەو بىرى لەو پىرەژنە کردبىتەوھ و خەوى لى تۆراندبىت.

کۆتاييمان بە نوئىژ ھىنا و ھەريەکەمان مژولى زىکر و وىردەکانى بوو، وەلى کاک
عومەر ھەر لە شوئىنى خۆى دانىشتبوو، جەنابى شىخ پرسىارى لىکرد بۆچى
بۆچى نوئىژ ناکات؟ ئەوئىش بە دەنگىكى نزم گوتى: دووېشکىک بە پىي وەداوھ،
تەنانەت ناتوانى لەسەر پىيەکانى بوەستى، ئازارەکەى لە ھەمووان شارەدوھ
تاوھکوو ئافرەت و کورپەکان شەرمەزار نەبن، چوون زەوى و دىوارى خانووەکە
بووبووئە شوئىنى مانەوھى مێروو و خشۆک.

جەنابى شىخ پرسىارى لىکرد گەر تواناي ھەبىت کەمىکىش بىت ھەستىتەوھ و
مۆلەت لە خاوەن مال دەخوازىن و لە رىگادا تىمارت دەکەم.

جەنابى شىخ مۆلەتى لە پىرەژنەکە خواست و ئەوئىش مۆلەتیدا، سىاسى کردىن
بەوھى لەگەڵ ئەو و کورپەکانى ئارامگر و باشپەرەقتار بووین، ھەرەھا گوتى:
چاوەرپىتانم و لە پشکۆ گەرمتەرم بۆ ھەوالتان، ھىواشى خواست ھەوالى
دەلخۆشکەرى بۆ بەئىنەوھ.

کاتى دوور کەوتىنەوھ بۆ چارەسەرى کاک عومەر لە شوئىنىک وەستاین، بە ھۆى
پىوھدانى دوپشکەکە زۆر ئازارى ھەبوو، بەلام بەپاستى بۆچوونى شىخ بەرامبەر
کاک عومەر درووست و پاست بوو، کەسىكى دل پاك و خاوەن ھەستىکى بالا بوو،
تەنانەت جەنابى شىخ لەو بارەيەوھ ھەمان قسەى کرد و وتى ئەمە نىشانەى
کامەرانى ئەوھ و زۆردى دلى بەو ھەلوئىستەى خوش بووھ و نزاى بە خىريشى بۆ
کرد.

له و دهمه ی له پښتو بوون له دووره وه چنه هه ژارېکمان بینې، وادیار بوو کومه له هه ژارېکې لادی بوون و له تکه یه ک دانیش تېبون، چوینه گوندی "نوم" و له ویشته وه بۆ شارېکې دیکه له ناوه پاستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چوینه شار و له ویشته وه وه کوو هه میسه به ره و نه و لادی به پښتو وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دوور و کانزای به نرخه ..

نه و لادی به وادیار بوو پارېزگاری له و سروشته ی خوی کردووه و دهستی گورانکاری پینه گيشتووه و له گه ل نه وه ی که هیزی گورانی شارستانی به هیزه، به لام نه و سروشته ی که هه یه تی وایکردووه پارېزگاری له بوونی بکات و سروشته کونه که ی خوی بپارېزی.

خانوه کانی لادی که له پووی شیوازه وه جیاواز بوون، وه لی هه موویان له خشتی قور دروستکرا بوون، خانوه کانی ئیره خانوی زانایان و پښوارانی ته سه و فی کونم بیر دینیتته وه کاتی جه نابی "شیخ صه فا" بوی باسده کردین. بیرېکی ناوی لیبو خه لکی ناویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و دهستنو یژمان گرت و نویژه که مان لای بیره که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتووینه ته دهر به رده وام ناوه زی مژولی نه وه ..

که یشتینه ناه پاستی لادی که و به دیداری خه لکی لادی که شادبووین و لای نه وان غه ریه بووین، چوینه بازار، نه و شوینه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که گه وره ی لادی، که وه کوو کوله که یه ک وایه بۆ لادی که تووشی نه خوشی گه ده بووه و بۆته هوی دروستبوونی نازارېکی زور له سکیدا و دووساله پزیشکان له چاره سه ریه که ی دهسته وه ستانن.

له و دهمه ی له ریځا بووین له دووره وه چهند هه ژاریکمان بینې، وادیار بوو کومه له هه ژاریکې لادی بوون و له تکه یه ک دانیشتبوون، چووینه گوندی "نوم" و له ویشه وه بۆ شاریکې دیکه له ناوه پاستی سوودان.

له و عه سره ی که لادی پیره ژنه که مان جیهیشت چووینه شار و له ویشه وه وه کوو هه میسه به ره و نه و لادییه به ریکه وتین که له خه یالماندا بوو و پیمانوايه باوله کی پر له دور و کانزای به نرخه..

نه و لادییه وا دیار بوو پاریزگاری له و سروسشته ی خوی کردوه و ده سستی گورانکاری پینه گیشتوو و له گه ل نه وه ی که هیزی گورانی شارستانی به هیزه، به لام نه و سروسشته ی که هه یه تی وایکردوه پاریزگاری له بوونی بکات و سروسشته کونه که ی خوی بیاریزی.

خانوه کانی لادیکه له پرووی شیوازه وه جیاوازیوون، وه لی هه موویان له خشتی قور دروستکرا بوون، خانوه کانی ئیره خانووی زانایان و پیوارانی ته سه و فی کونم بیر دینیتته وه کاتی جه نابی "شیخ صه فا" بوی باسده کردین.

بیریکی ئاوی لیبوو خه لکی ئاویان لی دهر دینا، خواردنمان خوارد و ده ستنویژمان گرت و نویژه که مان لای بیره که کرد، "جه نابی شیخ" له وه ته ی له مالی پیره نه که هاتووینه ته دهر به رده وام ئاوه زی مژولی نه وه..

که یشتینه ناه پاستی لادیکه و به دیداری خه لکی لادیکه شادبووین و لای نه وان غه ریه بووین، چووینه بازار، نه و شوینه ی که به رده وام هه واله نویکان له وی ده بیستری، گویمان لی بوو که گهره ی لادی، که وه کوو کۆله که یه ک وایه بۆ لادیکه تووشی نه خووشی گه ده بووه و بۆته هو ی دروستبوونی نازاریکی زۆر له سکیدا و دوو ساله پزیشکان له چاره سه ریه که ی ده سته وه ستانن.

دوای چەند کارئێرێک لە مانە وەمان لە لادێکە خۆمان بە کە لە بچە کراوی بینێ وەن
بە تۆمەتی ئەوەی ئێمە دەمانەوی پلان دژی گەرە سیاسییەکان دابڕێژین و
هاتووین پشێوی لە ولات درووست بکەین...

لەوانە یە خەلکێک ئێمە ی بینیبێت و وا گومانیان بردبێت ئێمە گوێبیستی هەوالی
نەخۆشکەوتنی گەرە ی لادی بووینە و دەمانەوی پلانێک دژی ئەو بۆ بەرژە وەندی
خەلکێکی تر دابڕێژین! سیاسییەکان بەردەوام بەو شیوەیە بیر دەکەنەو... ئەمە
یاربە بێژە وەرە کە ی ئەمانە، بۆیە دەبینی کە سوؤفیەکان قیزیان لە سیاسەت
دەبیتەو و ئاگاداریش توندیش دەدەن لە تێوەگلان لە سیاسەت و وەستان لە
دوای بەرژە وەندیەکانی.

لە ژوورێکی گەرە و تاریک کە کەوتوو بوو یە حەوشە ی مایێکی کۆن دایانناین،
بنمێچە کە ی بەرز و ترسێنەر بوو، دوای ئەوە ی هەرچی هەبوو لییان سەندین،
ئێمە یان برده بەردەم بەرپرسی شوێنە کە، بەراستی هەر بەو شیوەیە بوو کە
باسیان دەکرد، تەنانەت نەیدەتوانی دابنیشیت! لە گەل ئەوە ی زۆر نەخۆش بوو
وەلی نۆر و شک و خراپە فەتار بوو، بە ناشرینترین شیوە لە گەلمان پەفتاری
دەکرد، پیشتر لە ناوبازار پێیان گوتین: پزیشکی زۆر بۆ چارەسەری ئەو
هاتوون، بەلام هاتنە کە یان بێسوود بوو، تەنانەت خەلکی هاتبوونە ئەو برۆی
کە جادووی لێکراو، ئەو سستە مکارە ئەو تۆمەتە ی دابوو یە پال هەژارەکان،
بێگومان دەسەلاتداری ئەو لادێیە کە سێکی سستە مکار و گەوجە.

دەسەلاتداری لادێکە پرسیری کرد: ئێوە کیژ و لە کوێوە هاتوون؟

جەنابى شىيخ وەلامدايەو و گوتى: لە "ئەقسەرەو و ھاتووين و جگە لە پېيواريك
چيتر نين.

- بە توورەيەو و گوتى: تۆ چاودير و ھەوالگري نھيني لە جلى
دەرويشيدا، راستى بئزە و درۆ مەكە.

+ ئيمە لە و زەويە فراوانەى خودا بۆ گەشت ھاتووين، ھيچ پئويستىيەكى ترمان
نە.

- ئە ھا بىروات پى دەكەم، ھەموتان ئازاد دەكەم و برييسكەكانتان بۆ
دەگەرئيمەو، بەلام نامەوى جاريكتر ليرە بتانبينمەو.

+ سپاس جەنابى فرەمانرەو، بەلام من پيشنياريكت بۆ دەكەم لەوانەيە
سوودی لى ببيني.

- چيت پيە و بە كورتى بۆم باس بكە.. بەرپرسەكە بە ئەستەم قسەى
دەكرد، چوون نەخۆشەكەى گەشتبوويە پايان.

+ پيشنيارى ئەو وەت بۆ دەكەم كە بە ئيزنى خودا لە ماوہى پۆژيک لەو
نەخۆشەت چاك ببیتەو...! بەلام بە يەك مەرج.

- سەرى خۆى بادا و بە گالتە جاريەو و گوتى: كەس نەما ئيوە نەبن؟
ئيوەى دەرویشان خەلكيكي گەوجن، وا دەزانن كە پشت لە دونياكردن
و دەستھەلگرتنتان لى سوديكتان پى دەگەيەنيت، واى بۆ دەچم
ئەو تەنھا....

+ ئەو ە باسى ئىمە نىە بەرپىزم، ناشمەوئى بزائىم بۆچوونى تۆ دەربارەى دەرویشان چىە، بۆچوونت چۆنە با وایىت، بەلکو ئىستا من پىشنىارىك دەخەمە بەردەمت، يان ئەو ەتا پازى دەبىت يان پەتیدەكەیتەو ە ئىمە بە سپاسەو ە ئىرە جىدئىلین.

- ئەو مەرجەى دەتەوئى چىە ؟ ئەمەى بە بىزارىەو ە گوت.

+ لە راستیدا دوو مەرجن:

یەكەمیان: بېروام پى بکەیت ئەو ەى پىت دەلئىم ھۆکارى نەخۆشەکەتە و واگومان دەبەم بەراستى ھۆکارەکەى دەزانى.

دووەمیان: ئەو ەى دەسەلات جىبئىلئىت، وەلامى مەرجى یەكەم پىش مەرجى دوو ەم وەلامدەدرىتەو ە، پىش ئەو ەى بە ئىزنى خودا چاك دەبىتەو ە.

بەرپرسەكە زۆر تورپەبوو گوتى: بەندىان بکەن و ئەو ەلەفاو ە تىر قامچى کەن. جارىکتر بۆ ەمان شوئىنى برىراين، بەلام ئەمجارە جەنابى شىخىان لە ئىمە جياکردەو ە و ئەم حالە بەردەوام تا پۆژى دواتر، جارىکتر بۆ لای بەرپرسەكە برىراين، لەوئى جەنابى شىخمان بىنى و شوئىنەوارى ئازارمان بە پووخسارىەو ە بىنى و زۆر ماندوو ديارپوو، بۆ حالى شىخ زۆر ئازارم دەچەشت، بە ھىوابووم قسەکانى لەگەل بەرپرسەكە بە پازىبوون بە پۆششتن بىت و لەو لادىيە برۆين، بەلام ئەمە پووينەدا.

ئەوجارە بەرپرسەكە گوتى: ھۆ دەرویش، گەر تۆ توانای چارە سەرى منت ەىە ئەوا من پىشنىارى بەخشىنى نىو ەى مالەكەمت بۆ دەكەم، چى دەلئىت؟

وادیاریوو که به پرسان له بیرى پیشنیاره که ی شیخ ئەحمەد دابوون، بۆچی
نا! نه خوۆشى وهك به ندىخانه به، وای لیكردوو له پهلوپۆی خستوو! هه موو
خه زینه ی دونیا ناکاته ساتی ساخ و سه لامه تی، ئەو راستیه ته نهان خوۆشان و
دهرده داران دهیزانن.

جه نابی شیخ گوتی: ببوون به پێزم، به مه رازی نیم.
به پرسه که به دهنگی که به رزه وه هاواری کرد: باشه ئەوه دواين پیشنیارم
دهبیّت بۆت، نیوه ی دهسه لام ده به خشم، به جوړیک دهسه لات سنوردار دهبیّت و
دهسه لاتم سنوردار دهبیّت، نیوه ی سه رپاز و خزمه تکاره کانت دهدهمی و
که سمان سنوره زینه ی ئەوه که یتر ناکه یین... چی ده لیّت؟

پێی وابوو ئەمه دهبیّته هۆی فریودانی شیوه رازی بوونی.
+ ببوره به پێزم، به و مه رجه رازی نابم، ئەوه نه بیّت که پیشتر بۆم باسکردبوی.

- ئای چه نده دهرویشی کی گه وجی، ببه ن بۆ به ندىخانه و تیر قامچی
بکه ن.

دیسانه وه هاتینه وه لای به پرسه که و ئەو جاره یان هه موومان له یهك شوین
بووین، لیدانی کی به ئازار و بریندار که رمان چه شت، زۆر له شیخ توو په بووم،
هیوامخواست هیچ کات نه مناسیبوایه، به لام لای که س ئەمه م نهوت، نازانم چ
کاری به کورسی دهسه لات! چ ده بوو ئەگه ر به و پیشنیاره ی کۆتایی
به پرسه که رازی ده بوو. به راستی دهسه لات فریوده ره.

به و حاله وه سی پۆژ له ژیر ئازار و ئەشکه نجه ماینه وه، تاقه تمان پروکا،
جاریکتر بربراینه لای به پرسه که، وه لی ئەو جاره به پرسه که خۆی

دواخت، هېچ دهره تانيکي نه بوو جگه له وهی به مهرجه که ی شیخ پازی بیت، بویه پازیبوون و په یمان و به لاین به رامبه ر هه مووان نووسران مۆرکران، داکۆکی کرا له وهی هه مووان پابه ندی په یمان و به لاینه کان بن به و مهرجه ی جه نابی شیخ تیماری به رپرسه که بکات.

جه نابی شیخ به ره و پرووی به رپرسه که چوو، نه و له سه ر چوارپاکه دا پاکشابوو، جه نابی شیخ چهند جارێک ده ستی به سه ر سکیدا هیناو چهند ئایه تیکی قورئانی خویند و دلنیا بوو که خودا شیفای دهدات، هه موومان چاوه ری شیخ و دهره نجامی نه وه بووین نه گهر چاکنه بیته وه و ئاقیبه تمان خراپ و ناخوش و گرتن و نه شکه نجه دان ده بیئت.

چهند خوله کیکی که می پیچوو به رپرسه نه خوشه که چهند جارێک رشایه وه، ته نانه ت پووختساری سوور هه لگه را و به رده وام ده کوخی، نه مه چهند خوله کیکی پیچوو و هه ناسه ی ئاسایی بوویه وه و به ئاسایی هه ناسه ی ده دا، ئازاری گه ده و ئاوسانی نه ما، سپاس بو خودا به رپرسه که هه ستایه سه ری و پیخه فه که ی جیهیشت و زور دلخوش بوو، وه کوو نه وه ی هېچ کات نه خوش نه بوو بیئت.

هه مووان به دهنگیکی به رزه وه گوته یان: نه لاهو نه کبه ر.. نه لاهو نه کبه ر، ژووره که له گه ل دهنگه که ده له رایه وه.

دوای نه وه به رپرسه که سهیری جه نابی شیخی کرد و له نیو خه لکیدا وه ستا و به دهنگی بلند هاواری کرد: هۆ خه لکینه ئیمه په یمانمان به و پیاوی داوه و نه وه تا

ئېمە لە بەرامبەر ئۆيە پەيمانى خۆمان دە بەينە سەر، ھەوال دە گەيە نمە
دەسلالتى بالا لە ولات كە من دەسلالت بۆ ئەو پياوھ جىدىلّم...

ئەو دەمە جەنابى شىخ گوتى: نا...نا... بەرپىزم نامەوى دەسلالت جىبىلى! من
لە بەر كورسى و دەسلالت و مال و سامان بەرگەي ئازار و ئەشكەنجەم نەگرتووه!
ھەموومان تووشى ھىدمە بووين، باشە ئەگەر بۆ دەسلالت و پارە نەبووه ئەي
مەبەستى چيە؟!

- كەواتە پيمان بلى ئەي دەرويش مەبەستى چيە لىي؟ لە پشت ئەمەوھ
چى ھەيە ئېمە نايزانين؟

+ ئەمەم بۆ ئەوھ كرد لەو ئانوساتەي پرسىياري ئەوھت لى بكم: ئايا مال و
سامان و ھەموو ئەوھى ھەتە بە نرخترە يان ئەو لە شىساخيەي ئىستات "دواي
ئەوھى چەند سالىكە بە دەست نەخۆشەيەكەتەوھ دەنالىنيت؟ دواي ئەوھى
بەرپرسەكە تۆزى بىرى كردهوھ و لە مەبەستى شىخ گەيشت و گوتى: بىگومان
لە شىساخي بە نرخترە، چ لەوھ ناخۆشترە لە ناو جىگا بكمەيت، چ خۆشەيەك
دەبينيت كاتيك ناتوانيت لە ناو جىگادا قيت بىتەوھ، بىگومان ھەموو دنياشت
ھەبىت بە تەواوى شتەكانى ناويەوھ ناكاتە لە شىساخي.

+ ئەو پىسيەي كە لە گەدەت ھاتەدەر لە دونيا بە نرخترە، بۆچى وا لەسەرى
پىداگىريت و تىدەكۆشيت لە پىناويدا و دين و دواپۆرتى بۆ دەكەيتە قوربانى؟

- بەرپرسەكە بۆ ھاتەپىشەوھ و بۆ ئەوھى دەستى جەنابى شىخ ماچ
بكات، جەنابى شىخ دەستى لەو دوورخستەوھ، ھەموويان لە مەبەستى
جەنابى شىخ گەيشتن.

به پراستی ژور بېنرختره له وهی که خه لکی له سهر شهر ده کهن و کيپرکی ده کهن،
ژور له وه بېنرختره دینه که مانی بو بفروشین.

بویه په شیمانم له وه لویسته م به رامبه ر شیخ دهر بری و داوام له خودا کرد
سهر که وتووم بکات له هاوه لیتیکردنی، ئای چه ندین وانه و ئاموژگاری له سهر
دهستی نه و فیربووین.

جه نابی شیخ سهیری به پر سه که ی کرد و گوتی: بوت باسنه کردین هوکاري
نه خوشیه که ت چیه؟ خر مه رجمان نه وه بوو بومان باسبکه یت؟

- به پر سه که گوتی: ئیستا هیچ دهر تانیکم نیه و ددانیپیډا ده نیم، وای بو
ده چم ته نها به هو ی نزی سته ملیکرا وانه وه بیت، ئای چه ند سته مم له
مه ژاران کردووه و چه نده مافه کانیا م زه وتکردووه، بیگومانم له وه ی
ته نی تیری نزی نه وانه که هیچ کات له پیکان هه له ناکات.

له سهر نه و سته مم خه وتم، دهر گای ئاسمانیان بو کرایه وه و ئازاری من ده سستی
پیکرد، به خوم ده گوت: سهر که وتنی ئاسمان چه نده زوو ده گات و به فریای
مه ژاران ده که ویت، نه وانه ی هیچ سهر خهر و پشتگیریه کیان نیه!

دواتر به پر سه که له ناو خه له که دا به ده نگیکی به رز هاواری کرد: من به رامبه ر
نه و سته مه ی له که سیکی لادی کردوومه واز له ده سه لاتم دینم، دواتر داوای
لیکردین میوانی ماله که ی بین، به جوریک به سه رهاتی نیمه لیره دا له گه ل نه ودا
کو تایی پینه هات هه روه کوو خوی نه وه ده لیت، به لکوو جه نابی شیخ په زامه ندی
نواند و به میوانداریه که ی پازی بوو، دوا ی نه وه ی به مه رجی گرت هیچ خواردن
و خواردنه وه یه کی پیش که ش نه کړیت، نه ویش په زامه ندی نواند، به پر سه که

هه لسوکه وتی له گه ل شیخ ته واو گۆرپابوو، له وهی پوویدا بوو زۆر په شیمان بوو، به پیزه وه سهیری شیخی ده کرد و به شیوهی خزمه تکاریک له بهر دهستی جه نابی شیخ هه لسوکه وتی ده کرد...

به ره و ماله فراوان و گه وره که ی که وتینه پێ، پرسپاری ناسنامه ی ئیمه ی کرد، جه نابی شیخ به درێژی هه موو شتیکی بۆ باسکرد و له کۆتاییدا گۆتی: من خه مبارم که ده سه لانت جیهیش تووه، ده کرا به رده وام بوویتایه و دادگری و چاکه ت بلو کردبووایه و خراپه ی پیشووت به چاکه گۆرپیوایه.

- نه خیر قوربان، نه وه نده ی پیشوو به سمه، نه وه ی ماومه ده بیه خشمه خودا و هیوام وایه لیمی وهر بگریت، نه و زهوی و خاکه ش جیدیلم که ستم و زۆرداری منیان بینیه، نامه وی ته نانه ت گویشم له پابردوه بیزه وهره که م بیته، هه موو نه وه ی داوامه لیتان نه وه یه پێگه م بدهن هاوپییه تیتان بکه م و له گه لتان بم، به ئیوه له مانای ژیان گه یشم، با له گه لتان بم و به خزمه تکاریم پازی بن، شمه ک و ئاوی ده ستنویژتان بۆ هه لده گرم... باوه رم پیبکه ن هیچ خراپه و شه رمه زاریه کتان تووش ناکه م، ماوه یه ک له گه لتان ده بم و ده گه پیمه وه، من چه ند کورپکی گه وره و هاوسه ریکم هه یه، له دووری من هیچ زیانیان پیناگات، ته نی ده مه وی به هاوه لی ئیوه شه ره فمه ند و سوودمه نه ند بم، ئیوه چیده لێن؟

+ له راستیدا به پیزم نه و گه شته بۆ تو ناخۆش و قورس ده بیته، چون تو وه کوو ئیمه به رگه ی نه و ناخۆش یانه ی گه شت ناگریت و

لېرانه هاتوویت، له مالّه کت له گه لّ مندا له کان و هاوسه ره کت بمېننه وه
باشتره بۆت، شتېک مه خه کۆلت ئازارت بدات و نه توانی له سه ری ئارام
بگريت!

- قوربان له نيوه ده گم، له سه ر ناخوشيه کان ئارام ده گرم، ده مه وئ
بېمه مرؤفیکيتر و له نويوه ده ست پيېکه م.

+ که واته ماتول خۆت ده ته وئ ده بېته هاوپي گه شتکه مان.

- هاوپييه ده رويشه کانم ئيستا ده توانن به "سه ليم" بانگم بکه ن، نه وه
ناوی راسته قينه مه که پيشتري له بيرم چووبوو، که س به و ناوهم بانگی
نه ده کردم، ته نانه ت که سه نزيکه کانيشم!

سه ليم - به رپرسی پيښوو - له گه لّ ئيمه گه شته که ی ده ستپيکرد و بووينه
چوار که س، من و شيخ و کاک عومهر و سه ليم، سه ليم ته مه نی نزيکه ی
په نجا و پينج سال يان که متر بوو، پووخساری زؤر جوان بوو، شوينه واری
خوشگوزه رانی و به خششه کانی به پووخساریه وه دياربوو، به هو ی
هاوپييه تيکردنی ئيمه له سه ر هه مووان پيويست بوو بچينه شوينيکی دوور،
چونکه سه رکه وتنی گه شته که له وه دابوو که س له ئيمه نه زانی بۆ کوی
ده چين.

(۸)

چووينه ناو شارىك له نزيك سنووره كانى سوودان، سه ليم گوتى: تهنى ناوى
شاره كه ده زانى، گه شستينه ئه وى و له جاده كانى شاره كه ده سوورپاينه وه، به
پى به ره و لادىكه ده پويشتين.

چووينه نيو يه كه م لادى، لاديه كي زور جوان و دره خته كانى چر و پر بوون،
وه كوو چوانترين ناوچه ي سه وزايى خوى ده نواند، وادياربوو خه لكى ناوچه كه
گرنگى زور به كشتوكال و چاندن ده دن،.. پيش نيوه پو به چه ند خوله كيكي
كه م به س بوو بو خواردنى چيشتى، تهنه ت كاك سه ليم له گه ل ئيمه دا بوو وه لى
جه نابى شيخ به توند و زبرى هه لسوكه وتى له گه ل ده كرد، نه مده زانى هوكارى
ئه وه چيبوو! ده مگوت له وانه يه ئه مه چاره سه ريكي شايسته بيت بو ئيستاي
ئه و، بىگومان ئه و كاره ي حيكمه تىكي تيدايه و ئيمه لى بى ئاگاي.

له ويدا مزگه وتىكي بچوك هه بوو، ديواره كانى له خشتى قور بوون، بنمى چه كه ي
له قه دى خورما بوو، زه ويه كه ي به شيوه يه كي يه كسان خوشكرا بوو بو نويز،
جه نابى شيخ وه كوو هه ميشه عه بايه كي پوشيبوو و گوچان و ته سبيحه كه ي به
ده سته وه گرتبوو، جلى ئيمه ش جياواز بوو و جوراو جور بوو، پيش بچينه
ژوروى له كانيه كي بچوك ده ستنويزمان هه لگرت، هه ستم به دوودلى و
ناكامه رانى كرد، ته واو وه كوو پوزانى گيرانمان له به نديخانه ! سوبخانه لالا ئه مه
يه كه مجاره له مالىك له ماله كانى خودا هه ست به ئارامى نه كه م!

خه لكى له نيو مزگه وت به سه رسوپمانى سه يريان ده كردين! نيگا كانيان تزي بوو
له پرسيار و لومه و سه رسوپمان، وه كوو ئه وه ي پيشتر له ئيمه وه تووشى زيانىك

بووين! وا گومانم برد نهو مزگهوتنه ئى كومه لىكى ديارىكراو له خهلكى بىت،
لهوانه به حزنه كه ن جگه له خويان كه سىتر له مزگهوتنه كه يان نويز نه كات! نه مه
نه خوشيه كى كوشنده به و به روكى نهو كه له ي گرتوو، تا بوته هوى لاوازي نهو
نومه ته لاحوله وه لا قووته ئىلا بىللا.

باوه پمان به خومان كرد كه هىچ شتىكى نااسايى نيه، دانىشتىن چاوه پتى
نويزمان ده كرد، قامهت كرا و جه نابى شىخ له لاي چه پى كه سىكه وه پىزى به ست
و ئىمهش له تهك نهودا..

براتر نهو كه سى له تهك شىخ وه ستابوو له پىزه كه هاته دهر و به له پىزى
بوواوه ته نها وه ستا! نهو كه سى له لاي راستى كه سه كه بوو پىزه كه ي پر
نه كرده وه،..

نهوكات جه نابى شىخ هه ستى كرد نهوان گومانى خراپ ده بهن، به لام نهوه چ
گومانىكه وات لى بكات له ته نىشت برا موسلمانان كه ت نويز نه كه يت!!
ئايا نهوان هه ست به و ناشىرىنى په رت و بلاوى موسلمانان و كه مبايه خيان
ناكه ن؟!

ئايا نهو كه سانه به نه زانىان بو سهر گيانى خهلى نىردراون و وه كوو ده سه لاشدار
له لايه ن خوداوه بو لىپىچينه وه له كردار و نهينى خهلكى نىردراون!!

نوێژمان ته‌واو کرد و هه‌موومان هه‌ساین و له‌ مزگه‌وت هاتینه‌ده‌ر... پاسته‌وخۆ
کۆمه‌لێک گه‌یشته‌نه‌ لامان و یه‌کێ ده‌مپراستیان بوو که به‌ ته‌مه‌ن له‌ هه‌موویان
گه‌وره‌تر نه‌بوو، به‌ ده‌نگێکی وشک و زیر و توورپه‌یه‌وه‌ بانگی کردین، هه‌موومان
وه‌ستاین.

- ئێوه‌ کێن، ئه‌مه‌ی به‌ ده‌نگێک گوت که تۆی بوو له‌ هه‌ره‌شه‌ و
ترساندن..

+ پێبوارێ پێگاین ... جه‌نابی شیخ به‌ ده‌نگێکی ئارام و له‌سه‌رخۆوه‌
وه‌لامی دایه‌وه‌.

- واته‌ ئێوه‌ له‌و کۆمه‌له‌ نین که له‌ ئایین ده‌رچوون و ئایینی خودایان
گۆڕیوه‌ و درۆ و ده‌له‌سه‌یان تێکه‌ڵ کردوه‌؟

+ نازانم مه‌به‌سنت کێن؟ چوون ئێمه‌ لیڤه‌ غه‌ریبه‌ و بێگانه‌یه‌ن، داوام له‌
خودایه‌ له‌ ده‌رچوون له‌ ئایین و داهێنان تیایدا بمانپاریزێت و پێگامان به‌
په‌وناکی سوننه‌ت پۆشن بکات.

- ئه‌ها... به‌و شیوه‌یه‌.. له‌وه‌ته‌ی ئه‌و مزگه‌وته‌مان بنیاتناوه‌ په‌یمانمان
داوه‌ هیچ یه‌کێ له‌و ده‌رچووانه‌ نه‌یه‌ته‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ و ته‌نها بۆ
خودابێت...

خۆیی و کۆمه‌له‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌.

تینه گەیشتم، بۆیە چووینە بازار لەوانە یە لەوێ باشتەر پوونبیتەو... کەمى
سووپاينەو و پياسەمان کرد تا گەیشتين به فروشیاریک، جەستە یەکی رێک
و مامناوهند و پروخساریکی جوانی هەبوو، لەکن باولە کەى - کە لە لقی
دارخورما درووستکرا بوو - دانیشتبوو و باولە کەى پەر کردبوو لە لیمۆی
زەردى گەرەى بۆنخۆش..

جەنابی شیخ لێى نزیکبوویەو و سالوی لێکرد، ئەویش بە پەلە و توند
وەلامى سلاو کەى دایەو و جەنابی شیخ باسى خۆى و مەبەستى هاتنى
ئەو لادىیە بۆ پیاو کە باسکرد،..

خاوەن ئەو دلە سادانە هیچ گرنکی بە پیزکردن و جوانکردنى شیوازی
دەربرین نادەن، بەلکوو بە سادەیی و ساکاریى و سروشتى خۆیان وشەکان
دەردەبرن..

کاتى زانى ئیمە گەشتیار و بیگانهین، سویندیخوار کە دەبى لە گەلى
بچینەو و مالى و لە گەلى نان بخۆین. جەنابی شیخ ویستى داواى لێبووردن
بکات، بەلام پیاو کە پێداگیربوو لەسەر داواکەى، داواى لە گەنجیک کرد لە
جینگای ئەو دابنیشى و ئەویش لە گەل ئیمە بەرەو مال کەوتە پى.

مالە کەى زۆر لە مالى پیرەژنە کە سادەتر بوو، پیاو کە بە تەنها دەژیا، لەو
مالە زۆر هەستمان بە ئاسوودەیی کرد..

زۆر بە سادەیی و دلفراوانیەو لە گەلمان هەلسوکهوى دەکرد، بە خیر هاتنى
ئیمەى کرد و پێخۆشحالى خۆى بە هاتنمان دەربرى و هەندى خواردنى بۆ
هیناين، ئەویش لە گەل ئیمە دا دەیخوارد، کاتى جەنابی شیخ باسى

بەسەرھاتى مزگەوتى بۇ گىرپايەۋە دايە قاقاي پىكەنن و گوتى: بەراسىتى
پىكەوتىكى سەيرە و جىي پىكەننە...

لەولادىيە كۆمەلىك لە سۆفى دەژىين و گرنكى زۆريان بۇ پەرسىتەشەكان
ھەيە، ھەروە ھا كۆمەلىكىتىش ھەيە، ئەوانەى نوپۇت لە گەل كىدون،
ئەمانە زۆر پقيان لە سۆفە ھەژارەكان دەپىتەۋە و گومانى زۆر خراپيان پى
دەبەن، تەنانت زۆرجار لەسەر بچووكترين ھۇ دەمەقالى و گفتوگۇ لە
نىوانيان درووست دەپىت!

لەو نىۋەندەشدا كۆمەلىكى تر ھەن كە بەرپىرسانى ئەو شويىنەن، ئەمان
سەرپەرسىتى گفتوگۇ و دانىشتەنەكان دەكەن و دەرفەت بۇ كۆبۈنەۋەى
ھەردوولا درووست دەكەن، زۆرجار ئەوان دەۋرى يەكلايىكىردنەۋەى ھەردوولا
دەبينن!

ئاتوانم لەۋە پتر بۆت پوونبەكەمەۋە، چوون من كەسىكى نەخويندەۋارم و ھىچ
دەربارەى ئايىن نازانم، تەنى نوپۇت دەكەم و پۇتوۋ دەگرم، ھەروەك بىنىتان پۇزى
خۇم لە فروشتىنى لىمۇ دەستدەخەم، بەلام وايدەبينم ئەو خەلكە پەشۈكەى
پەرسىتەش دەكەن و جگە لە تويىكلى ئايىن چىتر نازانن، لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا
لەو خەلكە توندپەۋە خۇبەزلزانەى مزگەوتى ناوبراۋ باشتىن.

جەنابى شىخ گوتى: بەلى تىگەيشتم... كەۋاتە لە جل و بەرگمان واتىگەيشتوون
كە لەمانەبين كە ئورژمنايەتى ئەوان دەكەن، ھەربۇيە بەو شىۋەيە بەكەم و
سوك سەيريان كىردىن ئەى وانىە؟

- بەلى ھەربەو شىۋەيەيە.

+ ئەى ھەلۆيىستى گروپى سىيەم چيە لە و نۆۋەندەدا ؟

پەيۋەنديان لە گەل ھەردوو كۆمەلە كە باش و پتەۋە، خوداش باشتر لە
نەينيان شارەزايە، زۆرىك لە خەلكى لە و باۋەرەن ئەمان بە نەينى پق و قينە
لە نۆۋەندە و دوو كۆمەلە يە درووست دەكەن، بۆيە ھەندىك لە گەرە پياۋانى
وەك: شىخ ناسرى كورپى ئىبراھىم خەلكيان لە ترسناكى ئەوانە ئاگادار
كردۆتە ۋە.

+ شىخ ناسرى كورپى ئىبراھىم كىيە ؟

- كەسىكى بە سالاچوۋى خاۋەن زانستىكى زۆر و فراۋانە، زانستەكەى لە
شۈينانى جياۋاز بە دە ستەينەۋە، ھەژاران و خەلكە سادەكەى لادى بۆ
پرسىيار و پراۋىژكردن دەگەرپىنەۋە لاي ئەۋە، جىيى متمانەى ھەموۋانە،
ھىچ كارى ناكەين بە بۆچوۋنى ئەو و تىگەيشتنى ئەو نەبىت، چوون ئەو
كەسىكى زانايە لە ناومان- خودا تەمەنى درىژ بكات- بەلام دواى
بلاۋەبوۋنى نەخۆشى ھەۋكردنى گەدە گوشەگىرى ھەلېژارد، بەلام لە
ئامۆزگارىكردن بۆ ئامۆزگارىخۋازان و پىنمايىكردنى پىنمايىخۋازان
درىغى نەدەكرد.

+ ئايا ھەۋلى چاكردنى ئەو دۆخەى نەدەدا ؟

- زۆر ھەۋلىدا قوربان، تەنانت گيانى خۆشى خستە مەترسى و خەرىك
بوو لەلايەن ئەو بەرپرسانەى ئىرە خۆى بە فەتارە بدات.

جگه له وه نه و دوو گروپه توندناژويه هۆكاري سهرهكيي بوون له سنوورداركردي
ههولهكان و به بن به ستهگه يشتني، بۆيه وازی هیناو به کاری خۆيه وه خهريك بوو
و وازی له كاروباری گشتی هینا.

+ ئايا دهكری ببينم؟

- به لای ... به لای، راسته نه و زۆر ده روناچی، به لام بينيني ئاساييه،
به يه كه وه ده چينه شوینی گوشه گيريه كه ی و داوام له خودايه
يارمه تيمان بدات له گه لای كۆببينه وه.

+ كه ی بچين؟

- نه و شه و له مه ز من بميننه وه و سپيدهی زوو ده چينه كنی ئينشائه لالا،
ههروهكوو ده بينن من ليره كه سيکی ته نهام، ميوانه خوشه ويسته كانم
گه ر له كنم بميننه وه زۆر خوش حال ده بم، به لام په يمانم بدهنی ههچ
چتيك له ئالتوونه كانم نه دزن! ههروهكوو ده بينن من ئاوا له بهر ده ست
و له بهرچاوی ميوانان دامناوه ...

پياوه كه پيکه نئی و ئيمهش پيکه نين، له راستيدا جگه له چهند قاپ و تاوه
و ته شتيکی گه و ره چيتر له مالهك نه بوو.

شه و لای فروشياره خوشه فتاره كه ماینه وه و ماندويیتی گه شت و شه كه تی
جهسته ی له سه ر سووك كردين، كه سيکی خوین شیرين و قسه خوش بوو،
هه و لیده دا دلخوشمان بکات، وای نیشان ده دا كه نه مه ئه رکیکه له سه ریی و

دهبیت به رامبه ر میوان نه نجامی بدات، باسی به سه رهاتی خوی و هه لویسته
پیکه نیناویه کانی ده کرد.

له راستیدا هه ندیکیان ئه وهنده ی به ئازار بوون خهنده ئامیز نه بوون، به لام
له چاکی که سه که و چه ندبار ه بوونی پووداوه کان پیده که نی، به رده وام وانه
له پووانگه ی بینی تو و خویندنه وه ی تووه یه بو پووداو و پیدشهاته کان، ئایا
مینا په خنه گریکی وشیار خویندنه وه ی بو ده که یت و لی سوودمه ند ده بیت
یان پشتگوئی ده خه یت و وازی لی دینیت!

له خه و رابووین و نویژی به یانیمان کرد و ویرده کانمان خویند، گفتوگو یه ک
له نیوان به رپرس و جه نابی شیخدا دروست بوو، ئاراسته ی گفتوگو یه که به
جۆریک به لای به رپرسه که شکایه وه و گوتی: ئایا ژیان ی ئه و که سه ساده و
ساکاره ی به دوا ی پۆزی خوی ده که پریت و ده که پرته وه مال وه یان ئه و
که سه ی خوی به قولابی دونیا هه لده واسیت و ژیان ه که ی به جۆریک ده بیت
کیبرکی و ده نگه ده نگ و کیشمه کیشم و چاوته نگی؟

فرۆشیاره خوشه پره فتاره که قسه ی پی برین و سه ری نه وی کرد گوتی: به ریزان
من زۆر شه رمه زار و به داخم! من هه موو کات خواردن بو ماوه ی پۆژیک یان
دوان له مال هه لده گرم، کاتی دوینی...

جه نابی شیخ قسه کانی بری و گوتی: قوربان ئیمه داوا ی لیووردنت لی ده که ین
بووین به بارگرانی به سه رته وه..

بری پاره ی پیدای بو ئه وه ی خواردنی پینج که س بو ماوه ی هه فته یه کی پی
بکریت.

پیاوه که دلخوش بوو و گوتی: ئایا بیگومان ههفتهیه ک لای من ده میننه وه ... له
خۆشیان گورج ههستایه سه ر پى و هاواری کرد...

- برۆ پیاوی باش با دوانه که ویت ههروه کوو بریارمانداوه ده چینه لای
شیخ ناسر. به خۆشحالیه وه چوویه دهر.

سه رم سورما بوو له و پیاوه با شه، چۆن پیداکیره له سه ر میوانداری کردمان، له
کاتی که دا به شی ئیمه ی خواردن له مالدا نیه !! له وانه یه ئه مه ی له به ر پشت
به ستنی به خوداوه بیّت.

کاک عومه ر پرسیاری له شیخ ئه حمه د کرد: قوربان، ئایا راسته ئیمه ههفتهیه ک
لیره ده میننه وه؟

جه نابی شیخ وه لامیدایه وه: ئه گه ر ناچار بووین به ئی، ئه گه رنا باوه رناکه م تا شه و
بمیننه وه .. ئه مه له سه ر دیدارمان له گه ل جه نابی شیخ ناسر وه ستاوه .
ئه وه نده ی پینه چوو خاوه ن مالله که به خویی و خواردن ها ته وه و پیاویکی شی
له گه ل بوو، ویده چوو ئه ویش پتویستی به مانه وه و شوین بیّت.

- ببورن ئه گه ر که مێک دواکه وتبم، ئه وه به ریز " جه مال " ه، ئه مه له گه ور
پیاوانه و وه کو من خودانی ئالتون و سامانی زۆره . جه نابی شیخ دایه
قاقای پیکه نین.

فروشياري ليمؤ كه سيكي قوشمه چى و ژيره .. ده يوست بليت له من
هه ژارتره، به لام نه يويست كابرا بشكينيته وه، بويه به قسه ي خوش هه موانى
تيگه ياند و دلى كابراش گهردى نه گرت ..

سلاومان له "جه مال" كرد و به خيرهاتنمان كرد، كه سيكي كه مدوو و به
شهرم بوو. به رده وام كور و دانىشتن له گهل كه سانى ساده دل و دهرهون
خوشده كات، چوون كه سانى ساده ن و خوبه زلزانان تيدا نيه و زور له
خويان ناكه ن.

بو لاي "شيخ ناسر" به پي كه وتين، وه كوو هاوپي كه مان باسى كرد له
خه لوه تگا ساده كه ي بينيمان، .. نهو شيخيكي ميژه به سهر و پشت له
دونيا و خوشيه كانى بوو، له شويني دانىشتنى ده يروانيه گوره كه ي، نه مه
واي ده كرد به ره كارى چاك هه نگاو بنيت، له و پيره ژنه ي كه پيشت بينيمان
به ته مه نتر بوو.

جه نابى شيخ به دهنگه نارام و نزمه كه يكه وه به نه سته م گويت لى ده بوو
به خيرهاتنى كردين، ده ستمان پاموسى و له لاي دانىشتين.

هاوپي باشه كه مان به دهنگيكي به رز - دياربوو جه نابى شيخ به هو
ته مه نى كه مبيست بوو - گوته: قوريان نه وانه پيوارن، ناوا و ناوايان به سهر
هاتووه، - به سهرهاتى مزگه وتى بو گيپايه وه - نه مانه هاتوون بزنان
بوچوونى تو دهر ياره ي نه وه ي پوويداوه چيه.

جنابى شيخ ناسر گوته: لاحه وله وه لا قووه ته ئيلا بيللا. سهرى باداو زور
به داخ بوو بو نه وه ي پوويداوو، له راستيدا نه مه كاره ساتيكي گوره يه،

زیانمەندی یەكەم تیایدا ئیسلامە و براوەش دوزمانیەتی، ئەوەی ئەوان ناتوانن بیکەن بەرامبەرمان و بە خەیاڵیاندا نایەت ئیئمە لە بریی ئەوان دەیکەن، ئینا لیللاهی و ئینا ئیلەیی راجیعون.

لەسەرەخۆ درێژەیی بە قسەکانیدا، بە دەنگێکی نزمەووە گوتی: لە راستیدا وای دەبینم ئەمە دڕکێکە چۆتە پازنەیی ئەو ئومەتە، بەو شیوەیە بانگخوازە درۆیینەکان و خەیاڵ پلاوەکان دەتوانن هیژی گویراپەلی ئەو ئومەتە لاواز بکەن لەو ئومەتە دەریان دەکەن، شتاتێک دادینن و پڕیگەیی پێدەدەن کە ئایین پڕی پینەداوە.

شیخ ئەحمەد گوتی: قوربان سۆفیه‌کانی ئێرە چۆن، لە راستیدا ئیئمە نەمان بینوون؟

- پۆلی لەوەتەیی گەیشتوومە ئەو تەمەن لیژە ژیاوم، پیشتر شتی نەبوو بە ناوی کۆمەڵە و پیر، جگە لە پەرتووکی خودا و سوننەتی پیغمبەر (د.خ) چتیکێتر نەبوو، سۆفیه‌کان وابەستەیی ئایین و ئەو کە لە پورەن کە لە زانستی پیغمبەراییەتیەو ماوەتەو، پڕچکەیی سۆفیگەری لە (خودا فەرمووی... پیغمبەر فەرمووی...) سەرچاوەیی گرتووە...

مورید داخوازکاری زانست و پەروەشتی بالایی، شیخیش کەسیکی زانا و پەروەردکارە، نە نەستەم دەکات و نە سنووریە زینی دەکات، نە زیادەپەروی دەکات و نە کەمتەرخەمی،... پڕیوارانی تەسەووف کۆمەڵێکن لە خەلکی مژۆلی زانست و فیژیوون و تیگەیشتن و پیگەیشتن، گەر سەیریان بکەیی خودا بیردێتەو، خودا بەخششی زۆر و پلەوپایەیی مەعنەوی زۆری

پېبه خشيون و له دلى خه لكيدا خاوهن شكۆ و پېگه و خوشه ويستن، داواكار
و مەبەستى گه وره يان ته نها خودايه و ئه وه يان له په نهان و ئاشكرايان به
ئاشكرا ده بينرئ، رېبوارى رېگه ي گه يشتن به خدا و به په نهان و ئاشكرايان
له هه ولئى گه يشتن..

گوزهرانى خه لكى باش و بارودۆخ ئارام بوو، دواتر به تېپه پىنى كات و-
سوننه تى خوداش ئه وهايه - به ره و لاوازي چوون، بارودۆخ و گوزهران گۆپا
و وه كوو خوى نه ما، كۆپى زانست نه ما و نه زانى بلاوبويه وه و ده مه قالى و
هه له پيشه وه يان گرت، رېگري له هه ندئ شت كرا كه نه ده بووايه رېگري لئ
بكرئ و رېگه ش به بلاوبونه وه ي هه ندئ شت درا كه نه ده بووايه رېگه ي
پېبدرئت، شىخه پيرۆزه كان كۆچيان كرد و رپاباز و سوودمه نده كان
په يدابوون، ته سه وف ئىستا هه مان ته سه وف پيشوو و رپبازى پياوچاكان و
مه ردانى خودا نيه.

هه موو ئه وانه و زياترئش ده بنه هوكارى ئه وه ي - ئه وانه ي له مزگه وت
ئازاريان دان - بوئرى ئه وه ئه وه بكه ن به ره نگارى ته سه وف و خواناسان
بينه وه.

هه ولئىكى زۆرمدا بۆ نزيك كردنه وه ي هه ردولا و بۆچوونيان و پوونكردنه وه ي
پاست بۆ خه لكى، هه موو ئه وه ي ده بوو ئه نجامى بده ن پيمگوتم، وه لئ له
هه وله كه م شكستمه ئينا، چوون توند ئاژۆ كوئره و پاستى نابىنى و به
نابىئكى، له وانه يه لادىكه مان بۆ ئيوه شياو نه بئت، من له گيان تان ده ترسم
بۆيه برۆن به سه لامه تى و ئيره جيبئلن.

گویمان له وته کانی شیخ بوو و لادیکه و لیمو فروشه که مان جیهیشت و به شوینی هاتنمان گه پاینه وه، له و شوینه دا کوتاییمان به گه شته که مان هینا، جه نابی شیخ داوای لیبووردنی له لیمو فروشه که کرد له وه ی ناتوانی په یمانه که ی بباته سهر نه مهش له بهر نه وه ی بارودوخه که له بار نه بوو بو مانه وه.

چون هاتبووین به و شیوه یهش گه پاینه وه، کاتی به لادی به پرپسه که (سه لیم) دا تیپه رین جه نابی شیخ پیدش نیاری نه وه ی بو سه لیم کرد: ده توانی له گه ل ئیمه بو زانست بیته "ئه قسه ر" دواتر بگه پیته وه زیدی خوی، یان نیستا بگه پیته وه لادیکه ی، به لام سه لیم شاری "ئه قسه ر" ی هه لبرارد که نه مهش بو نه و باشت و چاکتر بوو.

گه شته که ی له گه ل ئیمه ته واو کرد و ئاراس ته مان بریتی بوو له لادی "ئه سوان" و لای شیخ "صه فا" پیشتتر شیخ نه حمه د په یمانی پیدابوو بگه پینه وه لای و سهردانی بکه ن، من و کاک عومه ریش گه پاینه وه زیدی خومان.

هیوادار بووم گه شته که م له گه ل شیخدا دریژتر بووایه و نزام کرد که شیخ موله تم بدات جاریکیتیش له گه لی هاوپییه تی بکه م، یان جه نابی شیخ صه فا داوا له شیخ نه حمه د بکات له گه لی بچه "ئه قسه ر" و دواتر بگه پیمه وه، نه و هیوایه شم هاته جی.

کاتی گه یشتینه لادی و دواي تامه زروپییه کی زور به جه نابی شیخ صه فا گه یشتین، دواتر پرس یاری جه نابی به پرپرس (سه لیم) ی کرد و کوتی: نه مه کی یه؟ شیخ نه حمه دیش چیرۆک و به سهرهاتی نه وی بو باسکرد، شیخ صه فا

له گهل شېخ نه حمده بۆ ماوه يه كي زۆر له عه سر تا پروژئاو ابوون به يه كه وه
 دانيشتن، شېخ نه حمده ته واوي پروداوه كاني گه شته كه ي بۆ گيږايه وه.
 له شه وه كه يدا به ته نها له گهل شېخ نه حمده دا مامه وه و و بېرم خسته وه
 ده مه وي هاوسه رگيري له گهل كچي كابرا هه ژاره كه بكه م، نه و پياوه ي پوژيڤك
 داوه تي كردين، شېخ نه حمده ديش له و باره يه وه له گهل شېخ صه فا دوا و
 چوون بۆ خوازيښني كچه كه و دايبابي كچه كه په زامه نديان نيشاندا، به وه زۆر
 دلخوش بووم، داوام ليكردن كه ماوه ي گواستنه وه كه تا ساليكي تر
 دوا ده خه م، له و ماوه يه دا له گهل شېخ نه حمده ده چينه لاديكيه ي و له
 فيرگه كه ي زانسته كاني سوڤيگه ري زانسته شه رعيه كان ده خوښم و دواتر
 ده گه پيمه وه لادي و وانه كان ده ليمه وه، جه نابي "شېخ صه فا" نه و داوايه ي
 له "شېخ نه حمده" كرد و خودا وه لامي داواكه مي دايه وه.

دوو پوژ له و لادييه مائنه وه، له گه شته كه مان و له نه بووني ئيمه له لاديكه
 كومه ليك شت پووياندا بوو.

نه و گه نجه ي كه جه نابي شېخي له مه يخانه كه دا بيني بوو و دلي به شېخه وه
 په يوه ست بووبوو و په شيمان بووبوويه وه و ته و به ي كردبوو، كوچي دوايي

کردبوو، شیخ نه حمده ویستی نه وه بوو هه رکات بگه پیتته وه قسه ی له گه ل
بکات و سه ردانی بکات، به لام نه جه ل نه وی برده وه، ده لئین ناخیرخیربووه،
سپاس بو خودا... واده رده که وی کاری به ناموزگاریه کان کردووه و له گه ل
خویدا تیکو شاوه.

هه روه ها نه و که سه ی که به "شیخ یاسین" ناسرابوو کۆچی دواپی کردبوو،
دواپی کۆچی دواپی موریده کانی گلکویه کی رازاوه یان له سه ر گۆره که ی بو
چی کردبوو، وایان ده زانی خاوه ن پیز و پله و پایه کی گه وره یه، به لام
کۆره که ی که له سه ر پینگه ی باوکی نه بوو، ده چیتته ژووری باوکی، تا باوکی
له ژیان بوو بوی نه بوو بچیتته ژووری باوکی، ولی دواپی نه و ده چیتته ژووره که
و ده بینی که "یاسین" ی باوکی په یوه ندی به "جن" وه هه بووه
خودا په نامان بدات. نه و به و کاره ی نایینه که ی له خه لکی شیواندبوو.

له وه وه بویان ده رکه وت که پربازی سوڤیگری بناغه که ی له سه ر قورئان و
سوننه ته، نه وه ی له سه ر ده سستی دروژنان و به چکه ده جاله کان له شتی
سه یر پووده دات په تکراره و خاوه نه کانیا لای پیبوارانی ته سه وف
باوه پیتته کراون، به لکوو نه مان گه واهی له نایین ده رچوونی نه وان ده دهن-
خودا په نامان بدات- یاسین که سیك بوو له وانه ی له و پیره بوون.

شیخ صه فا ددانی به وه نا که هه ر له سه ره تاوه گومانی له کاری یاسین
هه بوو، "یاسین" یش ده یزانی که "شیخ صه فا" له مه ردانی خودایه و
ناراستی نه وی ناشکرا کردووه، نه مه هوکاری دژایه تیکردن و به ربه ره کانی
"یاسین" بوو له گه ل "شیخ صه فا"، نه گه رچی پیشتر شیخ صه فا خه لکیکی
نۆدی له "یاسین" و کاره کانی ناگادار کردبوویه وه.

شیخ صهفا به شیخ نه حمه دی گوت: گه وره پیاوانی مه غریب جاریکی تر
هاتوونه ته وه و پرسپاری تویان کردوه، پېداگیریش بوون به وهی هرکاتی
گه رایه وه نامه یه کیان بو بنیرم و هه والی گه رانه وه تیان پی رابگه یه نم...
ده بی شتیک بویت...!

شیخ نه حمه د گوتی: پیوسته بگه پیمه وه "نه قسه ر" و ناو نیشانی خوی
دایه "شیخ صهفا" و جه نابی "شیخ صهفا" گوتی: هرکاتی پیاوانی
مه غریب هاتن به یه که وه دینه "نه قسه ر" و سه ردانی ده که ن، هه ردوولا
له سه ر نه وه پیکه و تن.

له کوتاییدا خواحافیزیمان له جه نابی "شیخ صهفا" و "کاک عومه ر" کرد،
ده بوايه کاک عومه ر کاره کانی له لادی ته واو کردبایه و دواتر له گه ل "شیخ
صهفا" و پیاوانی مه غریب له "نه قسه ر" سه ردانیان کردباین.

(۹)

گەشتینە لادیی ئەو شیخە پێش ئەوەی ببینم لە خەیاڵی خۆمدا وینەم
کێشابوو، بەلام لە راستیدا لادیکە زۆر لەوە جواتر بوو کە لە خەیاڵمدا وینەم
کێشابوو.

فیرگە کە زۆرجوان و گەورە و پێک بوو، کوپی شیخ ئەحمەد کە ناوی "
مەهدی" بوو گەنجیکی باش و ژیر بوو، زەوی و بازرگانی باوکی
قۆستبوویەو و دەستمایەکی لە گەورەکردنی فیرگە کە و فراوانکردنیدا
خەرج کردبوو، فیرگە کە چوار بەش بوو: مزگەوت و بەشی زانست و شوینی
مانەوێ فیرخواز و بەشیکیشی بۆ مانەوێ مامۆستایان دیاریکردبوو.

مەهدی بە گەرم و گەشی و پەرۆشیەو پێشوازی لە باوکی کرد، بە
شیوەیەک پەرۆشیم بۆ باوکم هەلسا کە لێی بێ بەشم، بەلام سپاس بۆ خودا
بە "شیخ صەفا" بۆی قەرەبوو کردومەتەو، کە هەم چاکترین باوک
هەمدیس چاکترین هاوپی بوو بۆم، جەنابی شیخ ئەحمەد زۆر دلخۆش بوو
کاتی فیرگە و مالباتەکی بینیەو.

یەكەمین شوین دواي گەرانهوهمان بۆی چووین لە گەڵ جەنابی شیخدا
مزگەوتە کە بوو، ماوەیەکی کەمی پێچوو مزگەوت لە خەڵکی تژی بوو،
خەڵکی لە هەموو لایەکی دەهاتن، هاتبوون بۆ بەخێرھێنانەوێ شیخ و

پېرۆزىيى گه پانه وهى، له راستيدا ئه و ديمه نه زۆردلخۆشى كردم وتووشى
هيدمه بووم، ئايا ئه و كه سه يه كه هاوه لئيتيم كردوه ؟!

ئايا له و پيگه به رزه يه من نه مناسيووه ؟

ئايا ئه وه ئه و كه سه يه كه رازيه به ند بكريت و قامچى ليبدريت و ئازار بدريت
تهنى له بهر ئه وهى په ياميك كه پيى وايه دهره نجامه كه ي چاكسازى مروفه ؟
چاوم پر بوو له فرميسك، هه روه ها "سه ليمى به رپرس" يش، ئه مه هه مووى
له سه نگيني دۆخه كه بوو.

نه مانده زانى ئه و كه سه ي هاوړپيه تيمان ده كرد خاوه ن پله پايه كى ئه وها
گه وره يه له نيو گه له كه ي، خاكيتيه كه ي بى ئاگاي كردين له وهى وابزانين
وه كوو هه ر كه س و هه ر زانايه كى تره .

جه نابى شيخ كوپه كه ي ئاموژگارى ده كرد، ئه و بوو بوويه گه نجىكى خاوه ن
پيگه و يه كى له زانا دياره كانى شوينه كه، له هه موو عه سري پوژى هه ينيان
كوپى زيكرى هه بوو، خه لكى هاوته مه نى خوى و له خوى گه وره تر ئاماده ي
ده بوون، له گه ل خه لكه كه په يوه نديه كى به هيژى هه بوو، كه سيكى باش و
نهرم ونيان بوو، به چاكه ئاموژگارى ئيمه ي ده كرد، ژوورىكى له نيو ژوورى
فيرخوازان بو ديارى كړد بووم، به رده وام به "شيخ" بانگى ده كردم، چوون
نه يده زانى له چ حال و پله يه كدام.

هه فته يه ك به سه ر مانه وه م له فيرگه كه تيپه رى، كاته كانم به خويندن به سه ر
ده برد، هيچ كاتىكى به تالم نه بوو، نه مده تانى خوله كيك به فيرۆ بده م، له
خويندن بو زيكر و له زيكر بو بير كړدنه وه، له ویش بو پشوودان و تيکووشان،

له تیکۆشان به ره و خه وتن و پشودان... ده بوايه به و شیوه یه بوومايه تا
ئه وه م به دهستهینا بووايه که بۆی هاتبووم.

ده مویست له پۆژی دووه می گه یشتمان به لادیك پرسیا ری پیره ژنه که له
جه نابی شیخ بکه م، ئایا جه نابی "شیخ مه هدی" برای ئه وه یان که سیکی
تره؟

جه نابی شیخ سه ردانی کردم و بۆ ئه وه ی پرسیا ری لی بکه م ده رباره ی
پیره ژنه که خۆی گوتی: شیخ مه هدی مامۆستا که م هه مان ئه و پیاو هیه که
پیره ژنه که به دوا ی ده گه پی و برای ئه وه، هاوسه ره که م "سوومه یه" دلنای
کرمه وه که وینه که وینه ی باوکیه تی، به لکو وینه یه کی تری ده رهینا و نزیك
وینه ی پیره ژنه که بوو.

دوا ی دوو هه فته گه وره پیاوانی مه غریب هاتن و "شیخ صه فا" و "کاک
عومه ر" یان له گه لدا بوو، جه نابی شی ئه حمه د به خیره اتنیکی گه رمی لی کردن
و زۆر خوشحال بوو، له نیو به شی مامۆستایان شوینیکی بۆ پشودانیان بۆ
دیاری کرد و گه شتیکی ناساندنی فیرخوازان و مامۆستاکانی فیرگه که ی
پیکردن، پۆژی هاتنیان پۆژیکی گه وره و له بیرنه کراو بوو ئه گه رچی
ئاماده کاریش بۆ هاتنه که یان نه کرا بوو.

ئه وکه ره ته مه ردانی مه غریب چوار که س بوون، سییانم له ئاههنگی ئیسرا و
میعراج له لای "شیخ صه فا" و له "ئه سوان" نا سیبوو، ته نی که سیکیان
نه بیته نه مده ناسی و جاری یه که م بوو بیبینم، شیخ صه فا پیی ناساندین و

گوتى: به پړيزيان "شيخ موحيه دين" ه و ئه و هو كارى هاتنى مهردانى
مه غريبووه بو ئيره.

- وه لاهى گهر من هو كارى هاتنى ئيوه بم بو ئيره ئه واهموو ته مهنم
قه رزار و منه تبارى ئيوه م... جه نابى شيخ نه حمه د ئاواى پيگوتن.

شيخ موحيه دين گوتى: من سپاست ده كه م بو ئه و كارانه ت قوربان، به لام له
راستيدا من بو كاريكى تر هاتووم، نه گهر چى لاي تو زور جيگاي بايه خ نيه،
به لام له كنه من جيگاي گرنگى زوره...

- فهرموو قوربان له ژير فرمانى توين.

له چهند ساليكى رابردوو، چهند برا و ته نها خوشكيكم هه بوو، برامان "مه هدى"
له گه ل خوشكمان به ره و ميسر گه شتيان كرد، نه وهى پوويدا له بارگرژى سياسى
و هه ندى پووداوى تر له "عه دن" ي زيدي په سه نى خو، واى كرد من و
براكه م كرى بكه ين، براكه م مرد و دووه كه يتريشم ون كرد...!!

كاتى له جه نابى به پړيز "ئه لحه به شى" يم بيست كه شيخى جه نابت ناوى "
مه هدى" بووه له ده مى يه كيك له گه و ره پياوان گوڤيىستى به سه رهاتيكي
شيخه كه ت بووه، له وانه يه نه و شيخه ي تو هه مان نه و برايه مان بيت كه چهندين
ساله به دواى ده گه پرين، ويستم دلنيا بمه وه لى، له وانه يه نه و كه سه براى
راسته قينه ي ئيمه بيت.

جه نابی شیخ ئەحمەد ئەو وینە ی که پیره ژنه که پییدا بوو له گیرفانی دهریهنا و نیشانی "شیخ موحیه دین"یدا و پووی گه شایه وه، گوته شیخ ئەحمەد: .. ئەلاهو ئەکبهر.. ئەو وینە یه ت له کوئ بوو؟

خۆم پئ زهفت نه کرا و فرمیسک له چاوانم ریزیان به ست و به گۆنامدا ده تکان، تا ئیستاش که سیک له ئاماده بووان له و باسه نه گه یشتن، ته نانه ت شیخ " موحیه دین"یش، جه نابی شیخ ئەحمەد دهستی به گێرانه وه ی باسه که کرد و باسی پیره ژه که شی بو کردن.

شیخ ئەحمەد بانگی کوپه که ی کرد بی ت و سلاو له مامی دایکی بکات، که ئەو له جیگای باپیریته ی، یه کتریان له باوه ش کرد و نزای پیروزی بو کرد.

له گه ل جه نابی موحیه دین چوون تا سلاو له برازا که ی " سومه یه " بکات، پیش ئەوه به سه رهاته که ی بو سومه یه ی خیزانی گێرپایه وه، به راستی گه ر باسی په ند و وانه کانی ئەو به سه رهاته بکه ین زوبان له ئاستیدا لاله، به لام هیچ نالین ته نها ئەوه نه بی ت: ((خودا هه رچی بیه وی ئەنجامی ده دات)).

جه نابی شیخ ئەحمەد بریاریدا دووای دوو پۆژیتر خوی و کچه که و برای پیره ژنه که که شیخ موحیه دینه و کوپه که شان که ناوی " مه دی" یه سه ردانی پیره ژنه که بکه ن که ده کاته پوری هاوسه ره که ی! هه رچی میوانانی مه غریب یش بوون دوای بیستنی به سه رهاته که بریاریاندا له گه ل "شیخ سه فا" له " ئەقسەر" بمیننه وه تا ئەوان ده گه پیننه وه.

شیخ ئەحمەد میوانانی برده سه رگۆپی "شیخ مه دی" که له " ئەقسەر" بوو. شیخ موحیه دین دهرباره ی سه ره مه رگ و مردنی شیخ مه دی پرسیا ری شیخ له ئەحمەد کرد، ئەویش ئەوها وه لأمی دایه وه: سپاس بو خودا ناخیرخیر بوو و به

حاليكى باش گه پايه وه لاي په روه ردگار، ئه ویش له خوشيان بزه ی کرد و پووی
گه شایه وه.

دوای ئه وه چووینه سوودان، پیش ئه وه ی له ده رگای مالی پیره ژنه که بدهین،
شیخ ئه حمده به شیخ موحیه دینی گوت: له گه ل ئیمه دا مه یه ژووره وه، هه والی
پیده دهین، نه وه کوو هیمه گرتی بیت و شتیکی به سه رییت، دواتر بانگت ده که یین
بو ژووره وه...

له ده رگاماندا و کوپه گه وره که ی ده رگای کرده وه، ئه و جاره پیچه وانه ی جاری
پیشوو به گهرم و گه شی به خیره اتنی کردین، هه موومان چووینه ژووره و شیخ
موحیه دین له ده ره وه چاوه پروانی ده کرد.

پیره ژنه که له ژووره که ی خوی بوو، کاتی ئیمه ی بینی له ژووره که ی هاته
ده ره وه و به هاتنمان هیدمه گرتی بوو، گوتی: کیته؟ ئه و غه ریبانان که ماوه یه ک
پیش ئیستا لامانبوون، بزانه چیتان لایه، هه والی خوشه و خوشی ده ربیرم یان
پرسه دابنیم؟ ده ترسم بمرم هیچ هه والیکی "مه هدی" م پی نه گات، ته مه نم
هه لکشاه و ئه جه لم نزیکه بوته وه، گه ران به دوای نزیکانم بی سوود بووه...

پیره نه که ئه وه ی گوت و چاوه کانی پۆندکیان تی قه تیس بوو بوو.
ئو کات شیخ ئه حمده گوتی: دلئارام به دایه ی پاک و باشم، هاتووین هه والی
دلخۆشکهرت پی بدهین و فرمیسی چه ندین ساله ت بسپریت، گه ر براکه شت
مردبیت نه وه کچه که یه ت و به شیکه له و و له به رده مت وه ستاوه، ئه وه ش
کوپه که یه تی "مه هدی" نه وه ی براکه ته.

پیره ژنه که خوی پی زهفت نه ده کرا، له خوشی و گریانی ناوینه یه کتر بوو بوون،
گوچانه که یه لگرت و بهر و کچ و نه وه ی براهه ی پیته لگرت و باوه شی بو
کردنه وه و له نامیزی گرتن، نه یده توانی فرمیسه که کانی پابگریته، ماله که تری بوو
له خوشی و شادی.

کاتی شیخ نه حمده ه سستیکرد ئافره ته که ئارام بوته وه پییگوت: دایه نه مه
همو وه وال و موژده که نیه !.

نه ویش به سه رسورمان و چاوه پونیه وه گوتی: چیر هه یه له کاتیک خدا دلنه وای
کردم به کچه براهه م و نه وه که ی؟!.

- یه کی له براهه هیشته زیندوه.

ئافره ته که به هیدمه وه گوتی: چیده لئیت؟ مه به سست چیه له مه؟

- هه روه ک بوم باسکردی... ئیسا نه و له گه لمانه.

کوانی؟ نه و له کوپیه؟

هموومان ه سستاینه سه ری و شیخ موحیه دین ده رگای کرده وه و هاته
ژوره وه و خوشه که یه له باوه شکرد و به یه که وه فرمیسه کی خوشی و
دوربان باراند و ئافره ته که له هوش خویچوو و دوا ی چهنه د خوله کی که
واگاهاته وه.

همو ناماده بووان وانه يان وەرگرت و گريان به سهر ياندا خوۍ سپاند،
کاتى شېخ نه حمەد نه و دۆخهۍ بينى به هەندى به سهرهات دۆخه کەى
ناسايى کرده وه. دواتر شېخ نه حمەد پيشنيارى نه وهى بۆ نافرته ته که کرد
که خوۍ و مندا له کاني بينه " نه قسەر " و له وى گوزهرانيان ليره باشتر
ده بىت، به لام شېخ موحيه دين سپاسى شېخ نه حمەدى کرد و هه والى پيدا
که خوۍ له گەلى ده گه پيته وه " نه قسەر " و دواتر خوشک و مندا له کاني
ده گه پيته وه " عە دەن " ى زيدي په سه نيان.

گه پاي نه وه نه قسەر و " گه وره پياواني مه غريب " يش هه فته يه ک مانه وه و
گه پانه وه ولا ته که يان.

نه وهى ده رباره ى " شېخ نه حمەد " يشه، ته نى دواى نه و پووداوه سالىک
ژيا، به شىکى نه و ساله ى به گوشه گيرى و خه لوت به سهر برد و نه و
په رتووکاني که ئىستا خه لکىکى زۆر سودى ليوه ده بينى به ره مه ى
نه وکاته ن، دواى نه وه پوحى پيرۆزى گه پايه وه لای په روه ردگارى و وه سیه تی
کرد که به رمال و ته سبيحه کە ى له گەل بنيزريت و له کن مامۆستا کە ى " شېخ
مه هدى " بنيزريت. به زوبانى به پۆژووه وه به چەند خوله کىک پيش نويزى
عه سرگيانى سپارد. ئا به و شيوه يه وه لامى بانگه وازى په روه ردگارى دايه وه
و له دونياى خه له تي نه ره وه بۆ جيهانى کامه رانى و هه ميشه ى کۆچيکرد،
خوشى و شادى بۆ نه و.

له گەل خودا پاستيکرد و خوداش به پاستى ناساند.

خوداى هه لېژارد و خوداش نه وى هه لېژارد.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ و کتیبہ لہ لایہ ن احمد عبدالرحمن
کراوہ بہ pdf و پیشکەش بہ خوینەر کراوہ

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بو چون و پسار بۆ کتیب مہینیرہ ↓
[@tanyahaji22](https://t.me/tanyahaji22)

ئہ کاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

ئەمە سرووت و ھۆنراۋى كۆمەللىك لە پاكە. كە جۆرىك لە ئارامى روحي بالى بەسەريانەو كېشاۋە. كە ۋەلامدەرەوھى داخۋازى ھەمووانە. ئاي چەندە جوانە روح لە كەشكى پاك و بېگەرد لە شەقەي بالى بدات و بۆ ماۋەيەكى كەمىش لە جەستە جىابىتتەۋەز بەم شىۋەيە مورىدان دەورى شىخەكەيان دەدەن. رېك ھاۋشىۋەي ھەسارەكان؛ كاتى دەورى خۆر دەدەن. و لە پووناكى و رۆشنايەكەي بەھرەمەند دەبن. كۆدەبنەو و دەورى دەگرنز يان لەو ۋەسفانە دەكەن كە لە نىۋان خۇياندا بەكارىدەھىتن: (مەي، مەگىر، مەستان)

مەگىر: شىخە يان سەرۋەر و قسەكەريانە. مەي: گوڤتارى شىرىنى شىخە. لەناكو بەسەرياندا تىدەپەرىت و بە ھۆيەو كەمەندكىش دەبن. دەكەونە حال تا لىۋارى بىھۆشبوون.

مەستان: ئەو كۆمەلە كەسەي دەورى شىخە. ئەمە دىمەنىك بوو لەو دىمەنە باۋانەي ئىرە. كە ناۋچەي سەعەدى مىسرە. لە دىي "سەعەد" سەر بەشارى ناۋدارى " ئەقسەرە". بە تايبەت لە سالانى شەستەكانى سەدەي رابردوو. ئەو شارە لەو سۆفيانە تىرى بوو. لەگەل زۆرى ژمارەيان؛ جىاۋازيان لە حال و پلەياندا ھەبوو. لەناۋياندا ھەبوو مورىدىكى راستگۆ بوو. ھەبوو شىخىكى تەۋاو. خۋاپەرستى راستگۆ و خواناسى بەناۋبانگ و دەرويشى ھەژار ھەبوون.

1234567890

ھەولير - داۋن تاۋن قاتى دوۋەم - ناۋەراست

0750 406 66 74

Nawandi Raha / ناۋەندى رەھا

